იუბილეები

თავი 1

1. ისრაელიანთა ეგვიპტიდან გამოსვლის პირველ წელს, მესამე თვეს, თვის მეთექვსმეტე დღეს [2450 წელი მსოფლიოო], უთხრა ღმერთმა მოსეს: „ამიდი ჩემთან მთაზე და მოგცემ ორ ქვის ფილას, რომელზეც წერია რჯული და მცნება, რომლებიც დავწერე, რათა ასწავლო მათ“.
2. და ავიდა მოსე ღვთის მთაზე და უფლის დიდება დაივანა სინას მთაზე და ღრუბელი ჩრდილავდა მას ექვს დღეს.
3 და მოუხმო მან მოსეს მეშვიდე დღეს ღრუბლის შუაგულიდან და უფლის დიდების ხილვა მთის მწვერვალზე აალებული ცეცხლივით იყო.
4 და იყო მოსე მთაზე ორმოცი დღე და ორმოცი ღამე და ასწავლა მას ღმერთმა რჯულისა და მოწმობის ყველა დღის გაყოფის ადრინდელი და შემდგომი ისტორია.
5 და თქვა: „მიმართე შენი გული ყოველი სიტყვისკენ, რომელსაც ამ მთაზე გეტყვი და ჩაწერე წიგნში, რათა ნახონ მათმა თაობებმა, რომ არ მიმატოვე ისინი ყველა იმ ბოროტების გამო, რაც ჩაიდინეს, როცა დაარღვიეს აღთქმა, რომელსაც დღეს სინას მთაზე ვდებ შენსა და ჩემს შორის მათ თაობებს შორის.“
6 და ასე მოხდება, როდესაც ეს ყველაფერი მათ თავს დაატყდებათ, ისინი მიხვდებიან, რომ მე უფრო მართალი ვარ, ვიდრე ისინი ყველა მათ განსჯასა და ყველა მათ ქმედებაში და მიხვდებიან, რომ მე ჭეშმარიტად მათთან ვიყავი.
7 და შენ თვითონ დაწერე ყველა ეს სიტყვა, რომელსაც დღეს გიცხადებ, რადგან ვიცი მათი ურჩობა და მათი ჯიუტი ქედმოუხრელობა, სანამ მივიყვან მათ იმ ქვეყანაში, რომლის შესახებაც შევფიცე მათ მამებს, აბრაამს, ისაკს და იაკობს: „თქვენს შთამომავლობას მივცემ ქვეყანას, სადაც რძე და თაფლი მოედინება“.
8 და შეჭამენ და გაძღებიან და უცხო ღმერთებისკენ მიმართავენ, რომლებსაც არ შეუძლიათ მათი გასაჭირისგან ხსნა; და ეს მოწმობა მოისმინება მათ წინააღმდეგ მოწმობად, რადგან დაივიწყებენ ყველა ჩემს მცნებას, ყველაფერს, რასაც ვუბრძანებ, და წარმართებს, მათ უწმინდურებას და სირცხვილს გაჰყვებიან, მათ ღმერთებს ემსახურებიან და ესენი მათთვის საცოდავად, გასაჭირად, გასაჭირად და ხაფანგად იქცევიან.
9 და ბევრი დაიღუპება და ტყვედ წაიყვანენ და მტრის ხელში ჩავარდებიან, რადგან მიატოვეს ჩემი წესები და ჩემი მცნებები, ჩემი აღთქმის დღესასწაულები, ჩემი შაბათები და ჩემი წმინდა ადგილი, რომელიც მე განვწმინდე მათ შორის, და ჩემი კარავი და ჩემი საკურთხეველი, რომელიც მე განვწმინდე ქვეყნის შუაგულში, რათა დავამკვიდრო ჩემი სახელი მასზე და რომ ის იქ დამკვიდრდეს.
10 და გააკეთებენ მაღლობებს, აშერებსა და ქანდაკებებს და თაყვანს სცემენ თითოეული თავის ქანდაკებას, რათა გზააბნეულნი იყვნენ და თავიანთ შვილებს დემონებსა და თავიანთი გულის ცდუნების ყველა ნამოქმედარს შესწირავენ.
11 და მე გავუგზავნი მათ მოწმეებს, რათა მათ წინააღმდეგ ვიმოწმო, მაგრამ ისინი არ მოგისმენენ და მოწმეებსაც მოკლავენ და დევნიან კანონის მაძიებლებს, და ყველაფერს გააუქმებენ და შეცვლიან, რათა ბოროტება ჩაიდინონ ჩემს თვალწინ.
12 და დავმალავ მათგან ჩემს სახეს და მივცემ მათ ხალხების ხელში ტყვედ, ნადავლი და შთანთქმისთვის; და განვდევ მათ ქვეყნის შუაგულიდან და გავფანტავ მათ ხალხებში.
13 და დაივიწყებენ ყველა ჩემს რჯულს, ყველა ჩემს მცნებას და ყველა ჩემს განჩინებას და გადაუხვევენ ახალმთვარეობას, შაბათებს, დღესასწაულებს, იუბილეებსა და წეს-ჩვეულებებს.
14. ამის შემდეგ კი ისინი მთელი გულით, მთელი სულით და მთელი ძალით მომიბრუნდებიან წარმართთაგან; შევკრებ მათ ყველა წარმართიდან და მეძებენ, რათა მეპოვონ ისინი, როცა მეძებენ მთელი გულით და მთელი სულით.
15 და გამოვუცხადებ მათ უხვად მშვიდობას სიმართლესთან ერთად და მოვკვეთ მათგან სიმართლის ნერგს მთელი ჩემი გულითა და მთელი ჩემი სულით; და იქნებიან ისინი კურთხევად და არა წყევლად, და იქნებიან ისინი თავი და არა კუდი.
16 და ავაშენებ ჩემს საწმინდარს მათ შორის და დავმკვიდრდები მათთან ერთად, ვიქნები მათი ღმერთი და ისინი იქნებიან ჩემი ხალხი ჭეშმარიტებითა და სიმართლით.

17 და არ მივატოვებ მათ და არ მივატოვებ, რადგან მე ვარ უფალი, მათი ღმერთი.
18 და პირქვე დაემხო მოსე, ილოცა და თქვა: „უფალო, ღმერთო ჩემო, ნუ მიატოვებ შენს ხალხს და შენს სამკვიდროს, რათა არ იხეტიალონ თავიანთი გულის ცდუნებაში და ნუ ჩააგდებ მათ მტრების, წარმართების ხელში, რათა არ იბატონონ მათზე და არ აიძულებდნენ შენს წინააღმდეგ ცოდვას.
19 უფალო, აღიმართოს შენი წყალობა შენს ხალხზე და შექმნა მათში წრფელი სული და ნუ იბატონებს მათზე ბელიარის სული, რათა დაადანაშაულოს ისინი შენს წინაშე და ხაფანგში ჩააგდოს ისინი სიმართლის ყველა გზიდან, რათა დაიღუპონ შენი სახისგან.
20 არამედ ისინი შენი ხალხი და შენი სამკვიდროა, რომელიც შენი დიდი ძალით იხსენი ეგვიპტელთა ხელიდან. შექმენი მათში სუფთა გული და წმინდა სული და ნუ გაებმებიან თავიანთ ცოდვებში ამიერიდან უკუნისამდე.
21 და უთხრა უფალმა მოსეს: „ვიცი მათი ურჩობა, მათი ზრახვები და მათი ჯიუტობა; და არ დამემორჩილებიან, სანამ არ აღიარებენ თავიანთ ცოდვებს და თავიანთი მამების ცოდვებს.
22 და ამის შემდეგ ისინი მომიბრუნდებიან მთელი სიმართლით, მთელი გულით და მთელი სულით; და მე წინადავცვეთ მათი გულის წინაპარს და მათი შთამომავლობის გულის წინაპარს; და შევქმნი მათში წმინდა სულს და განვწმენდ მათ, რათა არ განმიშორდნენ იმ დღიდან უკუნისამდე.
23 და მათი სულები მიეკვრებიან მე და ჩემს ყველა მცნებას და შეასრულებენ ჩემს მცნებებს, მე ვიქნები მათი მამა და ისინი იქნებიან ჩემი შვილები.
24 და ყველა მათგანი ცოცხალი ღმერთის შვილებად იწოდება და ყველა ანგელოზი და ყველა სული გაიგებს, დიახ, ისინი გაიგებენ, რომ ესენი ჩემი შვილები არიან და რომ მე ვარ მათი მამა სიმართლითა და სიმართლით და რომ მე მიყვარს ისინი.
25 და ჩაიწერე შენთვის ყველა ეს სიტყვა, რომელსაც ამ მთაზე გაუწყებ, პირველი და უკანასკნელი, რომელიც აღსრულდება რჯულში, მოწმობაში, კვირებსა და იუბილეებში, უკუნისამდე, სანამ არ ჩავალ და მათთან ერთად არ ვიცხოვრებ უკუნისამდე.
26 და უთხრა მან ყოფნის ანგელოზს: დაწერე მოსესთვის შექმნის დასაწყისიდან, სანამ ჩემი საწმინდარი არ აშენდება მათ შორის უკუნისამდე.
27 და გამოეცხადება უფალი ყველას თვალწინ და ყველა გაიგებს, რომ მე ვარ ისრაელის ღმერთი და იაკობის ყველა ძის მამა და მეფე სიონის მთაზე უკუნისამდე. და იქნება სიონი და იერუსალიმი წმიდა.
28 და აიღო წინამძღოლის ანგელოზმა, რომელიც ისრაელის ბანაკის წინ მიდიოდა, წლების დაყოფის ცხრილები - კანონის შექმნის დროიდან და იუბილეების კვირების მოწმობიდან, ცალკეული წლების მიხედვით, იუბილეების მთელი რაოდენობის მიხედვით, შექმნის დღიდან, როდესაც ცა და დედამიწა განახლდება და მათი მთელი ქმნილება ცის ძალების მიხედვით და დედამიწის მთელი შექმნის მიხედვით, სანამ უფლის საკურთხეველი არ შეიქმნება იერუსალიმში, სიონის მთაზე და ყველა მნათობი არ განახლდება ისრაელის ყველა რჩეულის განკურნებისთვის, მშვიდობისთვის და კურთხევისთვის, და ასე იყოს იმ დღიდან დედამიწის ყველა დღემდე.

თავი 2

1 და უთხრა ყოფიერების ანგელოზმა მოსეს უფლის სიტყვისამებრ: დაწერე შექმნის სრული ისტორია, თუ როგორ დაასრულა უფალმა ღმერთმა ექვს დღეში ყველა თავისი საქმე და ყველაფერი, რაც შექმნა; დაიცვა შაბათი მეშვიდე დღეს და წმინდად აქცია იგი უკუნითი უკუნისამდე და დაადგინა იგი ნიშნად ყველა თავისი საქმისა.
2 რადგან პირველ დღეს მან შექმნა ცა, რომელიც ზემოთაა, დედამიწა, წყლები და ყველა სული, რომელიც მის წინაშე მსახურობს - ყოფნის ანგელოზები, განწმენდის ანგელოზები, ქარის სულის ანგელოზები, ღრუბლების, სიბნელის, თოვლის, სეტყვისა და ყინვის სულის ანგელოზები, ხმების, ჭექა-ქუხილისა და ელვის ანგელოზები, სიცივისა და სიცხის, ზამთრის, გაზაფხულის, შემოდგომის და ზაფხულის სულების ანგელოზები და მისი ქმნილებების ყველა სულის ანგელოზები, რომლებიც ცასა და დედამიწაზე არიან, (მან შექმნა) უფსკრული და სიბნელე, საღამო და ღამე, ნათელი, განთიადი და დღე, რომლებიც მან მოამზადა თავისი გულის ცოდნით.

3 და შემდეგ ჩვენ ვნახეთ მისი ნამოქმედარი, ვაქებდით მას და ვადიდებდით მის წინაშე ყველა მისი ნამოქმედარის გამო, რადგან შვიდი დიდი ნამოქმედარი შექმნა მან პირველ დღეს.
4 მეორე დღეს მან შექმნა წყლების შუაგულში მყარა და იმ დღეს გაიყო წყლები - მათი ნახევარი ავიდა და ნახევარი ჩავიდა მყარზე (რომელიც) შუაგულში იყო მთელი დედამიწის ზედაპირზე. და ეს იყო ერთადერთი ნამუშევარი, რომელიც (ღმერთმა) შექმნა მეორე დღეს.
5 და მესამე დღეს უბრძანა წყლებს, მთელი დედამიწის პირისაგან ერთ ადგილას გადასულიყვნენ და გამოჩენილიყო ხმელეთი.
6 და წყლებმა ისე მოიქცნენ, როგორც მან უბრძანა მათ, და ისინი დედამიწის პირისაგან გაქრნენ ამ ცის მიღმა ერთ ადგილას და გამოჩნდა ხმელეთი.
7 და იმ დღეს შექმნა მათთვის ყველა ზღვა მათი ცალკეული თავშეყრის ადგილების მიხედვით, და ყველა მდინარე, და წყლების თავშეყრა მთებში და მთელ დედამიწაზე, და ყველა ტბა, და დედამიწის ყველა ნამი, დათესილი თესლი, და ყველა აღმონაცენი, და ნაყოფიერი ხეები, და ტყის ხეები, და ედემის ბაღი ედემში და ყველა მცენარე მათი სახეობისამებრ.
8 ეს ოთხი დიდი საქმე ღმერთმა მესამე დღეს შექმნა. მეოთხე დღეს კი შექმნა მზე, მთვარე და ვარსკვლავები და დასვა ისინი ცის მყარზე, რათა გაენათებინათ მთელი დედამიწა, ემართათ დღე და ღამე და განეშორებინათ ნათელი სიბნელისგან.
9 და ღმერთმა დაადგინა მზე დიდ ნიშნად დედამიწაზე დღეებისთვის, შაბათებისთვის, თვეებისთვის, დღესასწაულებისთვის, წლებისთვის, წლების შაბათებისთვის, იუბილეებისთვის და წელიწადის ყველა დროისთვის.
10 და ის გამოყოფს სინათლეს სიბნელისგან [და] კეთილდღეობისთვის, რათა აყვავდეს ყველაფერი, რაც დედამიწაზე აღმოცენდება და იზრდება.
11 ეს სამი სახეობა მან მეოთხე დღეს შექმნა. მეხუთე დღეს კი წყლის სიღრმეში დიდი ზღვის ურჩხულები შექმნა, რადგან ესენი იყვნენ ხორციელი პირველი არსებები, რომლებიც მისმა ხელებმა შექმნა: თევზები და ყველაფერი, რაც წყალში მოძრაობს, ყველაფერი, რაც დაფრინავს, ფრინველები და მათი ყველა სახეობა.
12 და მზე ამოვიდა მათ ზემოთ, რათა აყვავებულიყო ისინი, და ყველაფერზე, რაც კი დედამიწაზე იყო, ყველაფერზე, რაც მიწიდან ამოდის, ყველა ნაყოფიერ ხეზე და ყველა ხორცზე.
13 ეს სამი სახეობა მან მეხუთე დღეს შექმნა. მეექვსე დღეს კი მან შექმნა დედამიწის ყველა ცხოველი, ყველა პირუტყვი და ყველაფერი, რაც კი დედამიწაზე მოძრაობს.
14 და ყოველივე ამის შემდეგ შექმნა მან კაცი, შექმნა ისინი კაცი და ქალი და მისცა მას ძალაუფლება ყოველივეზე, რაც კი დედამიწაზეა და ზღვებშია, და ყოველფერზე, რაც კი მფრინავია, და მხეცზე, პირუტყვზე, და ყოველფერზე, რაც კი მოძრაობს დედამიწაზე, და მთელ დედამიწაზე, და მისცა მას ძალაუფლება ყოველივე ამაზე.
15 და ეს ოთხი სახეობა მან მეექვსე დღეს შექმნა. და სულ ოცდაორი სახეობა იყო.
16 და დაასრულა მან მთელი თავისი საქმე მეექვსე დღეს - ყველაფერი, რაც არის ცაში და დედამიწაზე, ზღვებში და უფსკრულებში, ნათელში და სიბნელეში და ყველაფერში.
17 და მან მოგვცა დიდი ნიშანი, შაბათი დღე, რომ ექვსი დღე გვემუშავა, მაგრამ მეშვიდე დღეს შაბათი დავიცვათ ყოველგვარი შრომისგან.
18 და ყველა ანგელოზი, რომელიც ყოფნისაა და ყველა ანგელოზი, განწმენდის ანგელოზი, ეს ორი დიდი კლასი - მან გვიბრძანა, რომ მასთან ერთად დავიცვათ შაბათი ზეცაში და დედამიწაზე.
19 და გვითხრა: „აჰა, გამოვყოფ ჩემთვის ხალხს ყველა ხალხიდან და ისინი დაიცავენ შაბათ დღეს; განვწმინდო ისინი ჩემთვის, როგორც ჩემი ხალხი და ვაკურთხებ მათ; როგორც განვწმინდე შაბათი დღე და განვწმინდე ჩემთვის, ასევე ვაკურთხებ მათ და იქნებიან ისინი ჩემი ხალხი და მე ვიქნები მათი ღმერთი.
20 და მე ამოვირჩიე იაკობის თესლი ყველა იმათგან, ვინც კი მინახავს, და ჩავწერე იგი ჩემს პირმშო ძედ და განვწმინდე იგი ჩემთვის უკუნითი უკუნისამდე; და ვასწავლი მათ შაბათ დღეს, რათა დაიცვან შაბათი ყოველგვარი საქმისგან.
21 და ამგვარად, მან შექმნა იქ ნიშანი, რომლის მიხედვითაც მათ მეშვიდე დღეს ჩვენთან ერთად უნდა დაეცვათ შაბათი, რათა

ეჭამათ და ესვათ და ეკურთხებინათ იგი, ვინც შექმნა ყველაფერი, როგორც მან აკურთხა და განწმინდა თავისთვის ყველა ხალხზე გამორჩეული ხალხი და რომ ისინი ჩვენთან ერთად უნდა დაეცვათ შაბათი.
22 და მან ამაღლა თავისი მცნებები, როგორც ტკბილი სურნელი, მის წინაშე მისაღები ყოველ დღე...
23 ადამიდან იაკობამდე კაცობრიობის ოცდაორი თავი იყო და მეშვიდე დღემდე ოცდაორი სახის საქმე კეთდებოდა; ეს კურთხეული და წმინდაა; პირველიც კურთხეული და წმინდაა; და ეს მეორესთან ერთად სიწმინდესა და კურთხევას ემსახურება.
24 და მათ (იაკობს და მის შთამომავლობას) მიეცათ, რომ ისინი ყოველთვის ყოფილიყვნენ პირველი მოწმობისა და რჯულის კურთხეულნი და წმინდანები, ისევე როგორც მან წმინდანად აქცია და აკურთხა შაბათი დღე მეშვიდე დღეს.
25 მან შექმნა ცა და დედამიწა და ყველაფერი, რაც შექმნა, ექვს დღეში, ხოლო მეშვიდე დღე წმინდად აქცია ღმერთმა თავისი ყველა საქმისთვის; ამიტომ ბრძანა მის შესახებ, რომ ყველა, ვინც მასზე რამე საქმეს გააკეთებს, მოკვდება და ვინც მას შებილწავს, აუცილებლად მოკვდება.
26. ამიტომ უბრძანებ ისრაელიანებს, დაიცვან ეს დღე, რათა წმიდად შეინარჩუნონ იგი, არ აკეთონ არანაირი საქმე და არ შებილწონ იგი, რადგან ის ყველა სხვა დღეზე წმინდაა.
27 და ვინც მას შეურაცხყოფს, აუცილებლად მოკვდება და ვინც მასზე რაიმე საქმეს გააკეთებს, სამუდამოდ მოკვდება, რათა ისრაელის ძეებმა დაიცვან ეს დღე თაობიდან თაობაში და არ მოიკვეთონ ქვეყნიდან, რადგან ეს არის წმინდა და კურთხეული დღე.
28 და ყველა, ვინც მას იცავს და შაბათს იცავს ყოველგვარი საქმისგან, ჩვენსავით წმინდა და კურთხეული იქნება ყოველ დღე.
29 გამოუცხადე და უთხარი ისრაელიანებს ამ დღის კანონი, რომ დაიცვან შაბათი და არ მიატოვონ იგი თავიანთი გულის ცოდვით; და რომ არ არის ნებადართული იქ რაიმე უწესო საქმის კეთება, საკუთარი ნების კეთება; და რომ არ მოამზადონ იქ რაიმე საჭმელად ან დასალევად და (რომ არ არის ნებადართული) წყლის ამოღების, კარიბჭეებიდან რაიმე ტვირთის შეტანის ან გატანის, რაც არ მოუმზადებიათ მეექვსე დღეს თავიანთ საცხოვრებლებში.
30 და იმ დღეს სახლიდან სახლში არც შემოიტანენ და არც გაიტანენ, რადგან ეს დღე უფრო წმინდა და კურთხეულია, ვიდრე იუბილეების ნებისმიერი საიუბილეო დღე; ამ დღეს ვიცავდით შაბათს ზეცაში, სანამ რომელიმე ხორციელისთვის გამოცხადდებოდა შაბათის დაცვა დედამიწაზე.
31 და აკურთხა იგი ყოველივეს შემოქმედმა, მაგრამ არ განწმინდა ყველა ხალხი და ერი შაბათის დასაცავად, არამედ მხოლოდ ისრაელი; მხოლოდ მათ მისცა უფლება ეჭამათ, სვათ და დაეცვათ შაბათი დედამიწაზე.
32 და აკურთხა ყოველივეს შემოქმედმა ეს დღე, რომელიც შექმნა კურთხევისთვის, სიწმინდისთვის და დიდებისთვის ყველა დღეზე მეტად.
33 ეს რჯული და მოწმობა ისრაელის ძეებს სამარადისო კანონად მიეცათ თაობიდან თაობამდე.

თავი 3

1. მეორე კვირის ექვს დღეს, ღვთის სიტყვისამებრ, ადამს მივუყვანეთ ყველა ცხოველი, ყველა პირუტყვი, ყველა ფრინველი და ყველაფერი, რაც მოძრაობს მიწაზე და ყველაფერი, რაც მოძრაობს წყალში, მათი სახეობებისა და ტიპების მიხედვით: პირველ დღეს - ცხოველები, მეორე დღეს - პირუტყვი, მესამე დღეს - ფრინველები, მეოთხე დღეს - ყველაფერი, რაც მოძრაობს მიწაზე და მეხუთე დღეს - წყალში მოძრაობს.
2 და ადამმა ყველას მათი სახელი დაარქვა და როგორც უწოდა, ისე დაერქვათ მათ.
3 და ამ ხუთ დღეს ადამმა დაინახა ყველა ესენი, მამრი და მდედრი, ყველანაირი გვარის, რაც კი დედამიწაზე იყო, მაგრამ მარტო იყო და ვერ პოულობდა შესაფერის შემწეს.
4. და გვითხრა უფალმა: არ არის კარგი, რომ კაცი მარტო იყოს; შევუქმნათ მას შემწე.
5. და უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა, ღრმა ძილი მოჰგვარა მას და ჩაეძინა. და აიღო ქალისთვის ერთი ნეკნი მისი ნეკნებიდან და ეს ნეკნი იყო ქალის სათავე მისი ნეკნებიდან.

და მის ნაცვლად ხორცი შექმნა და ქალი შექმნა.
6 და გააღვიძა ადამი ძილისგან და გაღვიძებისთანავე აღდგა მეექვსე დღეს, მოიყვანა იგი თავისთან და იცნო იგი და უთხრა მას: „ეს ახლა ძვალია ჩემი ძვლებიდან და ხორცი ჩემი ხორციდან; მას ჩემი ცოლი ეწოდოს, რადგან ქმრისგან წაიყვანეს".
7 ამიტომ იქნებიან ქმარი და ცოლი ერთნი და ამიტომ მიატოვებს კაცი მამას და დედას და მიეკვრება ცოლს, და იქნებიან ისინი ერთ ხორცად.
8 პირველ კვირას შეიქმნა ადამი და ნეკნი - მისი ცოლი; მეორე კვირას კი აჩვენა იგი მას; ამიტომაც მიეცათ მცნება, რომ დაეცვათ თავიანთი უწმინდურება: მამაკაცისთვის შვიდი დღე და ქალისთვის ორჯერ შვიდი დღე.
9 და მას შემდეგ, რაც ადამმა ორმოცი დღე გაატარა იმ მიწაზე, სადაც ის შეიქმნა, ჩვენ ის ედემის ბაღში მივიყვანეთ მის დასამუშავებლად და მოსავლელად, მაგრამ მისი ცოლი ოთხმოცდამეათე დღეს მიიყვანეს და ამის შემდეგ ის ედემის ბაღში შევიდა.
10 ამიტომაც არის დაწერილი მცნება ზეციურ ფილებზე მშობიარე ქალის შესახებ: „თუ ვაჟს გააჩენს, შვიდი დღე უნდა იყოს უწმინდურებაში, პირველი კვირის დღეების მიხედვით, და ოცდაცამეტი დღე უნდა იყოს განწმენდის სისხლში; არ უნდა შეეხოს არანაირ წმინდას და არ უნდა შევიდეს საწმიდარში, სანამ არ შეასრულებს ამ დღეებს, რომლებიც (დაწესებულია) ვაჟისთვის".
11 ხოლო მდედრობითი სქესის ბავშვის შემთხვევაში, ის უწმინდურებაში უნდა იყოს ორი კვირა, პირველი ორი კვირის მსგავსად, და სამოცდაექვსი დღე განწმენდის სისხლში, სულ ოთხმოცი დღე.
12 და როდესაც მან ეს ოთხმოცი დღე შეასრულა, ჩვენ ის ედემის ბაღში შევიყვანეთ, რადგან ის მთელ დედამიწაზე უფრო წმინდაა და ყოველი ხე, რომელიც მასშია დარგული, წმინდაა.
13 ამიტომ, იმ დღეების წესად დაწესდა ქალისთვის, რომელიც მშობიარობს მამას ან დედალს, რომ არ შეეხოს წმინდა ნივთებს და არ შევიდეს საწმიდარში, სანამ არ შესრულდება ეს დღეები მამრობითი ან დედალური ბავშვისთვის.
14 ეს არის კანონი და მოწმობა, რომელიც დაიწერა ისრაელისთვის, რათა დაიცვან იგი ყოველ დღე.
15 პირველი იუბილეს პირველ კვირაში, [1-7 AM] ადამი და მისი ცოლი შვიდი წლის განმავლობაში ედემის ბაღში იყვნენ, ამუშავებდნენ და უვლიდნენ მას, ჩვენ კი მას სამუშაო მივეცით და დავავალე, რომ ყველაფერი გაეკეთებინა, რაც ნიადაგის დამუშავებისთვის შესაფერისი იყო.
16 და ამუშავებდა (ბაღს) და შიშველი იყო, არ იცოდა ეს და არ რცხვენოდა, და იცავდა ბაღს ფრინველებისგან, ცხოველებისა და პირუტყვისგან, აგროვებდა მის ნაყოფს, ჭამდა და ნარჩენს თავისთვის და თავისი ცოლისთვის ინახავდა [და რაც ინახებოდა, გვერდზე ინახავდა].
17 და შვიდი წლის დასრულების შემდეგ, რომელიც მან იქ შეასრულა, ზუსტად შვიდი წელი, [დილის 8 საათზე] და მეორე თვეში, თვის მეჩვიდმეტე დღეს, გველი მივიდა და მიუახლოვდა ქალს და უთხრა გველმა ქალს: „განა ღმერთმა გიბრძანათ, ბაღის არც ერთი ხის ნაყოფი არ შეჭამოთ?"
18 და უთხრა მას: „ბაღის ყველა ხის ნაყოფიდან ღმერთმა გვითხრა: ჭამე; მაგრამ იმ ხის ნაყოფიდან, რომელიც ბაღის შუაშია, ღმერთმა გვითხრა: არ ჭამოთ და არც შეეხოთ, თორემ მოკვდებით".
19 და უთხრა გველმა დედაკაცს: „არ მოკვდებით, რადგან იცის ღმერთმა, რომ იმ დღეს, როცა შეჭამთ, აგეხილებათ თვალები და იქნებით ღმერთებივით და გაიგებთ კეთილსა და ბოროტს".
20 და დაინახა დედაკაცმა ხე, რომ სასიამოვნო და თვალისთვის სასიამოვნო იყო და მისი ნაყოფი საჭმელად კარგი, და აიღო და შეჭამა.
21 და როდესაც მან პირველად დაფარა თავისი სირცხვილი ლეღვის ფოთლებით, მისცა ადამს და მან შეჭამა. და აეხილა თვალები და დაინახა, რომ შიშველი იყო.
22 აიღო ლეღვის ფოთლები, შეკერა ისინი ერთმანეთზე, გაიკეთა წინსაფარი და დაიფარა სირცხვილი.
23 და დაწყევლა ღმერთმა გველი და განრისხდა მასზე სამუდამოდ...
24 და განრისხდა იგი ქალზე, რადგან მან გველის ხმა გაიგონა და შეჭამა; და უთხრა მას: „გაგამრავლებ შენს მწუხარებას და ტკივილებს; მწუხარებით გააჩენ შვილებს და

შენი ქმრისკენ იქნება შენი დაბრუნება და ის იმეფებს შენზე“.
25 ადამსაც უთხრა: „რადგან შენი ცოლის ხმას მოუსმინე და შეჭამე იმ ხის ნაყოფი, რომლის ჭამაც გიბრძანე, რომ არ გეჭამა, წყეულიმც იყოს მიწა შენს გამო; ეკლებსა და ნარგავებს აღმოგიცენებს; და შენი სახის ოფლით შეჭამ პურს, სანამ იმ მიწას არ დაუბრუნდები, საიდანაც ხარ აღებული, რადგან მიწა ხარ და მიწადაც დაბრუნდები“.
26 და გაუკეთა მათ ტყავის სამოსელი, შემოსა ისინი და გაუშვა ისინი ედემის ბაღიდან.
27 და იმ დღეს, როდესაც ადამი სამოთხიდან გამოვიდა, მან შესწირა შესაწირავი ტკბილ სურნელად: გუნდრუკი, გალბანუმი, შტაქთი და სანელებლები დილით, მზის ამოსვლისას, იმ დღიდან, როდესაც მან სირცხვილი დაიფარა.
28 და იმ დღეს დაიხურა პირი ყველა ცხოველისა და პირუტყვისა და ფრინველისა, და ყველა დადიოდა და მოძრაობდა, რათა აღარ შეეძლოთ ლაპარაკი, რადგან ყველანი ერთმანეთში ერთი ტუჩითა და ერთი ენით საუბრობდნენ.
29 და გაგზავნა ედემის ბაღიდან ყოველი ხორციელი, რომელიც ედემის ბაღში იყო, და მიმოიფანტა ყოველი ხორციელი თავისი გვარისამებრ და თავისი გვარისამებრ იმ ადგილებში, რომლებიც მათთვის იყო შექმნილი.
30 და მხოლოდ ადამს მისცა (შესაძლებლობა) თავისი სირცხვილის დასაფარად, ყველა ცხოველისა და პირუტყვისგან.
31. ამიტომაც ზეციურ დაფებზე ყველასთვის, ვინც იცის რჯულის სამსჯავრო, ნათქვამია, რომ დაიფარონ თავიანთი სირცხვილი და არ გახდნენ, როგორც წარმართები ხდებიან.
32 და მეოთხე თვის ახალმთვარეობისას ადამი და მისი ცოლი გამოვიდნენ ედემის ბაღიდან და დასახლდნენ ელდას მიწაზე, მათი შექმნის მიწაზე.
33 და უწოდა ადამმა სახელი თავის ცოლს ევა.
34 და პირველ იუბილემდე, დილის 8 დღემდე, ვაჟი არ ჰყოლიათ და ამის შემდეგ იცნობდა იგი.
35 ახლა ის მიწას ამუშავებდა, როგორც ედემის ბაღში ჰქონდა ნასწავლი.

თავი 4

1 მეორე იუბილეს მესამე კვირას [64-70 AM] შეეძინა კაენი, მეოთხე კვირას [71-77 AM] შეეძინა აბელი, მეხუთე კვირას [78-84 AM] კი - თავისი ქალიშვილი ევანი.
2 და მესამე იუბილეს პირველ (წელს) [99-105 AM] კაენმა მოკლა აბელი, რადგან (ღმერთმა) მიიღო აბელის მსხვერპლი და არ მიიღო კაენის შესაწირავი.
3 და მოკლა იგი მინდორში; მისი სისხლი მიწიდან ცას სცვიოდა და წუხდა, რომ მოკლა იგი.
4 და შერისხა უფალმა კაენი აბელის გამო, რადგან მოკლა იგი და ლტოლვილად აქცია იგი ქვეყანაზე მისი ძმის სისხლის გამო და დაწყევლა იგი ქვეყანაზე.
5 ამიტომაც წერია ზეციურ დაფებზე: „წყეულია, ვინც ვერაგულად სცემს მოყვასს; ყველამ, ვინც ნახა და გაიგო, თქვას: ასე იყოს! და ვინც ნახა და არ თქვა, დაწყევლილი იყოს, როგორც სხვა“.
6 და ამ მიზეზით ვაცხადებთ, როცა უფლის, ჩვენი ღმერთის წინაშე წარვდგებით, ყველა ცოდვას, რომელიც ჩადენილია ცაში და დედამიწაზე, ნათელში და სიბნელეში და ყველგან.
7 ადამი და მისი ცოლი ოთხი კვირის განმავლობაში გლოვობდნენ აბელს [99-127 AM] და მეხუთე კვირის მეოთხე წელს [130 AM] ისინი გაიხარეს და ადამმა კვლავ შეიცნო თავისი ცოლი და ქალმა შვა ვაჟი და უწოდა მას სახელი შეთი, რადგან თქვა: „ღმერთმა აღგვიდგინა მეორე თესლი ამ ქვეყანაზე აბელის ნაცვლად, რადგან კაენმა მოკლა იგი“.
8 და მეექვსე კვირას [134-40 AM] მას შეეძინა თავისი ქალიშვილი აზურა.
9 და მოიყვანა კაენმა თავისი და, ავანი, ცოლად და მან უშვა მას ენოქი მეოთხე იუბილეს დასასრულს. [190-196 AM] და მეხუთე იუბილეს პირველი კვირის პირველ წელს, [197 AM] აშენდა სახლები მიწაზე და ააშენა კაენმა ქალაქი და უწოდა მას სახელი თავისი ძის, ენოქის, სახელის მიხედვით.
10 და შეიცნო ადამმა ევა, თავისი ცოლი, და მან კიდევ ცხრა ვაჟი შვა.
11 და მეხუთე იუბილეს მეხუთე კვირაში [225-31 AM] სეთმა ცოლად შეირთო თავისი და აზურა, ხოლო მეოთხე წელს (მეექვსე კვირის წელს) [235 AM] მან მას ენოსი გაუჩინა.

12 და დაიწყო მან უფლის სახელის ხსენება დედამიწაზე.
13 მეშვიდე იუბილეზე, მესამე კვირაში [309-15 AM], ენოსმა თავისი და, ნოამი, ცოლად შეირთო და მეხუთე კვირის მესამე წელს ნოამს ვაჟი გაუჩინა, რომელსაც ნოამ სახელად კენანი უწოდა.
14 და მერვე იუბილეს დასასრულს [325, 386-3992 AM] კენანმა ცოლად შეირთო თავისი და, მუალელეთი, და ქალმა მას ვაჟი გაუჩინა მეცხრე იუბილეზე, ამ კვირის მესამე წლის პირველ კვირაში [395 AM] და უწოდა მას სახელი მაჰალალელი.
15 მეათე იუბილეს მეორე კვირაში [449-55 AM] მაჰალალელმა ცოლად მოიყვანა დინა, ბარაკიელის ასული, მამამისის ძმის ასული, და ქალმა მას ვაჟი უშვა მეექვსე წელს, მესამე კვირაში [461 AM] და უწოდა მას სახელი იარედი, რადგან მის დღეებში უფლის ანგელოზები ჩამოვიდნენ დედამიწაზე, რომლებსაც მცველები ეწოდებათ, რათა ესწავლებინათ ადამიანთა შვილებისთვის და მოეხდინათ სამართალი და სიმართლე დედამიწაზე.
16 მეთერთმეტე იუბილეზე [512-18 AM] იარედმა ცოლი მოიყვანა, სახელად ბარაკა, რასუჯალის ასული, მამამისის ძმის ასული, ამ იუბილეს მეოთხე კვირას [522 AM] და იუბილეს მეოთხე წელს, მეხუთე კვირას, იარედმა ვაჟი გაუჩინა და იარედმა მას სახელი ენოქი უწოდა.
17 და ის იყო პირველი დედამიწაზე დაბადებულ ადამიანებს შორის, ვინც ისწავლა წერა, ცოდნა და სიბრძნე და რომელმაც ცის ნიშნები თვეების მიხედვით წიგნში ჩაწერა, რათა ადამიანებს სცოდნოდათ წელიწადის დროები თვეების მიხედვით.
18 და ის იყო პირველი, ვინც დაწერა მოწმობა და დაუმოწმა კაცთა ძეებს დედამიწის თაობებს შორის, და მოუთხრო იუბილეების კვირები და აუწყა მათ წლების დღეები, დაალაგა თვეები და მოუთხრო წლების შაბათები, როგორც ჩვენ გავუკეთეთ მას.
19 და რაც იყო და რაც იქნება, მან იხილა ძილში, როგორც ეს მოხდება ადამიანთა შვილებთან მათი თაობებიდან განკითხვის დღემდე; მან დაინახა და გაიგო ყველაფერი, დაწერა თავისი მოწმობა და დადო მოწმობა დედამიწაზე ადამიანთა ყველა შვილისთვის და მათი თაობებისთვის.
20 მეთორმეტე იუბილეზე, [582-88] მეშვიდე კვირაში, მან ცოლი მოიყვანა, სახელად ედნა, დანელის ასული, მამამისის ძმის ასული, და მეექვსე წელს, ამ კვირაში [587 AM], მან ვაჟი გაუჩინა და მან მას მეთუშალახი დაარქვა.
21 და ის ასევე იყო ღვთის ანგელოზებთან ერთად ამ ექვსი წლის იუბილეს დროს და მათ აჩვენეს მას ყველაფერი, რაც დედამიწაზე და ცაში იყო, მზის მმართველობა და მან ყველაფერი ჩაიწერა.
22 და მან დაუმოწმა მცველებს, რომლებმაც შესცოდეს ადამიანთა ასულებთან; რადგან მათ დაიწყეს შეერთება, რათა შებილწულიყვნენ ადამიანთა ასულებთან და ენოქმა დაუმოწმა ყველას წინააღმდეგ.
23 და ის ადამიანთა შვილთაგან იქნა აღებული და ჩვენ ის ედემის ბაღში დიდებულებითა და პატივით შევიყვანეთ და აჰა, იქ ის წერს მსოფლიოს განკითხვასა და განკითხვას და ადამიანთა შვილთა მთელ ბოროტებას.
24 და ამის გამო (ღმერთმა) წარღვნის წყლები მოავლინა ედემის მთელ მიწაზე; რადგან იქ ის ნიშნად იყო დაყენებული და რათა დაემოწმებინა ყველა ადამიანის შვილის წინააღმდეგ, რათა მოეყოლა თაობების ყველა საქმე განკითხვის დღემდე.
25 და მან საწმინდრის საკმეველი დაწვა, მთაზე უფლის წინაშე მისაღები სურნელოვანი საკმეველი.
26 რადგან უფალს დედამიწაზე ოთხი ადგილი აქვს: ედემის ბაღი და აღმოსავლეთის მთა, და ეს მთა, რომელზეც დღეს ხარ, სინას მთა და სიონის მთა (რომელიც) განიწმინდება ახალ ქმნილებაში დედამიწის განწმენდისთვის; მისი მეშვეობით დედამიწა განიწმინდება ყოველგვარი დანაშაულისა და უწმინდურებისგან მსოფლიოს თაობებში.
27 მეთოთხმეტე იუბილეზე [652 AM] მეთუშალახმა ცოლად მოიყვანა ედნა, ასული აზრიალისა, მისი მამის ძმისა, ამ კვირის პირველ წელს, მესამე კვირას [701-7 AM] და შვა ვაჟი და უწოდა მას სახელად ლამექი.
28 და მეთხუთმეტე იუბილეზე, მესამე კვირაში, ლამექმა ცოლი მოიყვანა, სახელად ბეტენოსი, ბარაკილის ასული, მამამისის ძმის ასულისა. ამ კვირაში ლამექმა მას ვაჟი უშვა და უწოდა სახელად ნოე და თქვა: „ეს მანუგეშებს ჩემი გასაჭირის, მთელი ჩემი საქმის და მიწის გამო, რომელიც უფალმა დაწყევლა“.

29 მეცხრამეტე იუბილეს დასასრულს, მეექვსე წლის [930 AM] მეშვიდე კვირაში, ადამი გარდაიცვალა და მისმა ყველა შვილმა დამარხა იგი მისი შექმნის ქვეყანაში და ის იყო პირველი, ვინც მიწაში დამარხეს.
30 და აკლდა მას ათასი წლის სამოცდაათი წელი, რადგან ათასი წელი ცის მოწმობაში ერთი დღეა და ამიტომაც დაიწერა შეცნობის ხეზე: „როცა შეჭამ მის ნაყოფს, მოკვდები“. ამიტომაც არ შეასრულა მან ამ დღის წლები, რადგან ამ დროს მოკვდა.
31 ამ იუბილეს დასასრულს, იმავე წელს, მის შემდეგ მოკლეს კაენი, რადგან მისი სახლი დაეცა მასზე და ის თავის სახლში მოკვდა, და მისი ქვებით მოკლეს; რადგან ქვით მოკლა აბელი და ქვით მოკლეს სამართლიანი განკითხვით.
32 ამიტომ იყო ზეციურ ფილებზე დაწერილი: რა იარაღითაც მოკლავს კაცი მოყვასს, იმავე იარაღით მოკლავენ; როგორც დაჭრა, ისე მოექცევიან მასაც.
33 ოცდამეხუთე წელს [1205 AM] ნოემ ცოლი მოიყვანა, სახელად ემზარა, რაკეელის ასული, მამამისის ძმის ასულის, პირველ წელს, მეხუთე კვირაში [1207 AM]; მესამე წელს უშვა მას სემი, მეხუთე წელს [1209 AM] უშვა მას ქამი და პირველ წელს, მეექვსე კვირაში [1212 AM] უშვა მას იაფეთი.

თავი 5

1 და როდესაც ადამიანთა შვილებმა გამრავლება დაიწყეს დედამიწის ზურგზე და ქალიშვილები შეეძინათ, ღვთის ანგელოზებმა დაინახეს ისინი ამ იუბილეს გარკვეულ წელს, რომ ისინი მშვენიერები იყვნენ; და მოიყვანეს ცოლად ყველა, ვისაც აირჩევდნენ, და გაუჩინეს ვაჟები და ისინი გოლიათები გახდნენ.
2 და გამრავლდა უკანონობა დედამიწაზე და ყველა ხორციელმა გაიხრწნა თავისი გზა, როგორც ადამიანებმა, პირუტყვმა, მხეცმა, ფრინველმა და ყველაფერმა, რაც კი დედამიწაზე დადის - ყველამ გაიხრწნა თავისი გზა და თავისი წეს-ჩვეულებები და ერთმანეთის შთანთქმა დაიწყეს, გამრავლდა უკანონობა დედამიწაზე და ყველა ადამიანის ფიქრებისა და წარმოსახვის ყოველი წარმოსახვა განუწყვეტლივ ბოროტი იყო.
3 და შეხედა ღმერთმა დედამიწას და აჰა, გახრწნილი იყო იგი, და ყოველ ხორციელს თავისი წეს-ჩვეულებები ჰქონდა გახრწნილი, და ყოველმა, რაც კი დედამიწაზე იყო, ყოველგვარი ბოროტება ჩაიდინა მის თვალწინ.
4 და თქვა მან, რომ გაანადგურებდა ადამიანს და ყველა ხორციელს დედამიწის ზურგზე, რომელიც მან შექმნა.
5 მაგრამ ნოემ მადლი ჰპოვა უფლის თვალში.
6 და განრისხდა იგი ძლიერ იმ ანგელოზების წინააღმდეგ, რომლებიც მან დედამიწაზე გაგზავნა და ბრძანა, ამოძირკვულიყვნენ ისინი მათი ყველა სამფლობელოდან და გვიბრძანა, შეგვეკრა ისინი დედამიწის სიღრმეში და, აჰა, ისინი შეკრულები არიან მათ შორის და განცალკევებულნი არიან.
7 და მათი შვილების წინააღმდეგ გამოვიდა ბრძანება მისი სახისგან, რომ მახვილით დაეხოცათ და ცის ქვეშიდან მოეკვეთათ.
8 და თქვა მან: „ჩემი სული სამუდამოდ არ დარჩება ადამიანებზე, რადგან ისინი ხორციელები არიან და მათი დღეები ას ოცი წელი იქნება“.
9 და მან თავისი მახვილი მოავლინა მათ შორის, რათა თითოეულმა თავისი მოყვასი მოეკლა; და ისინი ერთმანეთს ხოცავდნენ მანამ, სანამ ყველა მახვილით არ დაეცა და არ განადგურდა დედამიწის პირიდან.
10 მათი მამები იყვნენ მათი განადგურების მოწმეები და ამის შემდეგ ისინი სამუდამოდ იყვნენ შეკრულნი დედამიწის სიღრმეში, დიდი განკითხვის დღემდე, როდესაც აღსრულდება განკითხვა ყველასთვის, ვინც გახრწნა თავისი გზები და საქმეები უფლის წინაშე.
11 და ყველა გაანადგურა მათი ადგილებიდან და არც ერთი არ დარჩენილა, რომ არ განესაჯა მთელი მათი ბოროტების მიხედვით.
12 და მან შექმნა ყველა თავისი საქმისთვის ახალი და მართალი ბუნება, რათა ისინი არ შესცოდებოდნენ მთელი თავისი ბუნებით სამუდამოდ, არამედ ყველანი მართალნი იყვნენ, თითოეული თავისი გვარით, ყოველთვის.
13 და ყველას განკითხვა დადგენილია და დაწერილია ზეციურ დაფებზე სიმართლით - ყველას განკითხვა, ვინც გადაუხვევს მათთვის განკუთვნილ გზას; და თუ ისინი არ მიდიან ამ გზით, განკითხვა დაწერილია ყოველი არსებისა და ყოველი სახეობისთვის.
14 და არაფერია ცაში, არც მიწაზე, არც ნათელში, არც სიბნელეში, არც შაოლში, არც

სიღრმეში, არც სიბნელეში, რაც არ
განიკითხება; და მათი ყველა განკითხვა
დადგენილია, დაწერილი და ამოტვიფრულია.
15 ყველას განსჯის: დიდს თავისი
სიდიადისამებრ, პატარას თავისი
სიმცირისამებრ და თითოეულს თავისი გზის
მიხედვით.
16 და ის არ არის ის, ვინც ვინმეს პიროვნებას
მიხედავს და არც ის არის ის, ვინც საჩუქრებს
მიიღებს, თუ ის ამბობს, რომ ყველას განაჩენს
აღასრულებს: თუ ვინმე ყველაფერს მისცემდა,
რაც დედამიწაზეა, ის არც საჩუქრებს და არც
ვინმეს პიროვნებას მიხედავდა და არც
მისგან არაფერს მიიღებდა, რადგან ის
მართალი მსაჯულია.
17 ხოლო ისრაელის ძეთა შესახებ
დაწერილია და დადგენილია: თუ ისინი
სიმართლით მიმართავენ მას, ის აპატიებს
მათ ყველა დანაშაულს და აპატიებს მათ
ყველა ცოდვას.
18 დაწერილია და დადგენილია, რომ ის
შეიწყალებს ყველას, ვინც წელიწადში
ერთხელ მოიქცევა თავისი დანაშაულისგან.
19 და ყველა, ვინც წარღვნამდე გახრწნა
თავისი გზები და აზრები, არავისი პიროვნება
არ იყო მიღებული, გარდა მხოლოდ ნოესი,
რადგან მისი პიროვნება მიღებული იყო მისი
შვილების სახელით, რომლებიც (ღმერთმა)
მისი გამო იხსნა წარღვნის წყლებისგან,
რადგან მისი გული მართალი იყო ყველა მის
გზაზე, როგორც მასზე იყო ნაბრძანები, და არ
გადაუხვევია მისთვის განწესებული
არაფერისგან.
20 და თქვა უფალმა, რომ გაანადგურებდა
ყველაფერს, რაც კი დედამიწაზე იყო,
როგორც ადამიანებს, ასევე პირუტყვს,
მხეცებს, ცის ფრინველებს და დედამიწაზე
მცოცავ ცხოველებს. და უბრძანა ნოეს,
გაეკეთებინა კიდობანი, რათა თავი
გადაერჩინა წარღვნის წყლებისგან.
21 და ააგო ნოემ კიდობანი ყველანაირად,
როგორც უბრძანა მას, ოცდამეშვიდე წლის
იუბილეში, მეხუთე წლის მეხუთე კვირაში
(პირველი თვის ახალმთვარეობაზე). [1307 AM]
22 და შევიდა იგი მეექვსე წელს, [1308 AM]
მეორე თვეში, მეორე თვის
ახალმთვარეობაზე, მეთექვსმეტე რიცხვამდე;
და შევიდა კიდობანში ყველა, რაც მივიტანეთ,
და უფალმა დახურა იგი გარედან მეჩვიდმეტე
საღამოს.
23 და გააღო უფალმა ცის შვიდი კარიბჭე და
დიდი უფსკრულის წყაროების პირები, შვიდი
პირი.
24 და წყალდიდობის კარიბჭეებმა ორმოცი
დღე და ორმოცი ღამე იწყეს ციდან წყლის
გადმოღვრა და უფსკრულის წყაროებმაც
გამოაფრქვეს წყალი, სანამ მთელი დედამიწა
წყლით არ აივსო.
25 და წყალი გამრავლდა დედამიწაზე;
თხუთმეტი წყრთით ამაღლდა წყალი ყველა
მაღალ მთას; კიდობანი ამაღლდა
დედამიწაზე და მოძრაობდა წყლის
ზედაპირზე.
26 და ხუთი თვე - ას ორმოცდაათი დღე
გრძელდებოდა წყალი დედამიწის ზედაპირზე.
27 და წავიდა კიდობანი და გაჩერდა ლუბარის
მწვერვალზე, არარატის ერთ-ერთ მთაზე.
28 მეოთხე თვის ახალმთვარეობაზე დიდი
უფსკრულის წყაროები დაიხურა და ცის
კარიბჭეები დაიხურა; მეშვიდე თვის
ახალმთვარეობაზე კი დედამიწის
უფსკრულის ყველა პირი გაიხსნა და წყალმა
უფსკრულში ჩასვლა დაიწყო.
29 და მეათე თვის ახალმთვარეობაზე მთების
მწვერვალები გამოჩნდა და პირველი თვის
ახალმთვარეობაზე დედამიწა გამოჩნდა.
30 და მეშვიდე წელს [1309 AM] მეხუთე
კვირაში გაქრა წყალი დედამიწის თავზე და
მეორე თვის მეჩვიდმეტე დღეს დედამიწა
გამოშრა.
31 და ოცდამეშვიდე დღეს მან გახსნა
კიდობანი და გამოუშვა მისგან ცხოველები,
პირუტყვი, ფრინველები და ყველა მოძრავი
არსება.

თავი 6

1 და მესამე თვის ახალმთვარეობისას
გამოვიდა კიდობნიდან და ააგო
სამსხვერპლო იმ მთაზე.
2 და აღასრულა მან გამოსყიდვის წესი
დედამიწისთვის, აიღო თიკანი და მისი
სისხლით აღასრულა გამოსყიდვის წესი
დედამიწის ყველა დანაშაულისთვის, რადგან
ყველაფერი, რაც მასზე იყო, განადგურდა,
გარდა ნოესთან ერთად კიდობანში მყოფთა.
3 და დადო მისი ქონი სამსხვერპლოზე. აიღო
ხარი, თხა, ცხვარი, თიკნები, მარილი, გვრიტი
და მტრედის ნაშიერი. დადო სამსხვერპლოზე
აღსავლენი მსხვერპლი და დაასხა მასზე
ზეთნარევი შესაწირავი, მოაყარა ღვინო და

მოაყარა გუნდრუკი ყველაფერს და გააჩინა
სასიამოვნო სურნელი უფლის წინაშე.
4 და იყნოსა უფალმა სასიამოვნო სურნელი
და დადო მასთან აღთქმა, რომ აღარ
იქნებოდა წარღვნა დედამიწის
გასანადგურებლად; რომ დედამიწის ყველა
დღეს არ შეწყდებოდა თესვა და მკა; სიცივე
და სიცხე, ზაფხული და ზამთარი, დღე და
ღამე არ შეიცვლებოდა თავისი რიგითობით
და არ შეწყვეტილიყო სამუდამოდ.
5 თქვენ კი გამრავლდით და გამრავლდით
დედამიწაზე, გამრავლდით მასზე და იყავით
მასზე კურთხეული. თქვენი შიში და შიში
ჩავნერგავ ყველაფერს, რაც კი დედამიწაზეა
და ზღვაშია.
6 და აჰა, მე მოგეცით თქვენ ყველა ცხოველი,
ყველა ფრთოსანი და ყველაფერი, რაც
მოძრაობს მიწაზე, თევზები წყალში და
ყველაფერი, რაც საკვებადაა განკუთვნილი;
მწვანე ბალახეულის მსგავსად, ყველაფერი,
რაც საჭმელად არის განკუთვნილი, მოგეცით
თქვენ.
7 ხორცი კი, სულით და სისხლით, არ ჭამოთ,
რადგან ყოველი ხორციელის სული სისხლშია,
რათა თქვენი სისხლი არ მოჰკითხონ. ყოველი
ადამიანის ხელიდან, ყოველი ცხოველის
ხელიდან მოვიკითხავ ადამიანის სისხლს.
8 ვინც ადამიანის სისხლს დაღვრის, მისი
სისხლიც დაიღვრება, რადგან ღვთის ხატად
შეიქმნა იგი კაცი.
9 თქვენ კი გამრავლდით და გამრავლდით
დედამიწაზე.
10 და დაიფიცეს ნოემ და მისმა ვაჟებმა, რომ
არ შეჭამდნენ სისხლს არცერთი
ხორციელიდან და ამ თვეში დადო აღთქმა
უფლის, ღმერთის წინაშე სამარადისო,
დედამიწის ყველა თაობისთვის.
11. ამიტომ გითხრა მან, რომ ამ თვეში მთაზე
ფიცით უნდა დადო აღთქმა ისრაელის
ძეებთან და სისხლი უნდა მოეპკურებინა
მათზე იმ აღთქმის ყველა სიტყვის გამო,
რომელიც უფალმა დაუდო მათ სამარადისოდ.
12 და ეს მოწმობა შენზეა დაწერილი, რათა
მუდმივად დაიცვა იგი, რათა არ ჭამო არცერთ
დღეს ცხოველის, ფრინველის ან პირუტყვის
სისხლი დედამიწის მთელი სიცოცხლის
განმავლობაში; და კაცი, რომელიც ჭამს
ცხოველის, პირუტყვის ან ფრინველის
სისხლს დედამიწის მთელი სიცოცხლის
განმავლობაში, ის და მისი თესლი
აღმოიფხვრება ქვეყნიდან.
13. უბრძანე ისრაელიანებს, რომ სისხლი არ
ჭამონ, რათა მათი სახელები და მათი
შთამომავლობა მუდამ უფლის, ჩვენი
ღმერთის წინაშე იყოს.
14. ამ რჯულს დღეების ზღვარი არ აქვს,
რადგან ის მარადიულია. თაობიდან თაობაში
დაიცვან იგი, რათა სისხლით ილოცონ
თქვენთვის სამსხვერპლოს წინაშე;
ყოველდღე, დილა-საღამოს, შენთვის
პატიებას ითხოვონ უფლის წინაშე, რათა
დაიცვან იგი და არ აღმოიფხვრან.
15 და მისცა ნოეს და მის ვაჟებს ნიშანი, რომ
აღარ იქნებოდა წარღვნა დედამიწაზე.
16 მან თავისი ცისარტყელა ღრუბელში დადო
საუკუნო აღთქმის ნიშნად, რომ აღარ
იქნებოდა წარღვნა დედამიწაზე მის
გასანადგურებლად მთელი დედამიწის
დღეების განმავლობაში.
17. ამიტომაც არის დადგენილი და დაწერილი
ზეციურ ფილებზე, რომ ამ თვეში წელიწადში
ერთხელ უნდა აღნიშნონ კვირების
დღესასწაული, რათა ყოველწლიურად
განაახლონ აღთქმა.
18 და მთელი ეს დღესასწაული
აღინიშნებოდა ზეცაში შექმნის დღიდან ნოეს
დღემდე - ოცდაექვსი იუბილე და ხუთი კვირა
წელი [1309-1659 AM]: და ნოე და მისი ვაჟები
აღნიშნავდნენ მას შვიდი იუბილე და ერთი
კვირა წელი, ნოეს სიკვდილამდე; და ნოეს
სიკვდილის დღიდან მისმა ვაჟებმა გააუქმეს
იგი აბრაამის დღემდე და ჭამენ სისხლს.
19 აბრაამი კი იცავდა მას, ისაკი, იაკობი და
მისი შვილები კი შენს დღემდე იცავდნენ მას.
შენს დღეებში კი ისრაელიანებმა დაივიწყეს
იგი, სანამ ხელახლა არ აღნიშნეთ ამ მთაზე.
20. უბრძანე ისრაელიანებს, რომ ყოველ
თაობაში აღნიშნონ ეს დღესასწაული,
როგორც მათთვის მცნება: წელიწადში ერთ
დღეს, ამ თვეში, აღნიშნონ ეს დღესასწაული.
21 რადგან ეს კვირების დღესასწაულია და
პირველნაყოფის დღესასწაული; ეს
დღესასწაული ორმაგია და ორმაგი
ხასიათისაა: როგორც დაწერილია და
ამოტვიფრულია მასზე, იზეიმეთ იგი.
22 რადგან პირველი რჯულის წიგნში ჩავწერე,
რაც შენთვის დავწერე, რომ უნდა აღენიშნა
იგი თავის დროზე, წელიწადში ერთ დღეს, და
აგიხსენი მისი მსხვერპლშეწირვები, რათა
ისრაელის ძეებმა გაიხსენონ და თაობიდან
თაობაში აღენიშნათ იგი ამ თვეში,
წელიწადში ერთ დღეს.

23 პირველი თვის ახალმთვარეობაზე, მეოთხე თვის ახალმთვარეობაზე, მეშვიდე თვის ახალმთვარეობაზე და მეათე თვის ახალმთვარეობაზე არის ხსოვნის დღეები და წელიწადის ოთხივე ნაწილზე დროთა დღეები. ესენი დაწერილია და დადგენილია მარადიული მოწმობის სახით.
24 და ნოემ დააწესა ისინი თავისთვის, როგორც დღესასწაულები თაობიდან თაობამდე, რათა ისინი მისთვის სამახსოვრო გახდნენ.
25 და პირველი თვის ახალმთვარეობისას მას უბრძანეს, რომ თავისთვის კიდობანი გაეკეთებინა და იმ დღეს დედამიწა გაშრა და მან (კიდობანი) გახსნა და დაინახა დედამიწა.
26 მეოთხე თვის ახალ მთვარეზე დაიხურა უფსკრულის სიღრმეების პირები. მეშვიდე თვის ახალ მთვარეზე გაიხსნა დედამიწის უფსკრულის ყველა პირი და წყლებმა დაიწყეს მათში ჩასვლა.
27 და მეათე თვის ახალმთვარეობისას მთების მწვერვალები გამოჩნდა და ნოე გაიხარა.
28. ამიტომაც დაადგინა ისინი თავისთვის, როგორც დღესასწაულები სამარადისო სამახსოვრო დღესასწაულებად და ასეა ისინი დადგენილი.
29 და დადეს ისინი ზეციურ ფილებზე, თითოეულს ცამეტი კვირა ჰქონდა; ერთიდან მეორემდე (გადადიოდა) მათი ხსოვნის დღეები, პირველიდან მეორემდე, მეორედან მესამემდე და მესამედან მეოთხემდე.
30 და მცნების მთელი დღეები იქნება ორმოცდაათი ორი კვირა დღე და (ეს შეავსებს) მთელ წელს. ასეა ის ამოტვიფრული და დაწერილი ზეციურ ფილებზე.
31 და არ შეიძლება (ამ მცნების) უგულებელყოფა არც ერთი წლის განმავლობაში და არც წლიდან წლამდე.
32 და უბრძანე ისრაელის ძეებს, რომ დაიცვან წლები ამ აღრიცხვის მიხედვით - სამას სამოცდაოთხი დღე, და ეს იქნება სრული წელიწადი და ისინი არ დაარღვევენ მის დროს მისი დღეებიდან და მისი დღესასწაულებიდან, რადგან ყველაფერი მათში მათი მოწმობის მიხედვით იქნება და ისინი არ გამოტოვებენ არცერთ დღეს და არც რომელიმე დღესასწაულს დაარღვევენ.
33 მაგრამ თუ ისინი უგულებელყოფენ და არ დაიცავენ მათ მისი მცნებისამებრ, მაშინ ისინი დაარღვევენ მათ ყველა სეზონს და წლები გადაადგილდება ამ (წესრიგიდან) და ისინი უგულებელყოფენ თავიანთ წესებს.
34 და დაივიწყებს ისრაელის ყველა ძე და ვერ იპოვის წლების გზას, დაივიწყებს ახალმთვარეობას, წელიწადის დროებსა და შაბათებს და შეცდებიან წლების ყველა თანმიმდევრობაში.
35 რადგან ვიცი და ამიერიდან გაუწყებ ამას, და ეს ჩემი მოგონილი არ არის, რადგან წიგნი ჩემს წინაშეა დაწერილი და ზეციურ ფილებზე დღეთა განაწილებაა დადგენილი, რათა არ დაივიწყონ აღთქმის დღესასწაულები და არ იცხოვრონ წარმართთა დღესასწაულების მიხედვით, თავიანთი ცდომილებისა და უმეცრების მიხედვით.
36 რადგან იქნებიან ისეთებიც, ვინც აუცილებლად დააკვირდებიან მთვარეს - როგორ არღვევს ის სეზონებს და წლიდან წლამდე ათი დღით ადრე მოდის.
37 ამიტომ დადგება მათზე წლები, როცა დაარღვევენ (წესრიგს) და საძაგელ დღეს მოწმობის დღედ აქცევენ, უწმინდურ დღეს კი - დღესასწაულად; და შეერივნენ ყველა დღეს, წმინდას უწმინდურთან და უწმინდურ დღეს - წმინდასთან, რადგან შეცდებიან თვეებში, შაბათებში, დღესასწაულებსა და იუბილეებში.
38 ამიტომ გიბრძანებ და გიმოწმებ, რომ შენც დაუმოწმო მათ, რადგან შენი სიკვდილის შემდეგ შენი შვილები შეაწუხებენ მათ, რათა წელიწადი მხოლოდ სამას სამოცდაოთხი დღით არ იყოს და ამიტომაც შეცდებიან ახალმთვარეობის, სეზონების, შაბათებისა და დღესასწაულების მიმართ და ყველანაირ სისხლს ყველანაირ ხორცთან ერთად შეჭამენ.

თავი 7

1 და პირველი წლის [1317 AM] მეშვიდე კვირაში, ამ იუბილეზე, ნოემ ვაზი დარგო მთაზე, რომელზეც კიდობანი იდგა, სახელად ლუბარი, არარატის მთებიდან ერთ-ერთი, და მათ ნაყოფი გამოიღეს მეოთხე წელს [1320 AM] და ნოემ დაიცვა მათი ნაყოფი და შეაგროვა იგი წელს, მეშვიდე თვეში.
2 და მან მისგან ღვინო მოამზადა, ჭურჭელში ჩაასხა და მეხუთე წლამდე, [1321 AM] პირველ დღემდე, პირველი თვის ახალმთვარეობაზე შეინახა.
3 სიხარულით აღნიშნა მან ამ დღესასწაულის დღე და შესწირა უფლისთვის დასაწვავი მსხვერპლი: ერთი ხარი და ერთი ვერძი,

შვიდი ერთწლიანი ცხვარი და თიკანი, რათა ამით შეესრულებინა გამოსყიდვის წესი თავისთვის და თავისი შვილებისთვის.
4 და მოამზადა ჯერ თიკნი და მისი სისხლი მოასხურა ხორცს, რომელიც სამსხვერპლოზე იყო, რომელიც გააკეთა; და მთელი ქონი დადო სამსხვერპლოზე, სადაც შესწირა დასაწვავი მსხვერპლი, ხარი, ვერძი და ცხვარი, და მთელი მათი ხორცი დადო სამსხვერპლოზე.
5 და დადო მასზე მათი ყველა შესაწირავი ზეთთან შერეული, შემდეგ კი ღვინო მოასხურა ცეცხლს, რომელიც ადრე სამსხვერპლოზე ჰქონდა აღებული, და დადო საკმეველი სამსხვერპლოზე და ააფრიალა სასიამოვნო სურნელი უფლის, თავისი ღმერთის წინაშე.
6 და გაიხარა და დალია ეს ღვინო, ის და მისი შვილები სიხარულით.
7 და იყო საღამო და შევიდა თავის კარავში, დათვრა და დაწვა, და გაშიშვლდა თავის კარავში, როცა ეძინა.
8 და დაინახა ქამმა ნოე, მამამისი, შიშველი, და გავიდა და უთხრა თავის ორ ძმას გარეთ.
9 და აიღო სემმა თავისი სამოსელი და ადგნენ ის და იაფეთი, და მხრებზე შემოიხვიეს სამოსელი და უკან წავიდნენ და მამის სირცხვილი დაიფარეს, და მათი სახეები უკან იყო მიმართული.
10. გაიღვიძა ნოემ ძილისგან და შეიტყო ყველაფერი, რაც მისმა უმცროსმა შვილმა გაუკეთა. დაწყევლა თავისი ძე და თქვა: „წყეულიმც იყოს ქანაანი! მონა-მონა იქნება თავისი ძმებისთვის“.
11 და აკურთხა სემი და თქვა: „კურთხეული იყოს უფალი, სემის ღმერთი, და ქანაანი იყოს მისი მსახური.
12 ღმერთი გააფართოვებს იაფეთს და ღმერთი დამკვიდრდება სემის სამყოფელში, ხოლო ქანაანი იქნება მისი მსახური.
13. მიხვდა ქამმა, რომ დაწყევლა მამამისმა მისი უმცროსი ძე და არ მოეწონა, რომ დაწყევლა თავისი ძე. და გაშორდა მამას ის და მისი შვილები: ქუში, მიცრაიმი, ფუტი და ქანაანი.
14 და ააშენა მან ქალაქი და უწოდა მას სახელი თავისი ცოლის, ნეელატამაუკის, სახელის მიხედვით.
15 დაინახა ეს იაფეთმა და შურდა თავისი ძმისა, მანაც ააშენა ქალაქი და უწოდა მას სახელი თავისი ცოლის, ადატანესესის სახელის მიხედვით.
16 და დასახლდა სემი თავის მამასთან, ნოესთან, და ააშენა ქალაქი მამამისის მახლობლად, მთაზე; მანაც უწოდა მას სახელი თავისი ცოლის, სედეკეტელებაბის სახელის მიხედვით.
17 და აჰა, ეს სამი ქალაქი ლუბარის მთასთან ახლოსაა: სედეკეტელებაბი მთის აღმოსავლეთით პირდაპირაა, ნაელთამაუკი სამხრეთით და ადათანესესი დასავლეთით.
18 სემის ძენი არიან: ელამი, აშური და არფაქშადი - ეს (ძე) წარღვნიდან ორი წლის შემდეგ დაიბადა - ლუდი და არამი.
19 იაფეთის ძენი: გომერი, მაგოგი, მადაი, იავანი, თუბალი, მეშექი და თირასი. ესენი არიან ნოეს ძენი.
20 ოცდამერვე იუბილეში [1324-1372 AM] ნოემ დაიწყო თავისი შვილების შვილებისთვის წეს-ჩვეულებების, მცნებებისა და ყველა განკითხვის მითითება, რაც მან იცოდა და მოუწოდა თავის შვილებს, დაეცვათ სიმართლე, დაეფარათ ხორციელი სირცხვილი, ევლოთ თავიანთი შემოქმედი, პატივი მიეგოთ მამასა და დედას, უყვარდეთ მოყვასი და დაეცვათ თავიანთი სულები სიძვისა და უწმინდურებისა და ყოველგვარი ურჯულოებისგან.
21 რადგან ამ სამი რამის გამო მოხდა წარღვნა დედამიწაზე, კერძოდ, იმ სიძვის გამო, რომლითაც მცველები, თავიანთი წეს-ჩვეულებების კანონის საწინააღმდეგოდ, გარყვნილნი მიჰყვებოდნენ ადამიანთა ასულებს და მოჰყავდათ ცოლად ყველა, ვისაც აირჩევდნენ; და დაიწყეს უწმინდურება.
22 და მათ შეეძინათ ვაჟები, ნაფიდიმები, რომლებიც ყველანი განსხვავებულები იყვნენ და ერთმანეთს შთანთქავდნენ: გიგანტებმა მოკლეს ნაფილები, ნაფილებმა კი ელჯოები, ელჯოელები კი - კაცობრიობა და ერთი კაცი - მეორე.
23 და ყველამ თავი გაყიდა უსამართლობის ჩასადენად და დიდი სისხლის დასაღვრელად, და აივსო დედამიწა უსამართლობით.
24 ამის შემდეგ მათ შესცოდეს მხეცებს, ფრინველებს და ყველაფერს, რაც კი მოძრაობს და დადის დედამიწაზე; და ბევრი სისხლი დაიღვარა დედამიწაზე და ადამიანთა ყოველი ფანტაზია და სურვილი გამუდმებით ამაოებასა და ბოროტებას იგონებდა.

25 და ყველაფერი გაანადგურა უფალმა დედამიწის პირისაგან; მათი ბოროტების გამო და იმ სისხლის გამო, რომელიც მათ დედამიწის შუაგულში დაღვარეს, ყველაფერი გაანადგურა.
26 „და დავრჩით მე და თქვენ, ჩემო ძეებო, და ყველა, ვინც ჩვენთან ერთად შევიდა კიდობანში, და აჰა, ვხედავ თქვენს საქმეებს ჩემს წინაშე, რომ არ დადიხართ სიმართლით, რადგან დაღუპვის გზაზე დაიწყეთ სიარული, შორდებით ერთმანეთს და შურთ ერთმანეთის, და (ასე ხდება), რომ არ ხართ ჰარმონიაში, ჩემო ძეებო, თითოეული თავის ძმასთან."
27 რადგან ვხედავ და აჰა, დემონებმა დაიწყეს თქვენი და თქვენი შვილების ცდუნება და ახლა მეშინია თქვენი გამო, რომ ჩემი სიკვდილის შემდეგ ადამიანთა სისხლს დაღვრით დედამიწაზე და თქვენც განადგურდებით დედამიწის პირისაგან.
28 რადგან ვინც ადამიანის სისხლს დაღვრის და ვინც ხორციელის სისხლს შეჭამს, ყველა განადგურდება დედამიწიდან.
29 და არ დარჩება არც ერთი კაცი, ვინც სისხლს ჭამს და არც კაცის სისხლს დაღვრის დედამიწაზე; არც თესლი და არც შთამომავალი დარჩება ცის ქვეშ მცხოვრები, რადგან ისინი შეოლში შევლენ და განკითხვის ადგილას ჩავლენ და ყველანი ძალადობრივი სიკვდილით უფსკრულის სიბნელეში გადაიყვანენ.
30. არ უნდა გამოჩნდეს თქვენზე სისხლი ყველა იმ სისხლისგან, რაც კი მოკლავდით მხეცს, პირუტყვს ან მიწაზე მცხოვრებ ყველა ბუზს, და კეთილი საქმე გააკეთეთ თქვენი სულებისთვის, დაფარეთ ის, რაც დედამიწის ზურგზე დაიღვარა.
31 და ნუ იქნებით სისხლით მჭამელის მსგავსი, არამედ გაფრთხილდით, რომ არავინ ჭამოს სისხლი თქვენს წინაშე. დაფარეთ სისხლი, რადგან ასე მაქვს ნაბრძანები, რომ თქვენთვის და თქვენი შვილებისთვის, ყველა ხორციელისთვის, ვამოწმო.
32 და ნუ დაუშვებთ, რომ სული ხორცთან ერთად შეიჭმოს, რათა თქვენი სისხლი, რომელიც თქვენი სიცოცხლეა, არ მოეთხოვოს არცერთ ხორციელს, ვინც მას მიწაზე დაღვრის.
33 რადგან დედამიწა არ გაიწმინდება მასზე დაღვრილი სისხლისგან; რადგან (მხოლოდ) მისი დაღვრელის სისხლით განიწმინდება დედამიწა ყველა თაობაში.
34 ახლა კი, შვილებო, მისმინეთ: აღასრულეთ სამართალი და სიმართლე, რათა დარგოთ სიმართლე მთელ დედამიწაზე და ამაღლდეს თქვენი დიდება ჩემი ღმერთის წინაშე, რომელმაც მიხსნა წარღვნის წყლებისგან.
35 და აჰა, წახვალთ და ააშენებთ ქალაქებს და დარგავთ მათში ყველა მცენარეს, რაც კი დედამიწაზეა, და ყველა ნაყოფიერ ხეს.
36 სამი წლის განმავლობაში არ შეიკრიბება ყოველი შეჭმულის ნაყოფი; მეოთხე წელს კი მისი ნაყოფი წმინდად ჩაითვლება, სასურველად უზენაესი ღმერთის წინაშე, რომელმაც შექმნა ცა, მიწა და ყველაფერი. უხვად შესწირონ ღვინისა და ზეთის პირველი ნაყოფი, როგორც პირველი ნაყოფი უფლის სამსხვერპლოზე, რომელიც მას იღებს, ხოლო დარჩენილი, უფლის სახლის მსახურებმა ჭამონ იმ სამსხვერპლოს წინ, რომელიც მას იღებს.
37 მეხუთე წელს კი გაუშვით მწიფე, რათა გაუშვათ იგი სიმართლითა და სამართლიანობით, და იქნებით მართალნი და ყველაფერი, რასაც დარგავთ, წარმატებული იქნება.
38 რადგან ასე უბრძანა ენოქმა, შენი მამის მამამ, მეთუშალახს, თავის ძეს, და მეთუშალახმა, თავის ძეს, ლამექს, და ლამექმა მიბრძანა ყველაფერი, რაც მისმა მამებმა უბრძანეს.
39. მეც მოგცემთ მცნებას, ჩემო შვილებო, როგორც ენოქმა უბრძანა თავის ძეს პირველ იუბილეებში. სიცოცხლეშივე, თავისი თაობის მეშვიდე წევრმა, მცნებას აძლევდა და ამოწმებდა თავის ძეს და თავისი ძის ძეებს სიკვდილის დღემდე.

თავი 8

1 ოცდამეცხრე იუბილეს, პირველ კვირას, [1373 AM], მის დასაწყისში არფაქშადმა მოიყვანა ცოლი, სახელად რასუეია, სუსანას ასული, ელამის ასულისა, და მესამე წელს, ამ კვირაში, [1375 AM], უშვა მას ვაჟი და უწოდა მას სახელად კაინამი.
2 და გაიზარდა ვაჟი და მამამისმა ასწავლა მას წერა და წავიდა ადგილის საძებნელად, სადაც ქალაქის დაპყრობას შეძლებდა.
3 და მან იპოვა წარწერა, რომელიც წარსულში (თაობებს) კლდეზე ჰქონდათ ამოკვეთილი, წაიკითხა რა იყო მასზე, გადაწერა და შესცოდა მის გამო, რადგან მასში შედიოდა

დამკვირვებლების სწავლება, რომლის მიხედვითაც ისინი აკვირდებოდნენ მზის, მთვარისა და ვარსკვლავების ნიშნებს ცის ყველა ნიშანში.
4 და ჩაიწერა ეს და არაფერი უთქვამს ამის შესახებ, რადგან ეშინოდა ნოესთან ამის შესახებ საუბრის, რათა არ გაბრაზებულიყო მასზე ამის გამო.
5 და ოცდამეათე წლისთავზე, [1429 AM], მეორე კვირაში, პირველი წლის განმავლობაში, მან ცოლი მოიყვანა, სახელად მელქა, მადაის ასული, იაფეთის ძისა, ხოლო მეოთხე წელს [1432 AM] მას ვაჟი შეეძინა და სახელად შელა დაარქვა, რადგან თქვა: „ჭეშმარიტად გამოგზავნილი ვარ".
6 [და მეოთხე წელს დაიბადა] და გაიზარდა შელაჰი და მოიყვანა ცოლი, სახელად მუაკი, კესედის, მამამისის ძმის ასული, ოცდამეთერთმეტე წლისთავზე, მეხუთე კვირას, პირველი წლის [1499 AM].
7 და მეხუთე წელს [1503 AM] უშვა მას ვაჟი და მან დაარქვა მას სახელი ებერი. და მოიყვანა ცოლი, სახელად აზურადი, ნებროდის ასული, ოცდამეთორმეტე წლისთავზე, მეშვიდე კვირაში, მესამე წელს [1564 AM].
8 მეექვსე წელს [1567 AM] უშვა მას ვაჟი და ნოემ მას პელეგი დაარქვა, რადგან ნოეს შვილებმა მისი დაბადების დღეებში დაიწყეს დედამიწის ერთმანეთში გაყოფა; ამიტომ უწოდა ნოემ მას სახელი პელეგი.
9 და ფარულად გაიყვეს ერთმანეთში და უთხრეს ნოეს.
10 და ოცდამეცამეტე იუბილეს დასაწყისში [1569 AM] მათ დედამიწა სამ ნაწილად გაიყვეს სემისთვის, ქამისთვის და იაფეთისთვის, თითოეულის მემკვიდრეობის მიხედვით, პირველ წელს, პირველ კვირაში, როდესაც ჩვენგან ერთ-ერთი, ვინც გამოგზავნილი ვიყავით, მათთან იყო.
11 და მოუხმო მან თავის ვაჟებს და მიუახლოვდნენ მას, ისინი და მათი შვილები, და გაყო მიწა წილებად, რომელიც მის სამ ვაჟს უნდა მიეღო. და გაიწოდეს მათ ხელები და ამოიღეს წერილი ნოეს, თავიანთი მამის, წიაღიდან.
12 და წარწერაში სემის წილში გამოჩნდა დედამიწის შუა ნაწილი, რომელიც მას მემკვიდრეობით უნდა მიეღო თავისთვის და თავისი შვილებისთვის მარადიული თაობებისთვის, რაფას მთის ქედის შუაგულიდან, თინას მდინარესთან წყლის შესართავიდან და მისი წილი დასავლეთისკენ მიდის ამ მდინარის შუაგულში და ვრცელდება უფსკრულის წყლამდე, საიდანაც ეს მდინარე გამოდის და თავის წყლებს ზღვა მეატში ჩაედინება და ეს მდინარე დიდ ზღვაში ჩაედინება. და რაც ჩრდილოეთით არის, იაფეთისაა და რაც სამხრეთით არის, სემისაა.
13 და ის ვრცელდება კარასომდე: ეს არის ენის წიაღში, რომელიც სამხრეთისკენ იყურება.
14 მისი ნაწილი დიდი ზღვის გასწვრივ გადაჭიმულია და სწორი ხაზით გადაჭიმულია სამხრეთისკენ მიმართული ენის დასავლეთით, რადგან ამ ზღვას ეგვიპტის ზღვის ენა ეწოდება.
15 და აქედან სამხრეთისკენ უხვევს, დიდი ზღვის შესართავისკენ, რომელიც მისი წყლების ნაპირზეა და დასავლეთით აფრამდე ვრცელდება და გიხონის მდინარემდე აღწევს, გიხონის წყლების სამხრეთით კი ამ მდინარის ნაპირებამდე.
16 და ის აღმოსავლეთისკენ ვრცელდება, სანამ ედემის ბაღს არ მიაღწევს, მის სამხრეთით, [სამხრეთით] და მთელი ედემის ქვეყნის აღმოსავლეთიდან და მთელი აღმოსავლეთიდან აღმოსავლეთისკენ უხვევს და მიემართება, სანამ რაფას სახელით ცნობილი მთის აღმოსავლეთით არ მიაღწევს და მდინარე თინას შესართავის ნაპირამდე ეშვება.
17 ეს წილი სემს და მის ვაჟებს წილისყრით გადაეცათ, რათა სამარადისოდ, მის თაობებში, უკუნითი უკუნისამდე დაემკვიდრებინათ.
18. და გაიხარა ნოემ, რომ ეს წილი სემისა და მისი შვილებისთვის გამოვიდა და გაიხსენა ყველაფერი, რაც თავისი პირით წინასწარმეტყველებით თქვა, რადგან თქვა: კურთხეული იყოს უფალი, ღმერთი სემისა, და დამკვიდრდეს უფალი სემის სამყოფელში.
19 და იცოდა მან, რომ ედემის ბაღი არის წმინდათა წმიდა და უფლის სამყოფელი, სინას მთა - უდაბნოს ცენტრი და სიონის მთა - დედამიწის ჭიპის ცენტრი; ეს სამი წმინდა ადგილი ერთმანეთის პირისპირ შეიქმნა.
20 და აკურთხა ღმერთთა ღმერთი, რომელმაც უფლის სიტყვა ჩაუდო მის პირში, უფალი უკუნისამდე.
21 და მან იცოდა, რომ სემსა და მის შვილებს კურთხეული წილი და კურთხევა ერგოთ

თაობიდან თაობამდე - ედემის მთელი
ქვეყანა და წითელი ზღვის მთელი ქვეყანა,
აღმოსავლეთის მთელი ქვეყანა და ინდოეთი,
წითელი ზღვა და მისი მთები, ბაშანის მთელი
ქვეყანა, ლიბანის მთელი ქვეყანა და
კაფტურის კუნძულები, სანირისა და ამანას
ყველა მთა, ჩრდილოეთით აშურის მთები,
ელამისა და აშურის მთელი ქვეყანა,
ბაბილონი, სუსანი და მაედაი, არარატის
ყველა მთა და ზღვის გაღმა მთელი მხარე,
რომელიც ჩრდილოეთით აშურის მთებს
გაღმაა, კურთხეული და ფართო ქვეყანა, და
ყველაფერი, რაც მასშია, ძალიან კარგია.
22 და ქამის მეორე ნაწილი გამოვიდა
გიხონის იქით სამხრეთისკენ, სამოთხის
მარჯვნივ, და გადაჭიმულია სამხრეთისკენ და
ვრცელდება ცეცხლის ყველა მთამდე, და
გადაჭიმულია დასავლეთისკენ ატელის
ზღვამდე და გადაჭიმულია დასავლეთისკენ,
სანამ არ მიაღწევს მაუკის ზღვას - იმ (ზღვას),
რომელშიც ეშვება ყველაფერი, რაც არ
განადგურებულა.
23 და მიემართება ჩრდილოეთისკენ გადირის
საზღვრამდე და მიემართება ზღვის წყლების
სანაპირომდე, დიდი ზღვის წყლებამდე, სანამ
გიხონის მდინარეს არ მიუახლოვდება და
გიხონის მდინარეს მიუყვება, სანამ ედემის
ბაღის მარჯვნივ არ მიაღწევს.
24 და ეს არის მიწა, რომელიც ქემს მიეცა,
როგორც წილს, რომელიც მას სამუდამოდ
უნდა დაემკვიდრებინა საკუთარი თავისთვის
და მისი შვილებისთვის მათ თაობებში,
უკუნისამდე.
25 ხოლო იაფეთი გამოდიოდა მესამე
ნაწილით, თინას მდინარის იქით, მისი
წყლების შესართავის ჩრდილოეთით, და
ჩრდილო-აღმოსავლეთით ვრცელდებოდა
გოგის მთელ მხარემდე და მის
აღმოსავლეთით მდებარე მთელ ქვეყანამდე.
26 და ის ჩრდილოეთით ჩრდილოეთისკენ
ვრცელდება და ჩრდილოეთით კელტის
მთებამდე და მაუკის ზღვისკენ ვრცელდება
და გადის აღმოსავლეთით ზღვის წყლების
რეგიონამდე გრძელდება.
27 და ის ფარას დასავლეთით მიახლოებამდე
გრძელდება და აფერაგისკენ ბრუნდება,
აღმოსავლეთით კი მეატის ზღვის წყლებამდე
ვრცელდება.
28 და ის ვრცელდება მდინარე ტინას
რეგიონამდე ჩრდილო-აღმოსავლეთის
მიმართულებით, სანამ არ მიუახლოვდება
მისი წყლების საზღვარს რაფას მთისკენ და
შემდეგ ჩრდილოეთისკენ უხვევს.
29 ეს არის მიწა, რომელიც გამოეყო იაფეთსა
და მის ვაჟებს, როგორც მისი მემკვიდრეობის
წილი, რომელიც მას უნდა დაემკვიდრებინა
თავისთვის და მისი ვაჟებისთვის, მათი
თაობებისთვის, სამარადისოდ: ხუთი დიდი
კუნძული და დიდი მიწა ჩრდილოეთით.
30. მაგრამ ცივია და ქამის ქვეყანა ცხელია,
სემის ქვეყანა კი არც ცხელია და არც ცივი,
არამედ სიცივისა და სიცხის ნაზავია.

თავი 9

1 და გაუყო ქამმა თავის ვაჟებს და პირველი
წილი გამოვიდა ქუშისთვის აღმოსავლეთით,
მისგან დასავლეთით - მიცრაიმისთვის,
მისგან დასავლეთით - ფუტისთვის და მისგან
დასავლეთით - ზღვაზე, ქანაანისთვის.
2 და სემმაც გაუყო თავის ვაჟებს და პირველი
წილი გამოვიდა ქამისა და მისი ვაჟებისთვის,
მდინარე ტიგროსის აღმოსავლეთით, სანამ ის
აღმოსავლეთს არ მიუახლოვდება, მთელი
ინდოეთის მიწა და წითელი ზღვა მის
სანაპიროზე, დედანის წყლები და მებრისა და
ელას ყველა მთა, სუსანის მთელი მიწა და
ყველაფერი, რაც ფარნაკის პირას არის
წითელ ზღვამდე და თინას მდინარემდე.
3 და აშურისთვის გამოვიდა მეორე ნაწილი,
მთელი აშურის, ნინევეს და შინარის ქვეყანა
და ინდოეთის საზღვრამდე, და ადის და
მდინარეს ეშვება.
4 არფაქშადის მესამე ნაწილი იყო
ქალდეველთა მთელი ქვეყანა ევფრატის
აღმოსავლეთით, წითელი ზღვის საზღვრით,
და უდაბნოს ყველა წყალი ზღვის პირას,
რომელიც ეგვიპტისკენ არის მიმართული, და
ლიბანის მთელი ქვეყანა, სანირი და ამანა
ევფრატის საზღვრამდე.
5 და არამისთვის გამოდიოდა მეოთხე
ნაწილი, მესოპოტამიის მთელი ქვეყანა
ტიგროსსა და ევფრატს შორის, ქალდეველთა
ჩრდილოეთით, აშურის მთების საზღვრამდე
და არარას ქვეყანამდე.
6 და ლუდისთვის გამოვიდა მეხუთე ნაწილი,
აშურის მთები და ყველაფერი, რაც მათ
ეკუთვნოდათ, დიდ ზღვამდე და მისი ძმის,
აშურის აღმოსავლეთით.
7 იაფეთმაც გაუყო თავისი სამკვიდრო მიწა
თავის ვაჟებს.

8 პირველი ნაწილი აღმოსავლეთით
გომერისთვის იყო, ჩრდილოეთის მხრიდან
თინას მდინარემდე; ჩრდილოეთით კი
მაგოგისკენ იყო, ჩრდილოეთის ყველა შიდა
ნაწილი, სანამ მეატის ზღვას არ მიაღწევდა.
9 და მადაი გამოვიდა, როგორც მისი წილი,
რომელიც მას უნდა მიეკუთვნებინა თავისი
ორი ძმის დასავლეთიდან კუნძულებამდე და
კუნძულების საზღვრებამდე.
10 იავანის მეოთხე ნაწილი გამოვიდა
ყოველი კუნძული და კუნძულები, რომლებიც
ლუდის საზღვართან არიან.
11 თუბალისთვის კი გამოვიდა მეხუთე
ნაწილი ენის შუაგულში, რომელიც ლუდის
ნაწილის საზღვართან მიდის მეორე ენისკენ,
მეორე ენის იქით მდებარე რეგიონამდე
მესამე ენისკენ.
12 მეშექისთვის კი მეექვსე ნაწილი გამოვიდა,
მთელი მხარე მესამე ენის იქით, გადირის
აღმოსავლეთით მისვლამდე.
13 ტირასისთვის კი მეშვიდე ნაწილი
გამოვიდა, ზღვის შუაგულში მდებარე ოთხი
დიდი კუნძული, რომლებიც ქამის ნაწილამდე
აღწევს [და კამატურის კუნძულები
წილისყრით არფაქშადის ძეებს მის
სამკვიდროდ გადაეცათ].
14 და ასე გაიყვეს ნოეს ძეთ თავიანთ ძეებად
ნოეს, მათი მამის, თანდასწრებით და ნოემ
ყველანი ფიცით შეჰფიცა და წყევლა დაადო
ყველას, ვინც ცდილობდა იმ წილის
მიტაცებას, რომელიც მას არ ერგებოდა.
15 და ყველამ თქვა: „ასე იყოს, ასე
იყოს“ საკუთარი თავისთვის და მათი
შვილებისთვის უკუნისამდე, მათ თაობებში,
განკითხვის დღემდე, როდესაც უფალი
ღმერთი განსჯის მათ მახვილითა და
ცეცხლით მათი ყველა უწმინდური და
ბოროტი ცოდვის გამო, რომლითაც აავსეს
დედამიწა დანაშაულით, უწმინდურებით,
სიძვითა და ცოდვით.

თავი 10

1 და ამ იუბილეს მესამე კვირაში უწმინდურმა
დემონებმა დაიწყეს ნოეს ძეთა შვილების
შეცდომაში შეყვანა, მათი შეცდომაში შეყვანა
და განადგურება.
2 და მივიდნენ ნოეს ვაჟები ნოესთან,
თავიანთ მამასთან, და უამბეს მას დემონების
შესახებ, რომლებიც აცდუნებდნენ,
აბრმავებდნენ და ხოცავდნენ მისი ვაჟების
ვაჟებს.
3 და ილოცა მან უფლის, თავისი ღმერთის
წინაშე და თქვა: „ყოველი ხორციელის
სულების ღმერთო, რომელმაც შემიწყალე მე
და მიხსენი მე და ჩემი შვილები წარღვნის
წყლებიდან და არ მომიწყვიტე მე, როგორც
დაღუპვის შვილები, რადგან დიდი იყო შენი
წყალობა ჩემს მიმართ და დიდი იყო შენი
წყალობა ჩემი სულის მიმართ. აღემატებოდეს
შენი წყალობა ჩემს შვილებს და ნუ
იბატონებენ მათზე ბოროტი სულები, რათა არ
გაანადგურონ ისინი დედამიწიდან.
4 მაგრამ მაკურთხე მე და ჩემი შვილები,
რათა გავმრავლდეთ და გავმრავლდეთ და
ავავსოთ დედამიწა.
5 და შენ იცი, როგორ იქცეოდნენ შენი
მცველები, ამ სულების მამები, ჩემს დროს;
ხოლო რაც შეეხება ამ ცოცხალ სულებს,
დააპატიმრე ისინი და მაგრად შეინახე
განკითხვის ადგილას, და ნუ დაუშვებ, რომ
განადგურდნენ შენი მსახურის, ჩემი ღმერთის,
შვილები, რადგან ისინი ბოროტები არიან და
შექმნილნი განადგურებისთვის.
6 და ნუ იბატონებენ ისინი ცოცხლების
სულებზე, რადგან მხოლოდ შენ შეგიძლია
მათზე ბატონობა. და ნუ ექნებათ მათ
ძალაუფლება მართალთა შვილებზე
ამიერიდან და უკუნითი უკუნისამდე.
7 და უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა, გვიბრძანა,
ყველა შეგვეკრა.
8 და მივიდა სულთა წინამძღოლი, მასტემა,
და თქვა: „უფალო, შემოქმედო, დაე,
ზოგიერთი მათგანი ჩემს წინაშე დარჩეს და
მოუსმინონ ჩემს ხმას და შეასრულონ
ყველაფერი, რასაც ვეტყვი მათ; რადგან თუ
ზოგიერთი მათგანი არ დამრჩება, ვერ
შევძლებ ჩემი ნების ძალაუფლების
აღსრულებას ადამიანთა ძეებზე, რადგან
ისინი გახრწნილებისა და ჩემი სამსჯავროს
წინაშე გზააბნევისთვის არიან, რადგან დიდია
ადამიანთა ძეთა ბოროტება“.
9 მან თქვა: მეათედი მის წინაშე დარჩეს, ცხრა
კი სამსჯავროში ჩავიდეს.
10 და ერთ-ერთ ჩვენგანს უბრძანა, რომ
ნოესთვის ყველა მათი წამალი
გვესწავლებინა, რადგან იცოდა, რომ ისინი
სიმართლით არ ივლიან და სიმართლით არ
იბრძოლებენ.
11 და ჩვენ მისი სიტყვების თანახმად
მოვიქეცით: ყველა ბოროტი ბოროტი

შეკრული დავტოვეთ სამსჯავროს ადგილას და მათი მეათედი დავტოვეთ, რათა დედამიწაზე სატანის წინაშე დამორჩილებოდნენ.
12 და ავუხსენით ნოეს მათი დაავადებების ყველა წამალი, მათ ცდუნებებთან ერთად, თუ როგორ შეეძლო მას მათი განკურნება მიწის ბალახებით.
13 ნოემ ყველაფერი წიგნში ჩაწერა, როგორც ჩვენ ვასწავლეთ მას ყველა სახის წამლის შესახებ. ასე აიკრძალა ბოროტი სულების მიერ ნოეს შვილებისთვის ზიანის მიყენება.
14 და ყველაფერი, რაც დაწერა, სემს, თავის უფროს ვაჟს, მისცა, რადგან ყველა თავის ვაჟზე მეტად უყვარდა იგი.
15 და განისვენა ნოემ თავის მამებთან ერთად და დამარხეს ლუბარის მთაზე, არარატის ქვეყანაში.
16 ცხრაას ორმოცდაათი წელი შეასრულა მან თავის სიცოცხლეში, ცხრამეტი იუბილე, ორი კვირა და ხუთი წელი. [1659 AM]
17 და მიწიერ ცხოვრებაში მან აღემატებოდა ადამიანთა შვილებს, ენოქის გარდა, იმ სიმართლით, რომლითაც ის სრულყოფილი იყო. რადგან ენოქის მსახურება დაწესდა მსოფლიოს თაობებისთვის მოწმობად, რათა მას თაობიდან თაობამდე მოეყოლა ყველა საქმე განკითხვის დღემდე.
18 ოცდამესამე წლის იუბილეში, პირველი წლის მეორე კვირაში, ფელეგმა ცოლი მოიყვანა, სახელად ლომნა, სინაარის ასული. ამ კვირის მეოთხე წელს ფელეგმა ვაჟი უშვა და მან სახელი რეუ უწოდა, რადგან თქვა: „აჰა, ბოროტები გახდნენ კაცთა შვილები, რადგან ბოროტი განზრახვით ააშენეს ქალაქი და კოშკი შინაარის ქვეყანაში“.
19 რადგან არარატის ქვეყნიდან აღმოსავლეთისკენ, შინყარისკენ გაემართნენ; რადგან მის დროს ააშენეს ქალაქი და კოშკი და თქვეს: „წადით და ამით ავიდეთ ზეცად“.
20 და დაიწყეს შენება და მეოთხე კვირას ცეცხლით გააკეთეს აგური და აგური ქვად გამოიყენეს, ხოლო თიხა, რომლითაც ისინი შეაერთეს, ასფალტი იყო, რომელიც ზღვიდან და შინყარის ქვეყნის წყლის წყაროებიდან ამოდიოდა.
21 და ააშენეს იგი: ორმოცდასამი წელი [1645-1688 AM] აშენებდნენ მას; მისი სიგანე 203 აგური იყო, სიმაღლე კი ერთის მესამედი; მისი სიმაღლე 5433 წყრთა და 2 პალმის ღერო იყო, ხოლო (ერთი კედლის სიგრძე) ცამეტი სტადიონი იყო (დანარჩენი კი ოცდაათი სტადიონი).
22 და გვითხრა უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა: აჰა, ისინი ერთი ხალხი არიან და (ამის) კეთებას იწყებენ და ახლა არაფერი დაუბრკოლებიათ. წადით, ჩავიდეთ და ავურიოთ მათი ენა, რათა ერთმანეთის ენა არ ესმოდეთ და ქალაქებად და ხალხებად გაიფანტონ და ერთი განზრახვა აღარ დარჩებათ განკითხვის დღემდე.
23 და ჩამოვიდა უფალი და ჩვენც მასთან ერთად ჩავედით, რათა გვენახა ქალაქი და კოშკი, რომელიც ადამიანთა შვილებმა ააშენეს.
24 და აურია მათ ენა და აღარ ესმოდათ ერთმანეთის ენა, ამიტომ შეწყვიტეს ქალაქისა და კოშკის შენება.
25. ამიტომაც ჰქვია მთელ შინყარის ქვეყანას ბაბილონი, რადგან იქ აღრია უფალმა ადამიანთა ყველა ენა და იქიდან გაიფანტნენ თავიანთ ქალაქებში, თითოეული თავისი ენისა და ერის მიხედვით.
26 და უფალმა ძლიერი ქარი მოავლინა კოშკს და მიწაზე დაანგრია იგი; და აჰა, ის აშურსა და ბაბილონს შორის იყო, შინყარის ქვეყანაში; და უწოდეს მას სახელი „დამხობა“.
27 პირველი წლის მეოთხე კვირაში [1688 AM], მის დასაწყისში, ოცდამეოთხე იუბილეზე, ისინი გაიფანტნენ შინყარის ქვეყნიდან.
28 და ქამი და მისი ვაჟები წავიდნენ იმ ქვეყანაში, რომელიც მას უნდა დაემკვიდრებინა და რომელიც მან სამხრეთის ქვეყანაში თავის წილად შეიძინა.
29. და ხედავდა ქანაანი ლიბანის ქვეყანას ეგვიპტის მდინარემდე, რომ ძალიან კარგი იყო, და არ შევიდა თავისი სამკვიდროს ქვეყანაში, დასავლეთით, ზღვისკენ. და ცხოვრობდა ლიბანის ქვეყანაში, აღმოსავლეთით და დასავლეთით, იორდანეს საზღვრიდან და ზღვის საზღვრიდან.
30 და უთხრეს მას ქამმა, მისმა მამამ, და ქუშმა და მიცრაიმმა, მისმა ძმებმა: „შენ დასახლდი ქვეყანაში, რომელიც შენი არ არის და რომელიც წილისყრით არ მოგვეცა ჩვენთვის; ნუ იზამ ასე, რადგან თუ ასე მოიქცევი, შენ და შენი შვილები დაეცემით ამ ქვეყანაში და დაწყევლილი იქნებით ამბოხებით; რადგან ამბოხებით დასახლდით და ამბოხებით დაეცემიან შენი შვილები და შენ სამუდამოდ ამოძირკვავ.
31 ნუ იცხოვრებ სემის სამყოფელში, რადგან სემს და მის ვაჟებს წილად ხვდა ეს.

32 წყეულიმც ხარ და წყეულიმც იქნები ნოეს ყველა ძეზე მეტად იმ წყევლის გამო, რომლითაც ფიცით დავდეთ თავი წმინდა მსაჯულის წინაშე და ჩვენი მამის, ნოეს წინაშე.
33 მაგრამ არ მოუსმინა მათ და ლიბანის ქვეყანაში ცხოვრობდა ხამათიდან ეგვიპტის შესასვლელამდე, ის და მისი შვილები დღემდე.
34 და ამიტომ ჰქვია ამ ქვეყანას ქანაანი.
35 და წავიდნენ იაფეთი და მისი ვაჟები ზღვისკენ და დასახლდნენ მათი წილის ქვეყანაში. და მადაიმ დაინახა ზღვის ქვეყანა და არ მოეწონა იგი; და სთხოვა (წილის ნაწილი) ქამს, აშურს და არფაქშადს, თავისი ცოლის ძმას, და ცხოვრობდა მიდიის ქვეყანაში, თავისი ცოლის ძმის მახლობლად დღემდე.
36 და უწოდა მან თავის საცხოვრებელს და თავისი ვაჟების საცხოვრებელს მიდია, მათი მამის, მადაის სახელის მიხედვით.

თავი 11

1 ოცდამეთხუთმეტე იუბილეს, პირველი წლის [1681 AM] მესამე კვირაში, რეჰუმ ცოლი მოიყვანა, სახელად ურა, კესედის ვაჟის, ურის ასული. მან მას ვაჟი გაუჩინა და ამ კვირის მეშვიდე წელს, ამ იუბილეს [1687 AM], უწოდა მას სახელი სერო.
2 და დაიწყეს ნოეს ძეთ ერთმანეთზე ომი, ტყვედ აყვანა და ერთმანეთის ხოცვა, ადამიანთა სისხლის დაღვრა დედამიწაზე, სისხლის ჭამა, ძლიერი ქალაქების, კედლებისა და კოშკების აშენება, ცალკეულებმა ერზე მაღლა ამაღლება და სამეფოების დასაბამი დააარსეს, ხალხი ხალხის წინააღმდეგ, ერი ერის წინააღმდეგ, ქალაქი ქალაქის წინააღმდეგ ომში წასვლა და ყველამ ბოროტების კეთება, იარაღის შეძენა და შვილებისთვის ომის სწავლება; და დაიწყეს ქალაქების დაპყრობა და მონებისა და ქალებისთვის გაყიდვა.
3 და კესედის ძემ, ურმა, ააშენა ქალდეველთა ქალაქი არა და მას თავისი და მამამისის სახელი უწოდა. და გააკეთეს ჩამოსხმული კერპები და თაყვანი სცეს თითოეულმა კერპს, ჩამოსხმულ კერპს, რომელიც თავად გააკეთეს, და დაიწყეს ქანდაკებებისა და უწმინდური სიმულაკრების გაკეთება, ხოლო ბოროტი სულები ეხმარებოდნენ და აცდუნებდნენ მათ დანაშაულისა და უწმინდურების ჩადენაში.
4 და უფლისწულმა მასტემამ ყველაფერი გააკეთა ამ ყველაფრის გასაკეთებლად და გაგზავნა სხვა სულები, რომლებიც მის ხელთ იყვნენ დაყენებულნი, რათა ჩაედოთ ყოველგვარი ბოროტება და ცოდვა, ყოველგვარი დანაშაული, გახრწნილება, განადგურება და სისხლისღვრა დედამიწაზე.
5 ამიტომ უწოდა სეროს სახელად სერუგი, რადგან ყველა, ვინც ყოველგვარი ცოდვისა და დანაშაულის ჩადენაში გადავიდა,
6 და გაიზარდა და დასახლდა ქალდეველთა ურში, თავისი ცოლის დედის მამის მახლობლად, და სცემდა თაყვანს კერპებს და მოიყვანა ცოლი ოცდამეთექვსმეტე წლის იუბილეზე, მეხუთე კვირაში, პირველი წლის [1744 AM] და მისი სახელი იყო მელკა, კაბერის ასული, მამამისის ძმის ასული.
7 და უშვა მას ნახორი ამ კვირის პირველ წელს. ის გაიზარდა და დასახლდა ქალდეველთა ურში. მამამისმა ასწავლა მას ქალდეველთა გამოკვლევები, რათა ცის ნიშნების მიხედვით მკითხაობა და წინასწარმეტყველება გაეკეთებინა.
8 და ოცდამეშვიდე იუბილეზე, მეექვსე კვირაში, პირველი წლის [1800 AM] მან ცოლი მოიყვანა, სახელად „იასკა, ქალდეველთა ნესტაგის ასული".
9 და ამ კვირის მეშვიდე წელს უშვა მას თერახი. [1806 AM]
10 და გაგზავნა მთავარმა მასტემამ ყორნები და ფრინველები, რათა შეეჭამათ მიწაზე დათესილი თესლი, რათა გაენადგურებინათ მიწა და წაერთმიათ ადამიანთა შვილებისთვის შრომა. სანამ თესლს დათესავდნენ, ყორნებმა მიწის პირიდან მოკრიფეს იგი.
11 და ამიტომ უწოდა მას სახელად თერახი, რადგან ყორნებმა და ფრინველებმა გაანადგურეს ისინი და შთანთქეს მათი თესლი.
12 და წლები უნაყოფო გახდა ფრინველების გამო და ისინი ხეების ყველა ნაყოფს შთანთქავდნენ; მხოლოდ დიდი ძალისხმევით შეძლეს მათ თავიანთ დღეებში მიწის ყველა ნაყოფის მცირე ნაწილის გადარჩენა.
13 და ამ ოცდამეცხრამეტე წლის იუბილეზე, პირველი წლის მეორე კვირაში, [1870 AM] თერახმა ცოლი მოიყვანა, სახელად ედნა,

აბრამის ასული, მამამისის დის ასული. და ამ კვირის მეშვიდე წელს [1876 AM] თერახმა მას ვაჟი გაუჩინა და მან მას აბრამი უწოდა, დედის მამის სახელის მიხედვით;
14 რადგან ის გარდაიცვალა, სანამ მისი ქალიშვილი ვაჟს გააჩენდა.
15 და ბავშვმა დაიწყო მიწიერი შეცდომების გაგება, რომლებიც ყველა კერპებისა და უწმინდურების კვალდაკვალ ცდებოდნენ და მამამისმა ასწავლა მას წერა და ის ორი კვირის წლის იყო [1890 AM] და განშორდა მამას, რათა მასთან ერთად კერპებისთვის აღარ ეცა თაყვანი.
16 და მან დაიწყო ლოცვა ყველაფრის შემოქმედისადმი, რათა ეხსნა იგი ადამიანთა შვილთა ცოდვებისგან და რომ მისი წილი არ ჩავარდნილიყო ცოდვაში უწმინდურებისა და სიბილწეების შემდეგ.
17 და დადგა თესლის დათესვის დრო მიწაზე და ყველანი ერთად გავიდნენ, რათა თავიანთი თესლი ყორნებისგან დაეცვათ. აბრამიც წავიდა მათთან ერთად, ვინც წავიდნენ. ბავშვი თოთხმეტი წლის იყო.
18 და ყორნების ღრუბელი მოვიდა თესლის შესაჭმელად. აბრამი გაიქცა მათ შესახვედრად, სანამ ისინი მიწაზე დასახლდებოდნენ და შესძახა მათ, სანამ ისინი მიწაზე დასახლდებოდნენ თესლის შესაჭმელად, და უთხრა: „ნუ ჩამოხვალთ, დაბრუნდით იმ ადგილას, საიდანაც მოხვედით“. ისინი უკან გაბრუნდნენ.
19 და სამოცდაათჯერ უკან დააბრუნა ყორნების ღრუბელი იმ დღეს და მთელი იმ ქვეყნის ყორნებიდან, სადაც აბრამი ცხოვრობდა, ერთიც არ დასახლებულა იქ.
20 და ყველა, ვინც მასთან იყო მთელ ქვეყანაში, ხედავდა მის ძახილს და ყველა ყორანი უკან გაბრუნდა და მისი სახელი განდიდდა ქალდეველთა მთელ ქვეყანაში.
21 წელს მასთან მივიდა ყველა, ვისაც თესვა სურდა და ისიც მათთან ერთად წავიდა თესვის დრომდე. დათესეს თავიანთი მიწა და იმ წელს საკმარისი მარცვლეული მოიტანეს, ჭამეს და გაძღნენ.
22 მეხუთე კვირის პირველ წელს [1891 AM] აბრამმა ასწავლა ხარებისთვის ხელსაწყოების მკეთებლებს, ხის ხელოსნებს, და მათ გააკეთეს ჭურჭელი მიწის ზემოთ, გუთნის ჩარჩოსკენ, რათა თესლი ჩაეთესათ მასზე, თესლი კი იქიდან გუთნის წილზე ცვიოდა და მიწაში იმალებოდა და აღარ ეშინოდათ ყორნების.
23 და ამგვარად გააკეთეს (ჭურჭელი) მიწის ზემოთ გუთნის ყველა ჩარჩოზე და თესეს და ამუშავებდნენ მთელ მიწას, როგორც აბრამმა უბრძანა, და აღარ ეშინოდათ ფრინველების.

თავი 12

1 და იყო მეექვსე კვირას, მეშვიდე წელს, [1904 AM], რომ უთხრა აბრამმა თერახს, თავის მამას: „მამა!“
2. და თქვა: აჰა, აქ ვარ, შვილო! და თქვა: „რა დახმარება და სარგებელი გვაქვს იმ კერპებისგან, რომლებსაც შენ სცემ თაყვანს?“ და რომლის წინაშეც თავს იხრი?
3 რადგან მათში სული არ არის,
რადგან ისინი უგუნური ფორმებია და გულის მაცდუნებლები.
ნუ სცემთ თაყვანს მათ:
4 თაყვანი ეცით ზეციერ ღმერთს,
ვინ იწვევს წვიმისა და ნამის დედამიწაზე ჩამოშვებას?
და ყველაფერს აკეთებს დედამიწაზე,
და მან ყველაფერი თავისი სიტყვით შექმნა,
და მთელი სიცოცხლე მისი სახის წინაშეა.
5 რატომ სცემთ თაყვანს იმას, რასაც სული არ აქვს?
რადგან ისინი (ადამიანის) ხელების ნამოქმედარია,
და თქვენს მხრებზე ატარეთ ისინი,
და მათგან დახმარება არ გექნებათ,
მაგრამ ისინი დიდ სირცხვილს იწვევენ მათთვის, ვინც მათ ქმნის,
და გულის შეცდომაში შემყვანი მათი თაყვანისმცემლებისთვის:
ნუ სცემთ მათ თაყვანს.
6. მამამისმა უთხრა: მეც ვიცი, შვილო, მაგრამ რა ვუყო იმ ხალხს, რომელმაც მათ წინაშე მსახურად დამაყენა?
7 და თუ სიმართლეს ვეტყვი, მომკლავენ, რადგან მათი სული მათ მიეკრა, რათა თაყვანი სცეს და პატივი მიაგონ.
8 გაჩუმდი, შვილო, თორემ მოგკლავენ. ეს სიტყვები უთხრა მან თავის ორ ძმას და ისინი განრისხდნენ მასზე და გაჩუმდა.
9 და მეორმოცე წლისთავზე, მეორე კვირაში, მეშვიდე წელს, [1925 AM] აბრამმა ცოლი მოიყვანა, სახელად სარაი, მამამისის ასული, და ის მისი ცოლი გახდა.

10 და ჰარანმა, მისმა ძმამ, მოიყვანა ცოლი მესამე კვირის მესამე წელს, [1928 AM] და ქალმა უშვა მას ვაჟი ამ კვირის მეშვიდე წელს, [1932 AM] და უწოდა მას სახელი ლოტი.
11 და მისმა ძმამ, ნახორმა, ცოლი მოიყვანა.
12 და აბრამის სიცოცხლის სამოციე წელს, ანუ მეოთხე კვირაში, მეოთხე წელს, [1936 AM] ადგა აბრამი ღამით და დაწვა კერპთა სახლი, და დაწვა ყველაფერი, რაც სახლში იყო, და არავინ იცოდა ამის შესახებ.
13 და ადგნენ ისინი ღამით და ცეცხლის შუაგულიდან ეძებდნენ თავიანთ ღმერთებს.
14. და ჰარანი იჩქარა მათ გადასარჩენად, მაგრამ ცეცხლი აენთო მასზე და ცეცხლში დაიწვა იგი. მოკვდა ქალდეველთა ურში, მამამისის, თერახის წინაშე და დამარხეს იგი ქალდეველთა ურში.
15 და გავიდა თერახი ქალდეველთა ურიდან, ის და მისი შვილები, ლიბანის ქვეყანაში და ქანაანის ქვეყანაში წასასვლელად და დასახლდა ხარანის ქვეყანაში. და ცხოვრობდა აბრამი თერახთან, მამამისთან ერთად, ხარანში ორი კვირის განმავლობაში.
16 და მეხუთე წელს, მეექვსე კვირაში, [1951 AM] აბრამი მეშვიდე თვის ახალმთვარეობაზე მთელი ღამე იჯდა, რათა საღამოდან დილამდე ვარსკვლავები დაკვირვებოდა, რათა ენახა, როგორი იქნებოდა წელიწადის ხასიათი წვიმებთან დაკავშირებით და მარტო იჯდა და აკვირდებოდა.
17 და ერთი სიტყვა ჩაუვარდა გულში და თქვა: ვარსკვლავთა ყველა ნიშანი, მთვარისა და მზის ნიშნები უფლის ხელშია. რატომ ვეძებ მათ?
18 თუ მოისურვებს, დილით და საღამოს წვიმას მოჰგვრის;
და თუ მოისურვებს, შეაკავებს კიდეც,
და ყველაფერი მის ხელშია.
19 და ილოცა იმ ღამეს და თქვა:
„ღმერთო ჩემო, უზენაესო ღმერთო, მხოლოდ შენ ხარ ჩემი ღმერთი!“
და შენ და შენი სამფლობელო ავირჩიე მე.
და შენ შექმენი ყველაფერი,
და ყველაფერი, რაც შენი ხელის ნამოქმედარია.
20 მიხსენი ბოროტი სულების ხელიდან, რომლებიც ბატონობენ ადამიანთა გულის ზრახვებზე,
და ნუ გადამახვევენ ისინი შენგან, ღმერთო ჩემო.
და განმამტკიცე მე და ჩემი შთამომავლობა სამუდამოდ
რათა ამიერიდან და უკუნისამდე არ გადავუხვიოთ გზას.
21 და თქვა: „დავბრუნდე ქალდეველთა ურში, რომლებიც ჩემს სახეს ეძებენ, რომ მათთან დავბრუნდე? დავრჩე აქ, ამ ადგილას? სწორი გზა შენს წინაშე წარიმართოს შენი მსახურის ხელში, რათა შეასრულოს იგი და არ ვიარო ჩემი გულის ცდუნებით, ღმერთო ჩემო!“
22 და დაასრულა მან ლაპარაკი და ლოცვა და აჰა, უფლის სიტყვა გამოეგზავნა მას ჩემი მეშვეობით: „წადი შენი ქვეყნიდან, შენი ნათესავებიდან და მამაშენის სახლიდან იმ ქვეყანაში, რომელსაც მე გიჩვენებ და გაქცევ დიდ და მრავალრიცხოვან ხალხად“.
23 და გაკურთხებ შენ
და შენს სახელს დიდებულს გავხდი,
და კურთხეული იქნები დედამიწაზე,
და შენში იკურთხება დედამიწის ყველა ოჯახი,
და ვაკურთხებ მათ, ვინც შენ გაკურთხებს,
და დაწყევლე ისინი, ვინც შენ გწყევლიან.
24 და ვიქნები ღმერთი შენთვის, შენი ძისა და შენი ძის ძისა და მთელი შენი შთამომავლობისა. ნუ გეშინია, ამიერიდან და დედამიწის ყველა თაობამდე მე ვარ შენი ღმერთი.
25 და თქვა უფალმა ღმერთმა: „გახსენით მისი პირი და ყურები, რათა ისმინოს და ილაპარაკოს თავისი პირით, გამოცხადებული ენით“, რადგან შეწყდა ეს ყველა ადამის შვილის პირიდან ბაბილონის დაცემის დღიდან.
26 და გავხსენი მისი პირი, ყურები და ტუჩები და დავიწყე მასთან საუბარი ებრაულად, შექმნის ენაზე.
27 და აიღო მან თავისი მამების წიგნები, რომლებიც ებრაულად იყო დაწერილი, გადაწერა ისინი და ამიერიდან დაიწყო მათი შესწავლა და მე ვაცნობე მას ის, რაც მას არ შეეძლო (გაეგო) და მან შეისწავლა ისინი ექვსი წვიმიანი თვის განმავლობაში.
28 და იყო, რომ მეექვსე კვირის მეშვიდე წელს [1953 AM] მან მამამისს უთხრა, რომ ხარანიდან წავიდოდა ქანაანის ქვეყანაში, რომ ენახა იგი და მასთან დაბრუნებულიყო.
29. უთხრა მას თერახმა, მისმა მამამ: წადი მშვიდობით!
მარადიულმა ღმერთმა გაასწოროს შენი გზა.
და უფალი იყოს შენთან და დაგიცვას ყოველგვარი ბოროტებისგან,

და მოგანიჭოს მადლი, წყალობა და
კეთილგანწყობა შენი მხილველთა წინაშე,
და ნურავის, ადამიანთა შვილებს არ
ჰქონდეთ შენზე ძალაუფლება, რომ ზიანი
მოგაყენონ;
წადი მშვიდობით.
30. თუ დაინახავ ქვეყანას, რომელიც შენთვის
სასურველს წარმოადგენს საცხოვრებლად,
ადექი და წამიყვანე შენთან და წაიყვანე
ლოტი, შენი ძმის, ჰარანის ძე, როგორც შენი
შვილი. უფალი იყოს შენთან.
31. შენი ძმა, ნახორი, წამოდი ჩემთან, სანამ
შენ მშვიდობით არ დაბრუნდები, და ყველანი
ერთად წამოვალთ შენთან ერთად.

თავი 13

1. და წავიდა აბრამი ხარანიდან და წაიყვანა
სარაი, თავისი ცოლი, და ლოტი, თავისი ძმის,
ხარანის ძე, ქანაანის ქვეყანაში. და შევიდა
აშურში, და წავიდა შექემში და დასახლდა
მაღალი მუხის მახლობლად.
2 და დაინახა მან და, აჰა, მიწა ძალიან
სასიამოვნო იყო ხამათის შესასვლელიდან
მაღალ მუხამდე.
3. და უთხრა მას უფალმა: შენ და შენს
შთამომავლობას მოგცემ ამ ქვეყანას.
4 და ააშენა იქ სამსხვერპლო და შესწირა
მასზე სრულადდასაწველი მსხვერპლი
უფალს, რომელიც გამოეცხადა მას.
5 და წავიდა იქიდან მთაზე... ბეთელი
დასავლეთით და აი - აღმოსავლეთით, და იქ
გაშალა კარავი.
6 და აჰა, ქვეყანა ძალიან ფართო და კარგი
იყო, და ყველაფერი იზრდებოდა მასზე - ვაზი,
ლეღვი, ბროწეული, მუხა, თხილი,
ტერებინთები, ზეთისხილის ხეები, კედრები,
კვიპაროსები, ფინიკის ხეები და მინდვრის
ყველა ხე; მთებზე კი წყალი იყო.
7 და აკურთხა უფალი, რომელმაც გამოიყვანა
იგი ქალდეველთა ურიდან და მოიყვანა ამ
ქვეყანაში.
8 და იყო პირველ წელს, მეშვიდე კვირაში,
პირველი თვის ახალმთვარეობაზე, 1954 AM],
რომ მან ააგო სამსხვერპლო ამ მთაზე და
მოუხმო უფლის სახელს: „შენ ხარ ჩემი
ღმერთი, მარადიული ღმერთი“.
9 და სამსხვერპლოზე შესწირა უფლისთვის
სრულადდასაწველი მსხვერპლი, რათა
მასთან ყოფილიყო იგი და არ მიეტოვებინა
იგი მთელი მისი სიცოცხლის განმავლობაში.
10 და წავიდა იქიდან და სამხრეთისკენ
წავიდა და მივიდა ჰებრონში, და იმ დროს
აშენდა ჰებრონი, და ცხოვრობდა იქ ორი
წელი და წავიდა (იქიდან) სამხრეთის
ქვეყანაში, ბეალოთში, და შიმშილობა იყო იმ
ქვეყანაში.
11 და აბრამი ეგვიპტეში შევიდა კვირის
მესამე წელს და ხუთი წელი ცხოვრობდა
ეგვიპტეში, სანამ მის ცოლს წაართმევდნენ.
12 იმ დროს ეგვიპტეში ტანაისი აშენდა -
ხებრონიდან შვიდი წლის შემდეგ.
13. და იყო, როცა ფარაონმა შეიპყრო სარაი,
აბრამის ცოლი, უფალმა დიდი სასჯელებით
დაატეხა ფარაონს და მის სახლს აბრამის
ცოლის, სარაის გამო.
14. აბრამი დიდებული იყო თავისი ქონებით:
ცხვარი, ძროხა, ვირები, ცხენები, აქლემები,
მონები და მხევლები, უხვად ჰქონდა
ვერცხლი და ოქრო. ლოტიც, მისი ძმის ძე,
მდიდარი იყო.
15 და ფარაონმა დაუბრუნა სარაი, აბრამის
ცოლი, და გაუშვა იგი ეგვიპტის ქვეყნიდან. და
წავიდა იმ ადგილისკენ, სადაც თავიდან
კარავი გაშალა, სამსხვერპლოსკენ,
აღმოსავლეთით ჰაღაი იყო და დასავლეთით
ბეთელი. და აკურთხა უფალი, თავისი ღმერთი,
რომელმაც მშვიდობით დააბრუნა იგი.
16 და იყო ორმოცდამეერთე იუბილეზე,
პირველი კვირის მესამე წელს, [1963 AM], რომ
ის დაბრუნდა ამ ადგილას და შესწირა იქ
დასაწვავი მსხვერპლი და მოუხმო უფლის
სახელს და თქვა: „შენ ხარ ჩემი ღმერთი,
უზენაესო ღმერთო, უკუნითი უკუნისამდე“.
17 და ამ კვირის მეოთხე წელს [1964 AM]
ლოტი დაშორდა მას და დასახლდა ლოტი
სოდომში, ხოლო სოდომელები ძლიერ
ცოდვილები იყვნენ.
18 და გულში წუხდა, რომ მისი ძმისშვილი
დაშორდა მას, რადგან შვილები არ ჰყავდა.
19 იმ წელს, როცა ლოტი ტყვედ წაიყვანეს,
უთხრა უფალმა აბრამს, მას შემდეგ, რაც
ლოტი მასთან წავიდა, ამ კვირის მეოთხე
წელს: „აიხედე თვალი იმ ადგილიდან, სადაც
ცხოვრობ, ჩრდილოეთისკენ და
სამხრეთისკენ, დასავლეთისკენ და
აღმოსავლეთისკენ“.
20. რადგან მთელ ქვეყანას, რომელსაც ხედავ,
შენ და შენს შთამომავლობას მოგცემ
სამარადისოდ და შენს შთამომავლობას
ზღვის ქვიშასავით გავხდი. თუნდაც მიწის

მტვერი დაითვალოს, შენი შთამომავლობა კი არ დაითვლება.
21 ადექი, მოიარე (ქვეყანა) მისი სიგრძე-სიგანე და ნახე მთელი, რადგან შენს შთამომავლობას მივცემ მას. და წავიდა აბრამი ხებრონში და იქ დასახლდა.
22 და ამ წელს მოვიდნენ ქედორლაომერი, ელამის მეფე, ამრაფელი, შინყარის მეფე, არიოქი, სელასარის მეფე, და თერგალი, ხალხთა მეფე, და მოკლეს გომორას მეფე. სოდომის მეფე გაიქცა და ბევრი დაეცა ჭრილობებით სიდიმის ველზე, მარილიან ზღვასთან.
23 და ტყვედ წაასხეს სოდომი, ადამი და ცებოიმი; ასევე ტყვედ წაასხეს ლოტი, აბრამის ძმის ვაჟი, მთელი მისი ქონება და დანში წავიდნენ.
24 და მივიდა ერთი გაქცეული და უთხრა აბრამს, რომ მისი ძმის შვილი ტყვედ წაასხეს და (აბრამმა) თავისი სახლის მსახურები შეაიარაღა...
25... აბრამისთვის და მისი შთამომავლობისთვის პირველნაყოფის მეათედი უფლისთვის და უფალმა დაადგინა ეს სამარადისო წესად, რათა მიეცათ იგი მის წინაშე მსახური მღვდლებისთვის, რათა მათ სამუდამოდ დაემკვიდრებინათ იგი.
26 და ამ რჯულს დღეების ზღვარი არ აქვს, რადგან მან თაობებისთვის დაადგინა, რომ უფალს ყველაფრის მეათედი მისცენ: თესლისა და ღვინისა და ზეთის, ძროხისა და ცხვრისა.
27 და მისცა თავის მღვდლებს, რათა სიხარულით ეჭამათ და სვეთ მის წინაშე.
28. მივიდა მასთან სოდომის მეფე, თაყვანი სცა და უთხრა: „ბატონო ჩვენო, აბრამ, მოგვეცი სულები, რომლებიც გადაარჩინე, ნადავლი კი შენი იყოს“.
29 და უთხრა მას აბრამმა: „ხელებს აღვაპყრობ უზენაესი ღმერთისკენ, რომ ძაფიდან ფეხსაცმლის საკვრელამდე არაფერს ავიღებ, რომ არ თქვა: მე გავამდიდრე აბრამი; გარდა იმისა, რაც ჭაბუკებმა შეჭამეს და იმ კაცების წილი, რომლებიც ჩემთან ერთად წავიდნენ - ანერი, ესქოლი და მამრე. მათ თავიანთი წილი უნდა აიღონ“.

თავი 14

1. ამ ამბების შემდეგ, ამ კვირის მეოთხე წელს, მესამე თვის ახალმთვარეობაზე, სიზმარში უფლის სიტყვა გამოეცხადა აბრამს: „ნუ გეშინია, აბრამ, მე ვარ შენი მფარველი და შენი საზღაური ძალიან დიდი იქნება“.
2 მან თქვა: „უფალო, უფალო, რას მომცემ? მე უშვილოდ მივდივარ აქედან და მასექის, ჩემი მხევლის ძის, ძე დამასეკელი ელიეზარია. ის იქნება ჩემი მემკვიდრე და შენ არ მომეცი თესლი?“
3 და უთხრა მას: „ეს (კაცი) არ იქნება შენი მემკვიდრე, არამედ ის, ვინც შენი ნაწლავებიდან გამოვა; ის იქნება შენი მემკვიდრე“.
4 და გაიყვანა იგი გარეთ და უთხრა: „შეხედე ცისკენ და დაითვალე ვარსკვლავები, თუ შეგიძლია მათი დათვლა“.
5. და ცას ახედა და ვარსკვლავები დაინახა. და უთხრა მას: „ასე იქნება შენი შთამომავლობა“.
6 და ირწმუნა უფალში და ეს მას სიმართლედ ჩაეთვალა.
7 და უთხრა მას: „მე ვარ უფალი, რომელმაც გამოგიყვანე ქალდეველთა ურიდან, რათა მოგცე ქანაანელთა ქვეყანა სამარადისოდ დასამკვიდრებლად და ვიქნები შენი და შენი შთამომავლობის ღმერთი“.
8 მან თქვა: „უფალო, უფალო, რით გავიგო, რომ დავიმკვიდრებ?“
9. და უთხრა მას: „მოიყვანე სამი წლის ფური, სამი წლის თხა და სამი წლის ცხვარი, გვრიტი და მტრედი“.
10 და წაიყვანა ყველა ესენი თვის შუა რიცხვებში და დასახლდა მამრეს მუხის ხესთან, რომელიც ხებრონის მახლობლადაა.
11 და ააშენა იქ სამსხვერპლო და შესწირა ყველა ეს ადამიანი; მათი სისხლი სამსხვერპლოზე დაასხა, შუაზე გაყო და ერთმანეთის პირისპირ დააწყო; ფრინველები კი არ გაყო.
12 და ფრინველები დაეშვნენ ნაჭრებზე, მაგრამ აბრამმა განდევნა ისინი და არ მისცა ფრინველებს მათ შეხების უფლება.
13 და როდესაც მზე ჩავიდა, აბრამი აღტაცებაში მოექცა და, აჰა, დიდი სიბნელის საშინელებამ დაატყდა თავს და უთხრეს აბრამს: „იცოდე, რომ შენი შთამომავლობა მდგმურად იცხოვრებს სხვა ქვეყანაში და

დაიმონებენ მათ და ოთხასი წელი
დაჩაგრავენ“.
14 და იმ ერსაც, რომლის მონებიც იქნებიან,
მე განვსჯი და ამის შემდეგ ისინი დიდი
ქონებით გამოვლენ იქიდან.
15. მშვიდობით მიხვალ შენს მამებთან და
კარგ სიბერეში დაიმარხები.
16 მეოთხე თაობაში კი აქ დაბრუნდებიან,
რადგან ამორეველთა ურჯულოება ჯერ კიდევ
არ არის აღსავსე.
17 და გაიღვიძა ის ძილისგან და ადგა, და მზე
ჩასულიყო; და აჰა, ალი აენთო და, აჰა,
ღუმელი კვამლს ასდიოდა და ცეცხლის ალი
გაიარა ნატეხებს შორის.
18 და იმ დღეს დადო უფალმა აღთქმა
აბრამთან და უთხრა: „შენს შთამომავლობას
მივცემ ამ ქვეყანას ეგვიპტის მდინარიდან
დიდ მდინარემდე, ევფრატის მდინარემდე,
კენიელებს, კენიზელებს, კადმონელებს,
ფერიზელებს, რეფაიმებს, ფაკორელებს,
ხივიელებს, ამორეველებს, ქანაანელებს,
გირგაშელებს და იებუსეველებს.
19 და გავიდა დღე და შესწირა აბრამმა
ნაჭრები, ფრინველები, მათი ხილის
შესაწირავი და მათი საღვრელი შესაწირავი,
და ცეცხლმა შთანთქა ისინი.
20 და იმ დღეს დავდეთ აღთქმა აბრამთან,
როგორც ამ თვეში დავდეთ აღთქმა ნოესთან;
და აბრამმა სამუდამოდ განაახლა
დღესასწაული და წეს-ჩვეულება თავისთვის.
21 და გაიხარა აბრამმა და ეს ყველაფერი
აუწყა სარაის, თავის ცოლს; და ირწმუნა, რომ
თესლი ეყოლებოდა, მაგრამ ქალმა არ
გააჩინა.
22. და შეაგონა სარაიმ, თავის ქმარს, აბრამს,
და უთხრა: „შედი აგართან, ჩემს ეგვიპტელ
მხევალთან, იქნებ მისგან თესლი გაგიჩინო“.
23 და აბრამმა მოუსმინა სარაის, თავისი
ცოლის, ხმას და უთხრა მას: „ასე მოიქეცი!“ და
წაიყვანა სარაიმ აგარი, თავისი მხევალი,
ეგვიპტელი, და მისცა იგი აბრამს, თავის
ქმარს, ცოლად.
24 და შევიდა იგი მასთან, დაორსულდა ქალი
და უშვა მას ვაჟი, და უწოდა მას სახელი
ისმაელი ამ კვირის მეხუთე წელს [1965 AM];
და ეს იყო აბრამის სიცოცხლის
ოთხმოცდამეექვსე წელი.

თავი 15

1 და ამ იუბილეს მეოთხე კვირის მეხუთე
წელს, [1979 AM] მესამე თვის შუა რიცხვებში,
აბრამმა აღნიშნა მარცვლეულის მოსავლის
პირველი ნაყოფის დღესასწაული.
2 და შესწირა სამსხვერპლოზე ახალი
შესაწირავი, მოსავლის პირველნაყოფი
უფლისთვის, ფური, თხა და ცხვარი
სამსხვერპლოზე უფლისთვის აღსავლენად;
მათი ხილის შესაწირავი და მათი საღვრელი
შესაწირავი სამსხვერპლოზე შესწირა
გუნდრუკთან ერთად.
3 და გამოეცხადა უფალი აბრამს და უთხრა
მას: „მე ვარ ყოვლისშემძლე ღმერთი;
მოიწონე თავი ჩემს წინაშე და იყავი
სრულყოფილი.
4. და დავდებ ჩემს აღთქმას ჩემსა და შენს
შორის და ძლიერ გაგამრავლებ.
5 და პირქვე დაემხო აბრამი და ელაპარაკა
მას ღმერთი და უთხრა:
6 „აჰა, ჩემი განკარგულება შენთანაა,
და შენ მრავალი ერის მამა იქნები.
7 აღარასოდეს გეწოდება სახელი აბრამი,
ხოლო შენი სახელი ამიერიდან, უკუნითი
უკუნისამდე, აბრაამი იქნება.
რადგან მრავალი ერის მამად დაგადგინე.
8 და მე ძალიან განგადიდებ,
და მე გაქცევ შენ ხალხებად,
და მეფეები გამოვლენ შენგან.
9 და დავდებ ჩემს აღთქმას შენსა და შენს
შორის, შენს შემდგომ შთამომავლობას
შორის, მათ თაობებში, საუკუნო აღთქმად,
რათა ვიყო ღმერთი შენთვის და შენი
შთამომავლობისთვის შენს შემდგომ.
10 <და მოგცემ შენ და შენს შთამომავლობას
შენს შემდეგ> ქვეყანას, სადაც ხიზნად იყავი,
ქანაანის ქვეყანას, რათა სამუდამოდ
დაეუფლო მას და მე ვიქნები მათი ღმერთი.
11 და უთხრა უფალმა აბრაამს: „შენ კი
დაიცავი ჩემი აღთქმა შენ და შენი
შთამომავლობა შენს შემდეგ; და
წინადაიცვითეთ თქვენში ყველა მამრი და
წინადაიცვითეთ თქვენი წინადაცვეთა; და ეს
იქნება საუკუნო აღთქმის ნიშნად ჩემსა და
თქვენ შორის.
12 და მერვე დღეს წინადაიცვითეთ ბავშვი,
ყველა მამრი თქვენს თაობებში, სახლში
დაბადებული ან ვერცხლით ნაყიდი უცხოსგან,
რომელიც შეიძინეთ, რომელიც თქვენი
შთამომავალი არ არის.

13. შენს სახლში დაბადებული აუცილებლად წინადაიცვეთილ უნდა იყოს; და ვინც ფულით იყიდე, წინადაიცვეთილ უნდა იყოს; და ჩემი აღთქმა თქვენს ხორცში საუკუნო წესად იქნება.
14. წინადაუცვეთელი მამაკაცი, რომელსაც მერვე დღეს არ ექნება წინადაცვეთილი ჩუჩის ხორცი, მოიკვეთოს თავისი ხალხიდან, რადგან დაარღვია ჩემი აღთქმა.
15 და უთხრა ღმერთმა აბრაამს: „რაც შეეხება შენს ცოლ სარაის, აღარ ერქვას სახელი სარაი, არამედ სარა იქნება მისი სახელი.
16 და ვაკურთხებ მას და მოგცემ მისგან ძეს; ვაკურთხებ მას და იქცევა ხალხად და მისგან წარმოვლენ ხალხთა მეფეები.
17. და დაემხო აბრაამი პირქვე, გაიხარა და თქვა გულში: „ნუთუ ასი წლის კაცს ვაჟი შეეძინება და ოთხმოცდაათი წლის სარას?"
18. უთხრა აბრაამმა ღმერთს: „ნეტავ ისმაელი ცოცხალი იყოს შენს წინაშე!"
19 და თქვა ღმერთმა: „სარაც გიშობს ვაჟს და დაარქმევ სახელად ისაკს; დავდებ ჩემს აღთქმას მასთან, საუკუნო აღთქმას და მის შემდგომ შთამომავლობას."
20. რაც შეეხება ისმაელს, გისმინე შენი თხოვნა. აჰა, ვაკურთხებ მას, განვადიდებ და ძლიერ გავამრავლებ. თორმეტ მთავარს შობს და დიდ ხალხად ვაქცევ მას.
21. ხოლო ჩემს აღთქმას დავდებ ისაკთან, რომელსაც გაგიჩენს სარა, ამ დღეებში, მომავალ წელს.
22 და შეწყვიტა მასთან საუბარი და ამაღლდა ღმერთი აბრაამისგან.
23 და მოიქცა აბრაამი ისე, როგორც უთხრა მას ღმერთმა. წაიყვანა ისმაელი, თავისი ძე, და ყველა, ვინც მის სახლში დაიბადა და ვინც თავისი ვერცხლით იყიდა, ყველა მამაკაცი თავის სახლში, და წინადაუცვითა მათი წინადაცვეთა.
24 და იმავე დღეს წინადაიცვითა აბრაამმა და მასთან ერთად წინადაიცვითა მისი სახლის ყველა კაცი, სახლში დაბადებული და ყველა, ვინც ფულით იყიდა უცხოელის შვილებისგან.
25 ეს რჯული ყველა თაობისთვისაა უკუნისამდე და არ არსებობს დღეების წინადაცვეთა და არც რვა დღიდან ერთი დღის გამოტოვება, რადგან ეს არის მარადიული წეს-ჩვეულება, დადგენილი და დაწერილი ზეციურ ფილებზე.
26 და ყოველი, ვინც იბადება და რომლის წინადაცვეთასაც მერვე დღეს არ დააწინართავენ, არ მიეკუთვნება იმ აღთქმის შვილებს, რომელიც უფალმა აბრაამს დაუდო, არამედ დაღუპვის შვილებს; და არც არანაირი ნიშანი არ არის მასზე იმისა, რომ ის უფლისაა, არამედ განწირულია განადგურებისა და მიწისგან მოკვლისა და მიწისგან ამოძირკვისთვის, რადგან მან დაარღვია უფლის, ჩვენი ღმერთის, აღთქმა.
27 რადგან ყველა ანგელოზი, რომელიც ზეცად იყო ამაღლებული, და ყველა ანგელოზი, რომელიც ზეცად იყო ამაღლებული, შეიქმნა მათი შექმნის დღიდან და მან განწმინდა ისრაელი ზეცად ამაღლებული ანგელოზებისა და ზეცად ამაღლებული ანგელოზების წინაშე, რათა ისინი მასთან და მის წმინდა ანგელოზებთან ერთად ყოფილიყვნენ.
28. და უბრძანე ისრაელიანებს, რომ დაიცვან ამ აღთქმის ნიშანი თაობიდან თაობაში, როგორც საუკუნო წეს-ჩვეულება და არ მოიკვეთებიან ქვეყნიდან.
29 რადგან ეს მცნება აღთქმად არის დადგენილი, რათა სამუდამოდ დაიცვან იგი ისრაელის ყველა ძეს შორის.
30. ისმაელის, მისი ვაჟების, მისი ძმებისა და ესავის მიმართ უფალმა არ აირჩია ისინი, რადგან ისინი აბრაამის შვილები იყვნენ, რადგან იცნობდა მათ, არამედ ისრაელი აირჩია თავის ხალხად.
31 და განწმინდა იგი და შეკრიბა იგი ყველა კაცთა ძეთაგან, რადგან მრავალი ერი და მრავალი ერია და ყველა მისია, და ყველაზე სულები დაადგინა ძალაუფლებით, რათა ისინი მისგან გადაეყარათ.
32 ისრაელზე კი არც ანგელოზი და არც სული დაუნიშნა, რადგან მხოლოდ ის არის მათი მმართველი და დაიცავს მათ და მოითხოვს მათ თავისი ანგელოზებისა და სულების ხელით, და ყველა თავისი ძალის ხელით, რათა დაიცვას ისინი და აკურთხოს ისინი, რათა იყვნენ მისი და თავად იყოს მათი ამიერიდან უკუნისამდე.
33 და ახლა გაუწყებ, რომ ისრაელის ძენი არ დაიცავენ ამ წეს-ჩვეულებას და არ წინადასცვეთენ თავიანთ ვაჟებს მთელი ამ კანონის მიხედვით, რადგან წინადაცვეთილი ხორცით გამოტოვებენ თავიანთი ვაჟების ამ წინადაცვეთას და ყველა მათგანი, ბელიარის ძენი, დატოვებს თავის ვაჟებს წინადაუცვეთელს, როგორც ისინი დაიბადნენ.

34 და დიდი რისხვა იქნება უფლისგან ისრაელის ძეებზე, რადგან მიატოვეს მისი აღთქმა და გადაუხვიეს მის სიტყვას, განარისხეს და გმობდნენ, რადგან არ იცავდნენ ამ კანონის წესს; რადგან თავიანთ წევრებს ისე მოექცნენ, როგორც წარმართებს, რათა განდევნონ და ამოძირკვონ ისინი ქვეყნიდან. და აღარ იქნება მათთვის პატიება და პატიება [რათა იყოს პატიება და პატიება] ამ მარადიული ცოდვის ყველა ცოდვისთვის.

თავი 16

1 მეოთხე თვის ახალმთვარეობისას გამოვეცხადეთ აბრაამს მამრეს მუხასთან და ვესაუბრეთ მას, ვაცნობეთ, რომ მისი ცოლი სარა მას ვაჟს მისცემდა.
2 და გაეცინა სარას, რადგან გაიგო, რომ ეს სიტყვები აბრაამს ვუთხარით და შევაგონეთ იგი; შეშინდა და უარყო, რომ ამ სიტყვების გამო გაეცინა.
3 და ვუთხარით მას მისი ძის სახელი, როგორც მისი სახელია დადგენილი და დაწერილი ზეციურ ფილებზე (ანუ ისააკი),
4 და (რომ) როდესაც ჩვენ დავბრუნდებოდით მასთან დანიშნულ დროს, ის ვაჟს გააჩენდა.
5 და ამ თვეში აღასრულა უფალმა თავისი განაჩენი სოდომზე, გომორაზე, ცებოიმზე და იორდანეს მთელ მხარეზე, ცეცხლითა და გოგირდით დაწვა ისინი და დღემდე გაანადგურა, როგორც [აჰა] გაუწყე შენ მათი ყველა საქმე, რომ ისინი ბოროტები და ცოდვილები არიან ძლიერ, რომ ისინი იბილწებიან და სჩადიან მრუშობას თავიანთ ხორცში და სჩადიან უწმინდურებას დედამიწაზე.
6 და ასევე, ღმერთი აღასრულებს განაჩენს იმ ადგილებზე, სადაც ისინი სოდომელთა უწმინდურებას სჩადიოდნენ, სოდომის განკითხვის მსგავსად.
7 ლოტი კი გადავარჩინეთ, რადგან გაიხსენა ღმერთმა აბრაამი და გაუშვა იგი დამარცხების შუაგულიდან.
8 და მან და მისმა ქალიშვილებმა ჩაიდინეს ცოდვა დედამიწაზე, როგორიც არ ყოფილა დედამიწაზე ადამის დროიდან მის დრომდე; რადგან კაცი თავის ქალიშვილებთან დაწვა.
9 და აჰა, ნაბრძანები იყო და ამოტვიფრული იყო მისი მთელი შთამომავლობის შესახებ ზეციურ ფილებზე, რომ ამოეძირკვათ და ამოეძირკვათ ისინი, აღესრულებინათ მათზე განაჩენი, როგორც სოდომის განაჩენი და არ დაეტოვებინათ კაცის არც ერთი შთამომავალი დედამიწაზე განკითხვის დღეს.
10 და ამ თვეში გავიდა აბრაამი ხებრონიდან და დასახლდა კადეშსა და შურს შორის, გერარის მთებში.
11 და მეხუთე თვის შუა რიცხვებში გადავიდა იქიდან და დასახლდა ფიცის ჭასთან.
12 და მეექვსე თვის შუა რიცხვებში უფალმა მოიხედა სარასთვის და ისე მოიქცა, როგორც უთხრა, და დაორსულდა.
13 და შვა ვაჟი მესამე თვეს. თვის შუა რიცხვებში, იმ დროს, როცა უფალმა აბრაამს უთხრა, მოსავლის აღების დღესასწაულზე, შეეძინა ისააკი.
14. და წინადასცვითა აბრაამმა თავისი ძე მერვე დღეს. ის იყო პირველი, ვინც წინადასცვითეს სამარადისო აღთქმის მიხედვით.
15 და მეოთხე კვირის მეექვსე წელს მივედით აბრაამთან, ფიცის ჭასთან და გამოვეცხადეთ მას [როგორც ვუთხარით სარას, რომ დავბრუნებულიყავით მასთან და ის ვაჟს გააჩენდა].
16 და მეშვიდე თვეს დავბრუნდით და ვნახეთ სარა, რომელიც ჩვენს წინაშე იყო ორსულად. ვაკურთხეთ იგი და ვუთხარით მას ყველაფერი, რაც მასზე იყო გადაწყვეტილი, რომ არ მომკვდარიყო, სანამ კიდევ ექვს ვაჟს არ გააჩენდა და სიკვდილამდე არ ენახა ისინი, არამედ ისააკის სახელითა და შთამომავლობით ეწოდებინათ მისი სახელი და შთამომავლობა.
17 და მისი ვაჟების ყველა შთამომავალი წარმართი უნდა ყოფილიყო და წარმართებს შორის უნდა ჩაეთვალათ; ისააკის ვაჟებიდან კი ერთი წმინდა შთამომავალი უნდა გამხდარიყო და წარმართებს შორის არ უნდა ჩაეთვალათ.
18 რადგან ის უზენაესის წილი უნდა გამხდარიყო და მისი მთელი შთამომავლობა ღვთის სამფლობელოში ჩავარდებოდა, რათა უფლისთვის ყველა ერზე აღმატებული ხალხი ყოფილიყო და სამეფოდ, მღვდლებად და წმინდა ერად ქცეულიყო.
19 და წავედით და სარას ყველაფერი ვუამბეთ, რაც ვუთხარით, და ორივენი ძალიან დიდი სიხარულით გაიხარეს.
20 და აუგო იქ სამსხვერპლო უფალს, რომელმაც გადაარჩინა იგი და გაახარა იგი მისი მდგმურობის ქვეყანაში, და შვიდი დღის

განმავლობაში აღნიშნა სიხარულის დღესასწაული ამ თვეში, სამსხვერპლოსთან, რომელიც ფიცის ჭასთან ააგო.
21 და ამ დღესასწაულზე მან კარვები ააშენა თავისთვის და თავისი მსახურებისთვის და ის იყო პირველი, ვინც აღნიშნა კარვების დღესასწაული დედამიწაზე.
22 და ამ შვიდი დღის განმავლობაში ყოველდღე მიჰქონდა სამსხვერპლოზე უფლისთვის აღსავლენი შესაწირავი: ორი ხარი, ორი ვერძი, შვიდი ცხვარი და ერთი თხა, ცოდვის შესაწირავად, რათა ამით გამოესყიდა თავი და თავისი შთამომავლობა.
23 და მადლიერების შესაწირავად შვიდი ვერძი, შვიდი თიკნი, შვიდი ცხვარი და შვიდი ვაცი, მათი ხილის შესაწირავებითა და მათი საღვრელით; და მთელი ქონი სამსხვერპლოზე დაწვა უფლისთვის რჩეული შესაწირავისთვის, ტკბილ სურნელებად.
24 დილით და საღამოს წვავდა სურნელოვან ნივთიერებებს: გუნდრუკს, გალბანუმს, სტაკეტს, ნარდს, მურიას, სანელებლებსა და კომბოსტოს; ეს შვიდივე შესწირა, დაქუცმაცებული, თანაბარ ნაწილად შერეული და სუფთა.
25 და შვიდი დღის განმავლობაში აღნიშნა ეს დღესასწაული, ხარობდა მთელი გულითა და სულით, ის და ყველა, ვინც მის სახლში იყო, და არავინ იყო მასთან უცხო და არც წინადაუცვეთელი.
26 და აკურთხა მან თავისი შემოქმედი, რომელმაც შექმნა იგი მის თაობაში, რადგან მან შექმნა იგი თავისი ნებისამებრ; რადგან იცოდა და მიხვდა, რომ მისგან აღმოცენდებოდა სიმართლის ნერგი მარადიული თაობებისთვის და მისგან - წმინდა თესლი, რათა გამხდარიყო ყველაფრის შემქმნელის მსგავსი.
27 და აკურთხა და გაიხარა, და უწოდა ამ დღესასწაულს სახელი უფლის დღესასწაული, სიხარული, რომელიც სათნოა უზენაესი ღმერთის წინაშე.
28 და ვაკურთხეთ იგი უკუნისამდე და მთელი მისი შთამომავლობა მის შემდეგ დედამიწის ყველა თაობაში, რადგან მან აღნიშნა ეს დღესასწაული თავის დროზე, ზეციური დაფების მოწმობის მიხედვით.
29 ამიტომაც არის ისრაელისთვის დაწერილი ზეციურ ფილებზე, რომ შვიდი დღე სიხარულით იზეიმონ კარვობის დღესასწაული მეშვიდე თვეს, უფლის წინაშე მისაღები - სამარადისო წესი მათ თაობებში, ყოველწლიურად.
30 ამისთვის დღეების ლიმიტი არ არსებობს, რადგან ისრაელისთვის სამარადისოდ არის დადგენილი, რომ ისინი აღნიშნავენ მას, ცხოვრობენ კარვებში, თავზე გვირგვინებს დგამენ და ფოთლოვან ტოტებსა და ტირიფებს აკრეფენ ნაკადულიდან.
31 და აიღო აბრაამმა პალმის ტოტები და მშვენიერი ხეების ნაყოფი, ყოველდღე, დილით შვიდჯერ შემოუარა სამსხვერპლოს ტოტებით და სიხარულით აქებდა და მადლობას უხდიდა თავის ღმერთს ყველაფრისთვის.

თავი 17

1 და მეხუთე კვირის პირველ წელს, ამ იუბილეზე, [1982 AM], ისაკი ძუძუს მოკვეთეს და აბრაამმა დიდი ნადიმი გამართა მესამე თვეს, იმ დღეს, როცა მისი ძე, ისაკი, ძუძუს მოკვეთეს.
2. და ისმაელი, ეგვიპტელი აგარის ძე, წარსდგა თავისი მამის, აბრაამის წინაშე, მის ადგილას. გაიხარა აბრაამმა და აკურთხა ღმერთი, რადგან იხილა თავისი ვაჟები და უშვილოდ არ მომკვდარა.
3 და გაიხსენა მან სიტყვები, რომლებიც უთხრა მას იმ დღეს, როდესაც ლოტი დაშორდა მას, და გაიხარა, რადგან უფალმა მისცა მას თესლი დედამიწაზე, რათა დაემკვიდრებინა დედამიწა და მთელი თავისი პირით აკურთხა ყველაფრის შემოქმედი.
4. და დაინახა სარამ ისმაელი, რომელიც თამაშობდა და ცეკვავდა, და აბრაამი, რომელიც დიდი სიხარულით ხარობდა, და შეშურდა ისმაელის და უთხრა აბრაამს: გააძევე ეს მხევალი და მისი ძე, რადგან ამ მხევლის ძე ვერ იქნება მემკვიდრე ჩემს ძესთან, ისაკთან ერთად.
5. და ძნელი იყო აბრაამის თვალში ეს ამბავი მისი მხევლისა და შვილის გამო, რომ განდევნა ისინი მისგან.
6 და უთხრა ღმერთმა აბრაამს: „ნუ გეწყინება ეს შენს თვალში ბავშვისა და მხევლის გამო; ყველაფერი, რაც გითხრა სარამ, მოუსმინე მის სიტყვებს და შეასრულე, რადგან ისააკში იწოდება შენი სახელი და შენი შთამომავლობა“.

7 ხოლო ამ მხევლის ძეს დიდ ხალხად ვაქცევ,
რადგან შენი შთამომავლობისგანაა.
8 და ადგა აბრაამი დილით ადრე, აიღო პური
და წყლის ტიკი, დაადო აგარსა და ბავშვს
მხრებზე და გაუშვა იგი.
9 და წავიდა ქალი და ხეტიალობდა ბერშებას
უდაბნოში. წყალი გამოელია ტიკში და
სწყუროდა ბავშვს, ვეღარ შეძლო სიარული და
დაეცა.
10 და წაიყვანა იგი დედამისმა, ზეთისხილის
ხის ქვეშ დააგდო და მივიდა და მის წინ
დაჯდა, მშვილდის სასროლ მანძილზე,
რადგან თქვა: ნუ ვიხილავ ჩემი შვილის
სიკვდილს! და ჯდომისას ტიროდა.
11. და უთხრა მას ღვთის ანგელოზმა, ერთ-
ერთმა წმინდანთაგანმა: „რატომ ტირი, აგარ?
ადექი, აიღე ბავშვი და ხელში დაიჭირე,
რადგან ღმერთმა გაიგო შენი ხმა და იხილა
ბავშვი“.
12 და გაახილა თვალები და დაინახა წყლის
ჭა, წავიდა და წყლით აავსო თავისი ტიკი და
დაალევინა თავისი შვილი. ადგა და ფარანის
უდაბნოსკენ წავიდა.
13 და გაიზარდა ბავშვი და გახდა
მშვილდოსანი, და ღმერთი იყო მასთან, და
მოუყვანა მას დედამისმა ცოლი ეგვიპტის
ასულთაგან.
14. და უშვა მას ვაჟი და უწოდა მას სახელი
ნებაიოთი, რადგან თქვა: „უფალი ახლოს იყო
ჩემთან, როცა მას მოვუხმე“.
15 და მოხდა ასე, რომ მეშვიდე კვირას, მისი
პირველი წლის [2003 AM], ამ იუბილეს
პირველ თვეში, ამ თვის მეთორმეტე დღეს,
ცაში გაისმა ხმები აბრაამის შესახებ, რომ ის
ერთგული იყო ყველაფერში, რაც უთხრა, რომ
უყვარდა უფალი და რომ ყველა გასაჭირში
ერთგული იყო.
16 და მივიდა მთავარი მასტემა და უთხრა
ღვთის წინაშე: „აჰა, უყვარს აბრაამს ისააკი,
თავისი ძე, და ყველაზე მეტად უყვარს იგი;
უთხარი, რომ შესწიროს იგი სამსხვერპლოზე
დასაწვავ შესაწირავად და ნახავ,
შეასრულებს თუ არა ამ ბრძანებას და გაიგებ,
ერთგულია თუ არა ყველაფერში, რაშიც
გამოსცდი მას“.
17 და იცოდა უფალმა, რომ აბრაამი ერთგული
იყო ყველა მის გასაჭირში, რადგან
გამოსცადა იგი მისი ქვეყნითა და შიმშილით,
გამოსცადა იგი მეფეთა სიმდიდრით და
კვლავ გამოსცადა იგი მისი ცოლით, როდესაც
ის (მას) მოწყვიტეს და წინადაცვეთით; და
გამოსცადა იგი ისმაელისა და აგარის, მისი
მხევლის მეშვეობით, როდესაც ისინი გაუშვა.
18 და ყველაფერში, რაშიც გამოსცადა,
ერთგული აღმოჩნდა და მისი სული არ იყო
მოუთმენელი და არ ყოყმანობდა
მოქმედებაში, რადგან ერთგული და უფლის
მოყვარული იყო.

თავი 18

1. და უთხრა მას ღმერთმა: აბრაამ, აბრაამ!
მან თქვა: აჰა, აქ ვარ.
2 და უთხრა: წაიყვანე შენი საყვარელი ძე,
რომელიც გიყვარს, ისააკი, და წადი
მაღალმთიანეთში და შესწირე იგი ერთ-ერთ
მთაზე, რომელსაც მე გიჩვენებ.
3 და ადგა დილით ადრე, შეკაზმა სახედარი,
თან წაიყვანა თავისი ორი ჭაბუკი და ისააკი,
თავისი ძე, და დაჭრა შეშა დასაწვავი
შესაწირავისთვის. მესამე დღეს მივიდა იმ
ადგილას და შორიდან დაინახა ეს ადგილი.
4 და მივიდა ის წყლის ჭასთან და უთხრა
თავის მსახურებს: „აქ დარჩით ვირთან, მე და
ყმაწვილი კი იქ წავალთ და როცა თაყვანს
ვცემთ, თქვენთან დავბრუნდებით“.
5 და აიღო შეშა დასაწვავი შესაწირავისთვის
და დაადო ისაკს, თავის ძეს; აიღო ხელში
ცეცხლი და დანა და ორივე ერთად წავიდნენ
იმ ადგილისკენ.
6. და უთხრა ისაკმა მამას: „მამა!“ და მან თქვა:
„აჰა, მე, შვილო!“ და უთხრა მას: „აჰა, ცეცხლი,
დანა და შეშა; სად არის ცხვარი დასაწვავი
შესაწირავისთვის, მამა?“
7 და თქვა: „ღმერთი თავისთვის მოიძებნის
ცხვარს დასაწვავი შესაწირავისთვის, შვილო“.
და მიუახლოვდა ღვთის მთის ადგილს.
8 და ააშენა სამსხვერპლო, დადო შეშა
სამსხვერპლოზე და შეკრა ისააკი, თავისი ძე,
და დასვა იგი შეშაზე, რომელიც
სამსხვერპლოზე იყო. გაიწოდა ხელი, რომ
დანა აეღო და თავისი ძე, ისააკი, დაეკლა.
9 და მე მის წინაშე და თავად მასტემას წინაშე
დავდექი და უფალმა თქვა: „უთხარი, რომ
ხელი არ აღმართოს ყმაწვილზე და არაფერი
დაუშავოს, რადგან მე ვაჩვენე, რომ მას
უფლის შიში აქვს“.
10 და მე მას ზეციდან დავუძახე და ვუთხარი:
აბრაამ, აბრაამ! და შეშინდა და თქვა: აჰა, მე
აქ ვარ.
11 და ვუთხარი მას: ნუ აღმართავ ხელს
ყმაწვილზე და ნურაფერს დაუშავებ, რადგან

ახლა ვაჩვენე, რომ უფლის გეშინია და არ დამიმალე შენი ძე, შენი პირმშო.
12 და შერცხვა მთავარი მასტემა; და აღაპყრო აბრაამმა თვალები და დაინახა, და აჰა, ვერძი, რომელიც რქებით იყო გაჭედილი; და წავიდა აბრაამი, აიღო ვერძი და შესწირა იგი დასაწვავ შესაწირავად თავისი შვილის ნაცვლად.
13 და უწოდა აბრაამმა იმ ადგილს „უფალმა იხილა“, ამიტომაც ამბობენ, რომ მთაზე, უფალმა იხილა, ეს სიონის მთაა.
14. მეორედ მოუხმო უფალმა აბრაამს ზეციდან სახელით, როგორც ჩვენ გამოგვაჩინა, რომ უფლის სახელით გველაპარაკა.
15 და თქვა: „ჩემს თავს ვფიცავ, ამბობს უფალი, რადგან ეს გააკეთე და არ დამიმალე შენი ძე, შენი საყვარელი ძე, კურთხევით გაკურთხებ და გამრავლებით გავამრავლებ შენს შთამომავლობას, როგორც ცის ვარსკვლავები და როგორც ქვიშა ზღვის პირას; და შენი შთამომავლობა დაიმკვიდრებს თავისი მტრების ქალაქებს,
16 და შენი შთამომავლობით იკურთხება დედამიწის ყველა ერი, რადგან შენ დაემორჩილე ჩემს ხმას და მე ყველას ვაჩვენე, რომ ერთგული ხარ ჩემი ყველაფერში, რაც გითხარი: წადი მშვიდობით.
17 და წავიდა აბრაამი თავის მსახურებთან და ადგნენ ისინი და წავიდნენ ერთად ბეერ-შებაში, და დასახლდა აბრაამი ფიცის ჭასთან [2010 AM].
18 და ყოველ წელს, შვიდი დღის განმავლობაში სიხარულით აღნიშნავდა ამ დღესასწაულს და უწოდებდა მას უფლის დღესასწაულს იმ შვიდი დღის მიხედვით, რომლის განმავლობაშიც მშვიდობით მიდიოდა და ბრუნდებოდა.
19 და შესაბამისად, ისრაელისა და მისი შთამომავლობის შესახებ ზეციურ ფილებზეა დაწერილი და დაწერილი, რომ შვიდი დღე დღესასწაულის სიხარულით აღნიშნონ ეს დღესასწაული.

თავი 19

1 ორმოცდამეორე იუბილეს პირველი კვირის პირველ წელს დაბრუნდა აბრაამი და დასახლდა ხებრონის, ანუ კირიათ-არბას მოპირდაპირე მხარეს, ორი კვირის განმავლობაში.
2 და ამ იუბილეს მესამე კვირის პირველ წელს სარას სიცოცხლის დღეები შესრულდა და ის ხებრონში გარდაიცვალა.
3 და წავიდა აბრაამი მის დასატირებლად და დასამარხავად; და გამოვცადეთ იგი, იყო თუ არა მისი სული მოთმინებული და არ იყო თუ არა განრისხებული თავისი პირის სიტყვებით; და აღმოჩნდა, რომ მოთმინებით იყო განწყობილი ამაში და არ შეწუხებულა.
4 რადგან სულის მოთმინებით ელაპარაკებოდა ის ხეთელებს, რათა მიეცათ მისთვის ადგილი, სადაც მისი მკვდრები დაკრძალავდა.
5 და უფალმა მადლი მისცა მას ყველას წინაშე, ვინც კი ხედავდა მას. და კეთილად შეევედრა ხეთის ძეთ და მისცეს მას ორმაგი გამოქვაბულის მიწა მამრეს, ანუ ხებრონის მოპირდაპირედ, ოთხას ვერცხლად.
6 და ევედრებოდნენ მას და ეუბნებოდნენ: „უფასოდ მოგცემთო“. მაგრამ მან უფასოდ არ წაართვა ისინი, რადგან ადგილის ფასი, ფული სრულად გადაიხადა და ორჯერ თაყვანი სცა მათ წინაშე, შემდეგ კი თავისი მკვდარი ორმაგ გამოქვაბულში დამარხა.
7 და სარას სიცოცხლის მთელი დღეები იყო ას ოცდაშვიდი წელი, ანუ ორი იუბილე, ოთხი კვირა და ერთი წელი. ეს არის სარას სიცოცხლის დღეები.
8 ეს არის მეათე გამოცდა, რომლითაც გამოიცადა აბრაამი და აღმოჩნდა, რომ ის ერთგული და სულით მომთმენი იყო.
9 და არც ერთი სიტყვა არ უთქვამს ქვეყანაში გავრცელებულ ხმაზე, რომ ღმერთმა უთხრა, რომ მას და მის შთამომავლობას მის შემდეგ მისცემდა მას, და ითხოვა იქ ადგილი თავისი მიცვალებულის დასამარხავად, რადგან ერთგულად იქნა მიჩნეული და ზეციურ ფილებზე ღვთის მეგობრად იყო ჩაწერილი.
10 მეოთხე წელს მან ცოლი მოუყვანა თავის ძეს, ისაკს, სახელად რებეკა [2020 AM] [ბეთუელის ასული, ნახორის ძის, აბრაამის ძმის], ლაბანის და და ბეთუელის ასული; ბეთუელი კი მელქას ძე იყო, რომელიც აბრაამის ძმის, ნახორის ცოლი იყო.
11. და მოიყვანა აბრაამმა მესამე ცოლი, სახელად კეტურა, თავისი სახლის მსახურთა ასულთაგან, რადგან აგარი სარაზე ადრე მოკვდა. და შვა მას ექვსი ვაჟი: ზიმრამი, იოკშანი, მედანი, მიდიანი, იშბაკი და შუაყი, ორი კვირის განმავლობაში.

12. მეორე წელს, მეექვსე კვირას, რებეკამ ისაკს ორი ვაჟი უშვა: იაკობი და ესავი.
13 და [2046 AM] იაკობი იყო მოხდენილი და წრფელი კაცი, ესავი კი - სასტიკი, მინდვრის კაცი და ბეწვიანი, იაკობი კი კარვებში ცხოვრობდა.
14 და გაიზარდნენ ყმაწვილები და იაკობმა ისწავლა წერა, ესავმა კი ვერ ისწავლა, რადგან მინდვრის კაცი და მონადირე იყო, ომი ისწავლა და ყველა მისი საქმე სასტიკი იყო.
15. აბრაამს უყვარდა იაკობი, ისააკს კი - ესავი.
16 და იხილა აბრაამმა ესავის საქმეები და მიხვდა, რომ იაკობით უნდა დაერქვას მისი სახელი და მისი შთამომავლობა; და მოუწოდა რებეკას და მისცა მცნება იაკობის შესახებ, რადგან იცოდა, რომ მასაც უყვარდა იაკობი ესავზე მეტად.
17 და უთხრა მას: „ასულო, დაიცავი ჩემი ძე იაკობი, რადგან ის იქნება ჩემს ნაცვლად ამ ქვეყანაზე და კურთხევად ადამიანთა შორის და სემის მთელი შთამომავლობის დიდებად".
18 რადგან ვიცი, რომ უფალი აირჩევს მას თავის ხალხად, დედამიწის ზურგზე მცხოვრებ ყველა ხალხზე მეტად.
19 და აჰა, ისაკს, ჩემს ძეს, ესავი იაკობზე მეტად უყვარს, მაგრამ ვხედავ, რომ შენ ჭეშმარიტად გიყვარს იაკობი.
20 კიდევ უფრო გაუზარდე შენი სიკეთე მის მიმართ და სიყვარულით მიაპყრო თვალი მას, რადგან ის იქნება ჩვენთვის კურთხევა ამიერიდან დედამიწის ყველა თაობამდე.
21 გამაგრდით ხელები და გაიხაროს შენმა გულმა შენი ძის, იაკობის გამო, რადგან ყველა ჩემს ძეზე მეტად შევიყვარე იგი. კურთხეული იყოს იგი უკუნისამდე და მისი თესლი აავსებს მთელ დედამიწას.
22 თუ კაცი დედამიწის ქვიშის დათვლას შეძლებს, მისი თესლიც დაითვლება.
23 და ყველა კურთხევა, რომლითაც უფალმა მაკურთხა მე და ჩემი შთამომავლობა, იაკობსა და მის შთამომავლობას ეკუთვნის სამუდამოდ.
24 და მის შთამომავლობაში კურთხეული იქნება ჩემი სახელი და ჩემი მამების სახელი: სემის, ნოაბის, ენოქის, მაჰალალელის, ენოსის, სეთის და ადამის.
25 და ესენი იქნებიან ცის საფუძვლების დასაყრელად, დედამიწის გასამაგრებლად და ყველა მნათობის განახლებისთვის, რომლებიც ცათა მყარზე არიან.
26 და მოუწოდა იაკობს რებეკას, თავისი დედის თვალწინ, აკოცა და აკურთხა იგი და უთხრა:
27 „იაკობ, ჩემო საყვარელო შვილო, რომელიც მიყვარს ჩემი სულით, დაგლოცოს ღმერთმა ცის ზემოდან და მოგცეს ყველა ის კურთხევა, რითაც აკურთხა ადამი, ენოქი, ნოე და სემი; და ყველაფერი, რაც მითხრა და ყველაფერი, რაც დამპირდა, შენთან და შენს შთამომავლობასთან იყოს სამუდამოდ, როგორც ცაა დედამიწაზე."
28 და მასტემას სულები არ იბატონებენ შენზე ან შენს შთამომავლობაზე, რათა განგაშორონ უფლისგან, რომელიც შენი ღმერთია ამიერიდან სამუდამოდ.
29. და იყოს უფალი ღმერთი მამა შენთვის და შენ პირმშო ძე და ხალხისთვის სამუდამოდ.
30. მშვიდობით წადი, შვილო. და ორივე ერთად წავიდა აბრაამისგან.
31 და უყვარდა რებეკა იაკობს მთელი გულითა და მთელი სულით, ესავზე მეტად; ხოლო ისაკს ესავი იაკობზე მეტად უყვარდა.

თავი 20

1 ორმოცდამეორე იუბილეზე, მეშვიდე კვირის პირველ წელს, აბრაამმა მოუწოდა ისმაელს [2052 (2045?) AM] და მის თორმეტ ძეს, ისააკს და მის ორ ძეს, კეტურას ექვს ძეს და მათ ძეებს.
2 და უბრძანა მათ, დაეცვათ უფლის გზა; რომ ემოქმედათ სიმართლედ, უყვარდეთ ერთმანეთი და ასე მოქცეულიყვნენ ყველა ადამიანთან; რომ თითოეული მათგანი ისე ევლო მათ მიმართ, რომ აღესრულებინათ სამართალი და სიმართლე დედამიწაზე.
3 რათა წინადაეცვითათ თავიანთი ვაჟები, იმ აღთქმის მიხედვით, რომელიც მან მათთან დადო, და არ გადაუხვიონ არც მარჯვნივ და არც მარცხნივ ყველა იმ გზიდან, რომელიც უფალმა გვაბრძანა; და რომ თავი უნდა დავიცვათ ყოველგვარი სიძვისა და უწმინდურებისგან.
4 თუ თქვენ შორის რომელიმე ქალი ან მხევალი იმეძებს, ცეცხლში დაწვით იგი და ნუ იმეძავებენ მასთან თავიანთი თვალითა და გულით; ნუ მოიყვანენ ცოლად ქანაანის ასულთაგან, რადგან ქანაანის თესლი ამოიძირკვება ქვეყნიდან.
5 და უამბო მათ გოლიათების და სოდომელთა განკითხვის შესახებ, თუ როგორ განისაჯნენ

ისინი თავიანთი ბოროტების გამო და როგორ
დაიხოცნენ თავიანთი სიძვის, უწმინდურებისა
და სიძვით ურთიერთგახრწნილების გამო.
6 „და დაიცავით თავი ყოველგვარი სიძვისა
და უწმინდურებისგან, ცოდვის ყოველგვარი
შებილწვისგან, რათა არ გახადოთ ჩვენი
სახელი წყევლად და მთელი თქვენი
სიცოცხლე დასცინად და მახვილით არ
განადგურდეს თქვენი ყველა ვაჟი და არ
გახდეთ დაწყევლილი, როგორც სოდომი, და
თქვენი მთელი ნაშთი, როგორც გომორას
ძენი.“
7 გევედრებით თქვენ, შვილებო, გიყვარდეთ
ზეციერი ღმერთი და მიჰყევით მის ყველა
მცნებას. ნუ მიჰყვებით მათ კერპებს და მათ
უწმინდურებას.
8 ნუ გაიკეთებთ თქვენთვის ჩამოსხმული ან
გამოქანდაკებული ღმერთების ქმნილებას,
რადგან ისინი ამაოებაა და მათში სული არ
არის, რადგან ისინი ადამიანის ხელით
ნამოქმედარია და ყველა, ვინც მათზეა
მინდობილი, არაფრის იმედოვნებს.
9 ნუ ემსახურები მათ და ნუ თაყვანს სცემ მათ,
არამედ ემსახურე უზენაეს ღმერთს და
თაყვანი ეცი მას განუწყვეტლივ; და იმედი
გქონდეს მისი სახისა ყოველთვის და აკეთო
სიმართლე და სიმართლე მის წინაშე, რათა
მოიწონოს შენი და მოგანიჭოს თავისი
წყალობა, და მოგავლინოს წვიმა დილით და
საღამოს, და აკურთხოს ყველა შენი საქმე,
რაც გააკეთე დედამიწაზე, და აკურთხოს შენი
პური და შენი წყალი, და აკურთხოს შენი
მუცლის ნაყოფი და შენი მიწის ნაყოფი, და
შენი პირუტყვის ჯოგები და შენი ცხვრის
ფარები.
10 და იქნებით კურთხეულნი ქვეყანაზე და
დედამიწის ყველა ერი შეგინდობთ; და
აკურთხებენ თქვენს ძეთ ჩემი სახელით,
რათა კურთხეულნი იყვნენ როგორც მე.
11 და მისცა ისმაელს და მის ძეებს, და
კეტურას ძეებს საჩუქრები და გაუშვა ისინი
ისაკისგან, თავისი ძისგან, და ყველაფერი
მისცა ისაკს, თავის ძეს.
12 და წავიდნენ ისმაელი და მისი ვაჟები,
კეტურას ვაჟები და მათი ვაჟები ერთად და
დასახლდნენ ფარანიდან ბაბილონის
შესასვლელამდე მთელ იმ ქვეყანაში,
რომელიც აღმოსავლეთით არის, უდაბნოს
მოპირდაპირე მხარეს.
13 და ესენი ერთმანეთში აირივნენ და
უწოდეს მათ არაბები და ისმაელიტები.

თავი 21

1 და ამ იუბილეს მეშვიდე კვირის მეექვსე
წელს აბრაამმა მოუწოდა თავის ძეს ისააკი
და უბრძანა მას: „მოხუცდი და არ ვიცი ჩემი
სიკვდილის დღე, და სავსე ვარ ჩემი
დღეებით“.
2 და აჰა, მე ას სამოცდათხუთმეტი წლის ვარ
და მთელი ჩემი სიცოცხლის განმავლობაში
მახსოვდა უფალი და მთელი გულით
ვცდილობდი მისი ნების შესრულებას და მის
ყველა გზაზე წრფელად სიარულის.
3 ჩემმა სულმა შეიძულა კერპები და მათი
მსახურები მოვიძულე და გული და სული
მივეცი, რათა შემესრულებინა მისი ნება, ვინც
შემქმნა.
4 რადგან ის არის ცოცხალი ღმერთი, წმინდა
და ერთგული, ყველაზე მართალი და არ არის
მასთან მიკერძოება და ძღვენის მიღება;
რადგან მართალი ღმერთია და განსჯის
ყველას, ვინც არღვევს მის მცნებებს და
არღვევს მის აღთქმას.
5 და შენ, შვილო, დაიცავი მისი მცნებები,
მისი წესები და მისი სამართალი და ნუ
აჰყვები სიბილწეს, ქანდაკებებსა და
ჩამოსხმული კერპების კვალს.
6 და არ ჭამოთ სისხლი არც ცხოველისა, არც
პირუტყვისა და არც ცაში დაფრინაველი
არცერთი ფრინველისა.
7 თუ სასურველ სამშვიდობო შესაწირავს
დაკლავ, დაკალი იგი და მისი სისხლი
სამსხვერპლოზე დაასხი. შესაწირავის მთელი
ქონი კი სამსხვერპლოზე წმინდა ფქვილთან
ერთად და ზეთში აზელილი ხორცის
შესაწირავი მის საღვრელ შესაწირავთან
ერთად მიიტანე - ყველაფერი ერთად შესწირე
აღსავლენის სამსხვერპლოზე; ეს არის
ტკბილი სურნელება უფლის წინაშე.
8 და შესწირე სამადლობელი შესაწირავის
ქონი სამსხვერპლოზე დადებული ცეცხლზე,
მუცელზე დაყრილი ქონი, შიგნეულობასა და
ორივე თირკმელზე და მათზე დაყრილი
მთელი ქონი, წელისა და ღვიძლის ქონი
თირკმელებთან ერთად.
9 და შესწირეთ ეს ყველაფერი უფლის წინაშე
სასიამოვნო სურნელად, მისი ხორცის
შესაწირავითა და მისი საღვრელი
შესაწირავით, ტკბილ სურნელად, უფლის
შესაწირავი პურად.
10 და ჭამეთ მისი ხორცი იმ დღეს და მეორე
დღეს და არ ჩახვიდეთ მზე მეორე დღეს,

სანამ არ შეჭამთ; და არ დარჩეს არაფერი
მესამე დღეს, რადგან ეს არ არის მისაღები
[რადგან ის არ არის მოწონებული] და აღარ
შეჭამოთ; და ყველა, ვინც მას შეჭამს, ცოდვას
ჩაიდენს საკუთარ თავზე; რადგან ასე ვნახე
დაწერილი ჩემი წინაპრების წიგნებში,
ენოქის სიტყვებში და ნოეს სიტყვებში.
11 და ყველა შენს შესაწირავზე მოაყარე
მარილი და არ მოაკლდეს აღთქმის მარილი
ყველა შენს შესაწირავს უფლის წინაშე.
12 რაც შეეხება შესაწირავის შეშას,
ფრთხილად იყავი, რომ სამსხვერპლოსთვის
ამათ გარდა სხვა შეშა არ მოიტანო:
კვიპაროსი, დაფნა, ნუში, სოჭი, ფიჭვი, კედარი,
სავინი, ლეღვი, ზეთისხილი, მური, დაფნა,
ასპალატი.
13 და ამ ტიპის ხეები დადეთ სამსხვერპლოზე,
მსხვერპლის ქვეშ, ისეთი, რომელიც
შემოწმებულია მათი გარეგნობით; არ დადოთ
მასზე გაბზარული ან მუქი ხე, არამედ მაგარი
და სუფთა, უნაკლო, ჯანსაღი და ახალი
ამოსული; და არ დადოთ მასზე ძველი ხე,
[რადგან მისი სურნელი გაქრა], რადგან მასში
აღარ არის ისეთი სურნელი, როგორც ადრე.
14 ამ ხის გარდა სხვა არაფერი დადო
(სამსხვერპლოზე), რადგან სურნელება
ვრცელდება და მისი სურნელი ცას არ ადის.
15 დაიცავი ეს მცნება და აღასრულე, შვილო
ჩემო, რათა მართალი იყო ყველა შენს
საქმეში.
16. ყოველთვის სუფთა იყავი შენი სხეულით
და სამსხვერპლოზე შესაწირავად მისვლამდე
წყლით დაიბანე თავი; სამსხვერპლოსთან
მისვლამდე დაიბანე ხელები და ფეხები; და
როცა მსხვერპლშეწირვას დაასრულებ, კვლავ
დაიბანე ხელები და ფეხები.
17 სისხლი არ გამოჩნდეს შენზე და შენს
ტანსაცმელზე; ფრთხილობ, შვილო,
სისხლისგან, ძალიან ფრთხილობ; მტვრით
დაფარე.
18 და არ ჭამოთ სისხლი, რადგან ის სულია;
არავითარი სისხლი არ ჭამოთ.
19 და ნუ მიიღებთ შესაწირავს ადამიანის
სისხლის სანაცვლოდ, რათა დაუსჯელად,
განკითხვის გარეშე არ დაიღვაროს იგი;
რადგან სწორედ დაღვრილი სისხლი იწვევს
დედამიწას ცოდვის ჩადენაში და დედამიწა
ვერ განიწმინდება ადამიანის სისხლისგან,
თუ არა მისი დაღვრელის სისხლით.
20 და ნუ მიიღებ ძღვენსა და შესაწირავს
ადამიანის სისხლის სანაცვლოდ: სისხლი
სისხლის სანაცვლოდ, რათა მისაღები იყო
უფლის, უზენაესი ღმერთის წინაშე, რადგან ის
არის კეთილის მფარველი; და რათა დაიცვა
ყოველგვარი ბოროტებისგან და გიხსნას მან
ყოველგვარი სიკვდილისგან.
21 ვხედავ, შვილო, რომ ადამიანთა შვილების
ყველა საქმე ცოდვა და ბოროტებაა, მათი
ყველა საქმე უწმინდურება, სიბილწე და
შებილწულობაა, და მათში სიმართლე არ
არის.
22 ფრთხილად იყავი, რომ არ იაროთ მათ
გზებზე და არ იაროთ მათ ბილიკებზე და არ
შესცოდოთ სასიკვდილო ცოდვა უზენაესი
ღმერთის წინაშე. თორემ დაგიმალავთ სახეს
და დაგაბრუნებთ თქვენი ცოდვის ხელში, და
ამოგძირკვავთ ქვეყნიდან და შენს
შთამომავლობას ცისქვეშეთიდან, და შენი
სახელი და შენი შთამომავლობა არ გაქრეს
მთელი ქვეყნიდან.
23 განერიდეთ მათ ყველა საქმეს და მათ
ყველა უწმინდურებას და დაიცავი უზენაესი
ღმერთის სამართალი, აღასრულე მისი ნება
და იყავი წრფელი ყველაფერში.
24 და გაკურთხებს შენს ყველა საქმეში და
აღმოგიჩენს შენგან სიმართლის ნერგს მთელ
დედამიწაზე, დედამიწის ყველა თაობაში; და
ჩემი სახელი და შენი სახელი არ დაივიწყება
ცის ქვეშ უკუნისამდე.
25. წადი, შვილო, მშვიდობით. უზენაესმა
ღმერთმა, ჩემმა ღმერთმა და შენმა ღმერთმა,
გაგაძლიეროს მისი ნების აღსასრულებლად
და აკურთხოს შენი მთელი შთამომავლობა
და შენი შთამომავლობის ნატამალიც
თაობიდან თაობამდე, ყოველგვარი
სიმართლის კურთხევით, რათა იყო
კურთხეული მთელ დედამიწაზე.
26 და სიხარულით გავიდა მისგან.

თავი 22

1 და იყო ორმოცდამეოთხე იუბილეს პირველ
კვირას, მეორე წელს, ანუ იმ წელს, როდესაც
აბრაამი გარდაიცვალა, რომ ისაკი და
ისმაელი ფიცის ჭიდან მოვიდნენ კვირების
დღესასწაულის - ანუ მოსავლის პირველი
ნაყოფის დღესასწაულის - აღსანიშნავად
აბრაამთან, მათ მამასთან, და გაიხარა
აბრაამმა, რადგან მისი ორი ვაჟი მოვიდა.
2 რადგან ისაკს ბეერ-შებაში დიდი ქონება
ჰქონდა და ისააკი მიდიოდა თავისი ქონების
სანახავად და მამასთან ბრუნდებოდა.

3. იმ დღეებში მივიდა ისმაელი მამამისის სანახავად და ორივენი ერთად მოვიდნენ. ისააკმა მსხვერპლი შესწირა სრულადდასაწველად და მიიტანა მამამისის სამსხვერპლოზე, რომელიც მან ხებრონში ააგო.
4 და შესწირა მან მადლიერების შესაწირავი და სიხარულის ნადიმი გამართა ისმაელის, თავისი ძმის წინაშე. რებეკამ კი ახალი მარცვლეულისგან ახალი კვერები გამოაცხო და მისცა იაკობს, თავის ძეს, რათა მიეტანა აბრაამისთვის, თავისი მამისთვის, მიწის პირველნაყოფიდან, რათა ეჭამა და აკურთხებინა ყველაფრის შემოქმედი, სანამ მოკვდებოდა.
5. და გაუგზავნა ისააკმა აბრაამს იაკობის ხელით საუკეთესო სამადლობელი შესაწირავი, რომ ეჭამა და დაელია.
6 და ჭამდა და სვამდა, და აკურთხებდა უზენაეს ღმერთს, რომელმაც შექმნა ცა და მიწა, რომელმაც შექმნა დედამიწის ყოველი ნაყოფიერი რამ და მისცა ისინი კაცთა შვილებს, რათა ეჭამათ, სვათ და აკურთხონ თავიანთი შემოქმედი.
7 „ახლა კი მადლობას გიხდი შენ, ღმერთო ჩემო, რადგან დღეს მახილე: აჰა, ას სამოცდათხუთმეტი წლის ვარ, მოხუცი და დღეებით სავსე, და მთელი ჩემი დღეები მშვიდობით მექნება.
8 მტრის მახვილმა ვერ დამამარცხა ყველა იმ სიკეთეში, რაც მე და ჩემს შვილებს მომეცი, ჩემი სიცოცხლის ყველა დღეებიდან დღემდე.
9 ღმერთო ჩემო, შენი წყალობა და შენი მშვიდობა იყოს შენს მსახურზე და მისი შვილების შთამომავლობაზე, რათა იყვნენ ისინი შენთვის რჩეული ერი და მემკვიდრეობა დედამიწის ყველა ხალხთაგან, ამიერიდან დედამიწის ყველა თაობამდე, უკუნითი უკუნისამდე.
10 და დაუძახა იაკობს და უთხრა: „შვილო ჩემო, იაკობ, დაგლოცოს და გაგაძლიეროს ყოველთა ღმერთმა სიმართლისა და მისი ნების აღსასრულებლად მის წინაშე; და აგირჩიოს შენ და შენი შთამომავლობა, რათა გახდეთ მისი მემკვიდრეობის ხალხი მისი ნებისამებრ, სამუდამოდ.
11 და შენ, შვილო ჩემო, იაკობ, მომიახლოვდი და მაკოცე. მიუახლოვდა და აკოცა მას და უთხრა: „კურთხეული იყოს ჩემი ძე იაკობი და უზენაესი ღმერთის ყველა ძე უკუნისამდე! მოგცეს ღმერთმა სიმართლის თესლი და განწმინდოს შენი ძეებიდან ზოგიერთი მთელი დედამიწის შუაგულში; გემსახურონ ხალხები და თაყვანი სცე ყველა ერს შენი თესლის წინაშე.
12. იყავი ძლიერი კაცთა წინაშე და განახორციელე ძალაუფლება შეთის მთელ შთამომავლობაზე. მაშინ გამართლდება შენი გზები და შენი შვილების გზები, რათა ისინი წმინდა ერად იქცნენ.
13 უზენაესმა ღმერთმა მოგცეს ყველა კურთხევა, რომლითაც მაკურთხა მე და რომლითაც აკურთხა ნოე და ადამი; დაისვენონ ისინი შენი შთამომავლობის წმინდა თავზე თაობიდან თაობამდე უკუნისამდე.
14 და განგწმინდოს ყოველგვარი უსამართლობისა და უწმინდურებისგან, რათა მოგეტევა ყველა დანაშაული, რომელიც უმეცრებით ჩაიდინე. და გაგაძლიეროს და გაკურთხოს, და დაიმკვიდროს მთელი დედამიწა.
15 და განაახლოს შენთან თავისი აღთქმა, რათა იყო მისთვის ერი, მისი მემკვიდრეობა უკუნისამდე და იყოს შენთვის და შენი შთამომავლობისთვის ღმერთი ჭეშმარიტებითა და სიმართლით მთელი დედამიწის დღეებში.
16 შენ კი, შვილო ჩემო, იაკობ, გაიხსენე ჩემი სიტყვები და დაიცავი შენი მამის, აბრაამის, მცნებები: გამოეყავი წარმართებს და ნუ ჭამ მათთან ერთად, ნუ იქცევი მათი საქმეების მსგავსად და ნუ გახდები მათი თანამოძმე, რადგან მათი საქმეები უწმინდურია და მათი ყველა გზა - სიბილწე, სიბილწე და უწმინდურება.
17 ისინი მსხვერპლს სწირავენ მკვდრებს და თაყვანს სცემენ ბოროტ სულებს, და ჭამენ საფლავებზე და მათი ყველა საქმე ამაოება და არარაობაა.
18 გული არ აქვთ, რომ გაიგონ და თვალებს არ ხედავენ, რა არის მათი საქმეები; როგორ ცდებიან, როცა ხის ნაჭერს ეუბნებიან: „შენ ხარ ჩემი ღმერთი!“ და ქვას: „შენ ხარ ჩემი უფალი და შენ ხარ ჩემი მხსნელი!“ [და გული არ აქვთ.]
19 შენ კი, შვილო ჩემო, იაკობ, უზენაესმა ღმერთმა შეგეწიოს და ცათა ღმერთმა გაკურთხოს და დაგიცვას მათი უწმინდურებისა და ყველა მათი ცოდვისგან.
20. ფრთხილად იყავი, შვილო ჩემო, იაკობ, რომ ქანაანის ასულთაგან ცოლი არ მოიყვანო,

რადგან მთელი მისი თესლი ქვეყნიდან ამოიძირკვება.
21 რადგან ქამის დანაშაულის გამო შეცდა ქანაანი და მისი მთელი თესლი განადგურდება დედამიწიდან და მისი ნაშთიდან და მისგან არც ერთი წარმომავლობა არ გადარჩება განკითხვის დღეს.
22 რაც შეეხება ყველა კერპთაყვანისმცემელსა და შეურაცხმყოფელს,
(ა) მათთვის იმედი არ იქნება ცოცხლების ქვეყანაში;
(ბ) და მათი ხსოვნა აღარ იქნება დედამიწაზე;
(გ) რადგან ისინი შეოლში ჩავლენ,
(დ) და წავლენ ისინი განკითხვის ადგილას, როგორც სოდომის ძენი წაასხეს დედამიწიდან, ასევე წაასხეს ყველა, ვინც კერპებს სცემს თაყვანს.
23 ნუ გეშინია, შვილო ჩემო, იაკობ, და ნუ შეძრწუნდები, აბრაამის ძეო! უზენაესმა ღმერთმა დაგიცვას დაღუპვისგან და გიხსნას ყველა ცდომილების გზიდან.
24 ეს სახლი ავაშენე ჩემთვის, რათა ჩემი სახელი დავამკვიდრო მასზე დედამიწაზე. [ეს შენ და შენს შთამომავლობას მოგეცა სამარადისოდ] და მას აბრაამის სახლი ერქვას; ეს შენ და შენს შთამომავლობას მოგეცა სამარადისოდ; რადგან შენ ააშენებ ჩემს სახლს და დაამკვიდრებ ჩემს სახელს ღვთის წინაშე სამარადისოდ; შენი შთამომავლობა და შენი სახელი დედამიწის ყველა თაობაში იქნება.
25 და შეწყვიტა მისთვის მცნება და კურთხევა.
26. და წვანან ორნი ერთად ერთ საწოლზე. და ეძინა იაკობი აბრაამის, თავისი მამის მამის, წიაღში. შვიდჯერ აკოცა მას. და გაიხარა მისმა სიყვარულმა და მისმა გულმა.
27 და აკურთხა იგი მთელი გულით და თქვა: „უზენაესი ღმერთი, ყველაფრის ღმერთი და ყველაფრის შემოქმედი, რომელმაც გამომიყვანა ქალდეველთა ურიდან, რათა მოეცა ეს ქვეყანა სამუდამოდ დასამკვიდრებლად და რათა დამემკვიდრებინა წმინდა თესლი - კურთხეული იყოს უზენაესი სამუდამოდ!“
28 და აკურთხა იაკობი და თქვა: „შვილო ჩემო, ვის მიმართაც მთელი გულითა და სიყვარულით ვხარობ, შენი მადლი და წყალობა იყოს მასზე და მის შთამომავლობაზე უკუნისამდე.“
29 და ნუ მიატოვებ მას და ნუ შეურაცხყოფ მას ამიერიდან უკუნისამდე და შენი თვალები გაიხილოს მასზე და მის შთამომავლობაზე, რათა შეინარჩუნო იგი და აკურთხო იგი და განწმინდო იგი, როგორც ერი შენი მემკვიდრეობისთვის.
30 და აკურთხე იგი ყოველი შენი კურთხევით ამიერიდან უკუნისამდე და განაახლე შენი აღთქმა და შენი მადლი მასთან და მის შთამომავლობასთან, შენი ნებისამებრ, დედამიწის ყველა თაობისთვის.

თავი 23

1 და დაადო იაკობის ორი თითი თვალებზე და აკურთხა ღმერთთა ღმერთი, და დაიფარა სახე, გაიწოდა ფეხები და ჩაეძინა საუკუნო ძილით და შეუერთდა თავის მამებს.
2 და ამ ყველაფრის მიუხედავად, იაკობი მის წიაღში იწვა და არ იცოდა, რომ აბრაამი, მისი მამის მამა, მკვდარი იყო.
3. და გაიღვიძა იაკობმა ძილისგან და, აჰა, აბრაამი ყინულივით ცივი იყო და თქვა: „მამაო, მამაო!“ მაგრამ არავინ ლაპარაკობდა და მიხვდა, რომ მკვდარი იყო.
4 და ადგა თავისი მკერდიდან, გაიქცა და უთხრა რებეკას, თავის დედას; და წავიდა რებეკა ღამით ისაკთან და უთხრა მას; და წავიდნენ ერთად, იაკობიც მათთან ერთად, ხელში ლამპარით; და როცა შევიდნენ, ნახეს აბრაამი მკვდარი.
5 და დაემხო ისააკი მამამისის პირზე, ატირდა და აკოცა.
6 და გაისმა ხმები აბრაამის სახლში და ადგა ისმაელი, მისი ძე, და წავიდა აბრაამთან, თავის მამასთან, და ატირდა აბრაამზე, თავის მამაზე, ის და მთელი აბრაამის სახლი, და დიდი ტირილით ატირდნენ.
7 და დამარხეს იგი მისმა ვაჟებმა, ისაკმა და ისმაელმა, ორმაგ გამოქვაბულში, სარას, გვერდით, და ორმოცი დღე იტირეს მასზე, მისი სახლის ყველა კაცი, ისააკი და ისმაელი, მათი ყველა ვაჟი და კეტურას ყველა ვაჟი თავის ადგილას; და დასრულდა აბრაამის გლოვის დღეები.
8 და იცოცხლა მან სამი იუბილე და ოთხი კვირა წელი, ას სამოცდათხუთმეტი წელი, და დაასრულა თავისი სიცოცხლის დღეები მოხუცებულობაში და დღეებით ძღები.
9 რადგან წინაპრების სიცოცხლეში ცხრამეტი იუბილე იყო; წარღვნის შემდეგ კი ცხრამეტ

იუბილეზე ნაკლები ჰქონდათ, იუბილეები
მცირდებოდა, სწრაფად ბერდებოდნენ და
დღეებით ავსებდნენ მრავალრიცხოვანი
გასაჭირისა და მათი ბოროტების გამო,
აბრაამის გარდა.
10 რადგან აბრაამი სრულყოფილი იყო
უფლის წინაშე ყველა თავის საქმეში და
სათნო იყო სიმართლეში მთელი თავისი
სიცოცხლის განმავლობაში; და აჰა, ოთხი
იუბილე არ შეუსრულებია სიცოცხლეში, როცა
დაბერდა ბოროტების გამო და გაძღომილი
იყო თავისი დღეებით.
11 და ყველა თაობა, რომელიც ამ დროიდან
დიდი განკითხვის დღემდე წარმოიშობა,
სწრაფად დაბერდება, სანამ ორ იუბილეს
შეასრულებს და მათი ცოდნა მიატოვებს მათ
სიბერის გამო და მთელი მათი ცოდნა
გაქრება.
12 და იმ დღეებში, თუ კაცი ერთნახევარ წელს
იცოცხლებს, იტყვიან მასზე: „ხანგრძლივად
იცოცხლა და მისი დღეების უმეტესი ნაწილი
ტკივილს, მწუხარებასა და გასაჭირშია და
მშვიდობა არ არის“.
13 რადგან უბედურება უბედურებას მოჰყვება,
ჭრილობა ჭრილობას, გასაჭირი გასაჭირს,
ცუდი ამბავი ცუდ ამბავს, ავადმყოფობა
ავადმყოფობას და ყველანაირი ბოროტი
განკითხვა, ერთიმეორის მიყოლებით:
ავადმყოფობა და დამხობა, თოვლი, ყინვა,
ყინული, ცხელება, შემცივნება, ძილიანობა,
შიმშილი, სიკვდილი, მახვილი, ტყვეობა და
ყოველგვარი უბედურება და ტკივილი.
14 და ეს ყველაფერი მოვა ბოროტ თაობაზე,
რომელიც სცოდავს დედამიწაზე; მათი
საქმეებია უწმინდურება და სიძვა,
უწმინდურება და სიბილწე.
15 მაშინ იტყვიან: „მამა-პაპათა დღეები
მრავალი იყო, ათას წლამდე, და კარგი იყო;
მაგრამ, აჰა, ჩვენი სიცოცხლის დღეები, თუ
კაცი დიდხანს იცოცხლა, სამოცდაათი წელია,
თუ ძლიერია, ოთხასი წელია; და ეს ბოროტია
და ამ ბოროტი თაობის დღეებში მშვიდობა არ
არის“.
16 და იმ თაობაში შვილები ამხელენ თავიანთ
მამებსა და უხუცესებს ცოდვისა და
უსამართლობის, მათი პირიდან გამოსული
სიტყვებისა და დიდი ბოროტების გამო,
რომლებსაც ისინი სჩადიან, და იმ აღთქმის
მიტოვების შესახებ, რომელიც უფალმა დადო
მათსა და მას შორის, რომ ისინი დაიცავდნენ
და შეასრულებდნენ მის ყველა მცნებას, მის
წეს-ჩვეულებას და მის ყველა კანონს, არც
მარჯვნივ და არც მარცხნივ გადაუხვევლად.
17 რადგან ყველა ბოროტებას სჩადის და
ყოველი პირი უსამართლობას ლაპარაკობს
და მათი ყველა საქმე უწმინდურება და
სიბილწეა, მათი ყველა გზა კი - სიბილწე,
უწმინდურება და ნგრევა.
18 აჰა, დედამიწა განადგურდება მათი ყველა
საქმის გამო და არ იქნება ვაზის თესლი და
ზეთი; რადგან მათი საქმეები სრულიად
ურწმუნოა და ყველანი ერთად დაიღუპებიან,
პირუტყვი, პირუტყვი, ფრინველი და ზღვის
ყველა თევზი, ადამიანთა შვილების გამო.
19 და ერთმანეთს შეებრძოლებიან,
ახალგაზრდები მოხუცებს და მოხუცები
ახალგაზრდებს, ღარიბები მდიდრებს,
საწყალნი დიდებულებს და გლახაკი მთავარს,
კანონისა და აღთქმის გამო, რადგან
დაივიწყეს მცნება, აღთქმა, დღესასწაულები,
თვეები, შაბათები, იუბილეები და ყველა
განკითხვა.
20 და ისინი დადგებიან <მშვილდებითა და>
ხმლებით და იბრძოლებენ, რათა გზაზე
დააბრუნონ ისინი; მაგრამ არ დაბრუნდებიან
მანამ, სანამ ერთმანეთის მიერ დიდ სისხლს
არ დაიღვრება დედამიწაზე.
21 და გადარჩენილები არ დაუბრუნდებიან
თავიანთ ბოროტებას სიმართლის გზაზე,
არამედ ყველანი აიმაღლებენ თავს
ცდუნებასა და სიმდიდრეზე, რათა
თითოეულმა წაართვას ყველაფერი, რაც მის
მეზობელს ეკუთვნის და დიდ სახელს
დაარქმევენ, მაგრამ არა ჭეშმარიტებით და
არა სიმართლით, და შებილწავენ წმიდათა
წმიდას თავიანთი უწმინდურებითა და
თავიანთი სიბილწით.
22 და დიდი სასჯელი დაატყდებათ ამ თაობას
უფლისგან საქმეებს და გადასცემს მათ
მახვილს, სამსჯავროს, ტყვეობას, გაძარცვას
და შთანთქმას.
23 და გააღვიძებს მათ წინააღმდეგ
წარმართთა ცოდვილებს, რომლებსაც არც
წყალობა აქვთ და არც თანაგრძნობა, და
რომლებიც არავის არ აქცევენ ყურადღებას,
არც მოხუცს, არც ახალგაზრდას და არც
არავის, რადგან ისინი უფრო ბოროტები და
ძლიერები არიან ბოროტების
ჩამდენებისთვის, ვიდრე ყველა ადამიანის
შვილი. და ისინი ძალადობას გამოიყენებენ
ისრაელზე და ცოდვას იაკობზე, და ბევრი

სისხლი დაიღვრება დედამიწაზე და არავინ იქნება შესაკრებელი და არავინ დამარხული.
24 იმ დღეებში ისინი ხმამაღლა იყვირებენ, ილოცებენ და იხსნიან ცოდვილთა, წარმართთა ხელიდან, მაგრამ ვერავინ გადარჩება.
25. ბავშვების თავები თეთრი და ჭაღარა იქნება, სამი კვირის ბავშვი კი ასი წლის კაცს დაემსგავსება და მათი სხეული გაჭირვებითა და ჩაგვრით განადგურდება.
26 და იმ დღეებში დაიწყებენ ბავშვები კანონების შესწავლას და მცნებების ძიებას და სიმართლის გზაზე დაბრუნებას.
27 და დაიწყებენ დღეების გამრავლებას და გამრავლებას ადამიანთა შვილებში, სანამ მათი დღეები ათას წელს არ მიუახლოვდება და წლებთან შედარებით (ადრე) დღეების რაოდენობაზე მეტი არ იქნება.
28 და არ იქნება მოხუცი და არც თავისი დღეებით უკმაყოფილო, რადგან ყველანი ბავშვებივით და ყმაწვილებივით იქნებიან.
29 და მთელი მათი დღეები დასრულდება და იცხოვრებენ მშვიდობითა და სიხარულით, და არ იქნება სატანა და არც ბოროტი გამანადგურებელი, რადგან მთელი მათი დღეები იქნება კურთხევისა და განკურნების დღეები.
30 და იმ დროს განკურნავს უფალი თავის მსახურებს, და ისინი აღდგებიან და იხილავენ დიდ მშვიდობას და განდევნიან თავიანთ მოწინააღმდეგეებს. და მართალნი დაინახავენ და მადლიერნი იქნებიან, და სიხარულით გაიხარებენ უკუნითი უკუნისამდე, და იხილავენ მათ ყველა განკითხვას და მათ ყველა წყევლას თავიანთ მტრებზე.
31 და მათი ძვლები მიწაში დაისვენებს და მათი სული დიდ სიხარულს მიიღებს და გაიგებენ, რომ უფალი აღასრულებს სამართალს და წყალობას ავლენს ასობით, ათასეულობით და ყველა მისი მოყვარულის მიმართ.
32 და შენ, მოსე, ჩაწერე ეს სიტყვები, რადგან ასეა დაწერილი და ჩაწერილია ზეციურ ფილებზე თაობებისთვის უკუნისამდე მოწმობად.

თავი 24

1 და იყო, აბრაამის სიკვდილის შემდეგ, აკურთხა უფალმა ისააკი, მისი ძე, და ადგა ის ხებრონიდან და წავიდა და დასახლდა ხილვის ჭასთან ამ იუბილეს მესამე კვირის [2073 AM] პირველ წელს, შვიდი წელი.
2 და მეოთხე კვირის პირველ წელს დაიწყო შიმშილობა ქვეყანაში [2080 AM], გარდა პირველი შიმშილობისა, რომელიც აბრაამის დროს იყო.
3. და მოამზადა იაკობმა ოსპის ნახარში და ესავი მშიერი დაბრუნდა მინდვრიდან. და უთხრა იაკობს, თავის ძმას: „მომეცი ეს წითელი ნახარში“. და უთხრა იაკობმა: „მიყიდე შენი პირმშოობა და მოგცემ პურს და ამ ოსპის ნახარშის ნაწილს“.
4 და თქვა ესავმა გულში: „მოვკვდები, რა სარგებელი მექნება ამ პირმშოობისგან?
5 და უთხრა იაკობს: „მე მოგცემ“. და უთხრა იაკობმა: „დღესვე შემომფიცე“. და შეჰფიცა იაკობმა.
6. მისცა იაკობმა ესავს, თავის ძმას, პური და შებოლილი, და ჭამა მანაც, სანამ არ გაძღომდა. და ესავმა შეიძულა თავისი პირმშოობა; ამიტომ უწოდეს ესავს სახელად ედომი, წითელი შებოლილის გამო, რომელიც იაკობმა მისცა მას პირმშოობის გამო.
7. იაკობი უფროსი გახდა, ესავი კი დაეცა თავისი დიდებიდან.
8. შიმშილობა ჩამოვარდა ქვეყანაზე და წავიდა ისააკი ეგვიპტეში ჩასასვლელად ამ კვირის მეორე წელს და წავიდა ფილისტიმელთა მეფესთან გერარში, აბიმელექთან.
9 და გამოეცხადა მას უფალი და უთხრა: „ნუ ჩახვალ ეგვიპტეში; იცხოვრე იმ ქვეყანაში, რომელსაც გეტყვი; დამკვიდრდი ამ ქვეყანაში და მე ვიქნები შენთან და გაკურთხებ.
10 რადგან შენ და შენს შთამომავლობას მოგცემ მთელ ამ ქვეყანას და აღვასრულებ ჩემს ფიცს, რომელიც შევფიცე აბრაამს, შენს მამას, და გავამრავლებ შენს შთამომავლობას, როგორც ცის ვარსკვლავები და მივცემ შენს შთამომავლობას მთელ ამ ქვეყანას.
11 და შენი შთამომავლობით იკურთხება დედამიწის ყველა ხალხი, რადგან შენმა მამამ გაიგონა ჩემი ხმა და დაიცვა ჩემი მცნებები, ჩემი კანონები, ჩემი სამართალი და ჩემი აღთქმა; ახლა კი მოუსმინე ჩემს ხმას და დამკვიდრდი ამ ქვეყანაში.
12 და სამი შვიდეული წელი ცხოვრობდა გელარში.

13 და გასცა ბრძანება აბიმელექმა მასზე [2080-2101 AM] და მის ყველაფერზე: „ვინც შეეხება მას ან მის რამეს, მოკვდება“.
14 და გაძლიერდა ისააკი ფილისტიმელებში და შეიძინა მრავალი ქონება: ხარები, ცხვრები, აქლემები, ვირები და დიდი სახლეულობა.
15 და დათესა ფილისტიმელთა ქვეყანაში და ასმაგად მოიტანა მოსავალი. და გაძლიერდა ისააკი ძლიერ და შურდათ მისი ფილისტიმელებს.
16. ყველა ჭა, რომელიც აბრაამის მსახურებმა ამოთხარეს აბრაამის სიცოცხლეში, ფილისტიმელებმა აბრაამის სიკვდილის შემდეგ დახურეს და მიწით აავსეს.
17 და უთხრა აბიმელექმა ისაკს: „წადი ჩვენგან, რადგან შენ ჩვენზე ბევრად ძლიერი ხარ“. და წავიდა ისააკი იქიდან მეშვიდე კვირის პირველ წელს და გერარის ხეობებში დასახლდა.
18 და კვლავ ამოთხარეს წყლის ჭები, რომლებიც ამოთხარეს აბრაამის, მისი მამის მსახურებმა და რომლებიც ფილისტიმელებმა დახურეს მისი მამის, აბრაამის, სიკვდილის შემდეგ. და უწოდა მათ სახელები, როგორც აბრაამმა, მისმა მამამ, დაარქვა.
19 და ამოთხარეს ისაკის მსახურებმა ჭა ხეობაში და იპოვეს ცოცხალი წყალი. და ედავებოდნენ გერარელი მწყემსები ისაკის მწყემსებს და ამბობდნენ: „წყალი ჩვენია!“ და უწოდა ისააკმა ჭას სახელად „გარყვნილება“, რადგან ისინი ჩვენს მიმართ გარყვნილები იყვნენ.
20 და ამოთხარეს მეორე ჭა და მისთვისაც კამათობდნენ და უწოდა მას სახელი „მტრობა“. და ადგა იქიდან და ამოთხარეს სხვა ჭა და ამისთვის არ კამათობდნენ და უწოდა მას სახელი „ოთახი“. და თქვა ისაკმა: „ახლა უფალმა მოგვცა ადგილი და გავმრავლდით ამ ქვეყანაში“.
21 და იქიდან ავიდა ფიცის ჭასთან ორმოცდამეოთხე იუბილეს პირველი კვირის პირველ წელს.
22 და გამოეცხადა მას უფალი იმ ღამეს, პირველი თვის ახალმთვარეობას, და უთხრა: „მე ვარ შენი მამის, აბრაამის, ღმერთი; ნუ გეშინია, რადგან შენთან ვარ; გაკურთხებ და გავამრავლებ შენს შთამომავლობას, როგორც მიწის ქვიშა, ჩემი მსახურის, აბრაამის გულისთვის“.
23 და ააშენა იქ სამსხვერპლო, რომელიც თავდაპირველად ააშენა მისმა მამამ, აბრაამმა და მოუხმო უფლის სახელს და შესწირა მსხვერპლი აბრაამის, მისი მამის, ღმერთს.
24 და ამოთხარეს ჭა და იპოვეს ცოცხალი წყალი.
25. და ამოთხარეს ისააკის მსახურებმა კიდევ ერთი ჭა, მაგრამ წყალი ვერ იპოვეს. და წავიდნენ და უთხრეს ისაკს, რომ წყალი ვერ იპოვეს. და თქვა ისაკმა: „დღეს ფილისტიმელებს შევფიცე და ეს ამბავი ჩვენთვის გახდა ცნობილი“.
26 და უწოდა იმ ადგილს სახელად ფიცის წყარო, რადგან იქ შეჰფიცა აბიმელექს და ახუზათს, თავის მეგობარს, და ფიქოლს, თავის ლაშქარს.
27 და მიხვდა ისაკმა იმ დღეს, რომ იძულებით შეჰფიცა მათ, რომ ზავი დადებდა მათთან.
28 და დაწყევლა ისაკმა იმ დღეს ფილისტიმელები და თქვა: „დაწყევლილნი იყვნენ ფილისტიმელები ყველა ხალხის რისხვისა და აღშფოთების დღემდე! ღმერთმა დასცინოს, დაწყევლისა და რისხვის საგნად ცოდვილთა, წარმართთა ხელში და ქითიმთა ხელში“.
29 და ვინც გადაურჩება მტრისა და ქითმის მახვილს, მართალი ერი განკითხვით ამოძირკვოს ცისქვეშეთიდან, რადგან ისინი იქნებიან ჩემი შვილების მტრები და მტრები თაობებში დედამიწაზე.
30 და არ დარჩება მათგან არც ერთი ნატამალიდან და არც ერთი, ვინც გადარჩება განკითხვის რისხვის დღეს, რადგან განადგურება, ამოძირკვა და განდევნა იქნება ფილისტიმელთა მთელი თესლიდან; და ამ ქაფთორელებს აღარ დარჩებათ სახელი და თესლი დედამიწაზე.
31 რადგან ზეცად ასვლის შემთხვევაშიც კი ჩამოიყვანენ, დედამიწაზე გაძლიერების შემთხვევაშიც კი გამოათრევენ, ხალხებს შორის დაიმალება, იქიდან ამოძირკვავენ; შავეთშიც რომ ჩავიდეს, იქაც დიდი იქნება მისი განკითხვა და იქაც არ ექნება მას მშვიდობა.
32 და თუ ტყვედ წავა, მისი სიცოცხლის მაძიებელთა ხელით მოკლავენ გზაში და მთელ დედამიწაზე აღარ დარჩება მისთვის არც სახელი და არც შთამომავლობა, რადგან საუკუნო წყევლაში წავა.

33 და ასეა დაწერილი და ამოტვიფრული მასზე ზეციურ ფილებზე, რათა მოექცნენ მას განკითხვის დღეს, რათა აღმოიფხვრას იგი მიწიდან.

თავი 25

1 ამ კვირის მეორე წელს, ამ იუბილეს, რებეკამ მოუწოდა იაკობს, თავის ძეს, და უთხრა მას [2109 AM]: „შვილო, ნუ მოიყვანე ცოლად ქანაანის ასულთაგან, როგორც ესავი, შენი ძმა, რომელმაც მოიყვანა ორი ცოლი ქანაანის ასულთაგან; და გამწარეს სული ჩემი ყველა უწმინდური საქციელით, რადგან მათი ყველა საქციელი სიძვა და ვნებაა და არ არის მათში სიმართლე, რადგან (მათი საქმეები) ბოროტია.
2 და მე, შვილო ჩემო, უზომოდ მიყვარხარ და ჩემი გული და ჩემი სიყვარული გაკურთხებს დღის ყოველ საათსა და ღამის ყოველ გუშაგობაში.
3. ახლა კი, შვილო, ისმინე ჩემი ხმა და აღასრულე შენი დედის ნება და ნუ მოიყვანე ცოლი ამ ქვეყნის ასულთაგან, არამედ მხოლოდ ჩემი მამის სახლიდან და ჩემი მამის ნათესავიდან. მოიყვანე ცოლი ჩემი მამის სახლიდან და გაკურთხებს შენ უზენაესი ღმერთი და შენი შვილები იქნებიან მართალი მოდგმა და წმინდა თესლი.
4 და ელაპარაკა იაკობი რებეკას, თავის დედას, და უთხრა მას: აჰა, დედა, ცხრა კვირის ვარ მე და არც ვიცნობ და არც რომელიმე ქალს შევხებივარ, არც ვინმეზე დავნიშნე და არც ქანაანის ასულთაგან ცოლის მოყვანა მიფიქრია.
5 რადგან მახსოვს, დედაო, აბრაამის, ჩვენი მამის სიტყვები, რადგან მან მიბრძანა, არ მოვიყვანო ცოლი ქანაანის ასულთაგან, არამედ მოვიყვანო ცოლი მამაჩემის სახლისა და ჩემი ნათესავების შთამომავლობიდან.
6. ადრეც მსმენია, რომ ლაბანს, შენს ძმას, ასულები შეეძინა და გული მივისწრაფოდი მათკენ, რომ მათგან ცოლი მოვიყვანო.
7 და ამიტომ ვიცავდი ჩემს სულს, რომ არ შემეცოდებინა და არ გავხრწნილიყავი ყველა ჩემს გზაზე მთელი ჩემი სიცოცხლის განმავლობაში; რადგან ბევრი მცნება მომცა აბრაამმა, ჩემმა მამამ, ვნებასა და სიძვაზე.
8 და მიუხედავად ყველაფრისა, რაც მან მიბრძანა, ოცდაორი წელია, რაც ჩემი ძმა ჩხუბობს ჩემთან, ხშირად მელაპარაკება და მეუბნება: „ძმაო, მოიყვანე ცოლად ჩემი ორი ცოლიდან ერთი და“, მაგრამ მე არ ვაკეთებ იმას, რაც მან გააკეთა.
9 შენს წინაშე ვფიცავ, დედაო, რომ მთელი ჩემი სიცოცხლე არ მოვიყვან ცოლს ქანაანის თესლის ასულთაგან და არ ვიქცევი ბოროტად, როგორც ჩემი ძმა ჩაიდინა.
10 ნუ გეშინია, დედაო; დარწმუნებული იყავი, რომ შენს ნებას შევასრულებ და სიმართლით ვივლი და სამუდამოდ არ გავუხრწნი ჩემს გზებს.
11 და მაშინ აღაპყრო პირი ცისკენ და გაიწოდა ხელის თითები, გააღო პირი და აკურთხა უზენაესი ღმერთი, რომელმაც შექმნა ცა და მიწა, და მადლობა და ადიდა იგი.
12 და თქვა: „კურთხეული იყოს უფალი ღმერთი და კურთხეული იყოს მისი წმიდა სახელი უკუნითი უკუნისამდე, რომელმაც მომცა იაკობი, როგორც წმინდა ძე და წმინდა თესლი, რადგან შენია ის და შენი იქნება მისი თესლი უკუნისამდე, თაობიდან თაობამდე.“
13 აკურთხე იგი, უფალო, და ჩამიდე პირში სიმართლის კურთხევა, რათა ვაკურთხო იგი.
14 და იმ ჟამს, როდესაც სიმართლის სული ჩავიდა მის პირში, მან ორივე ხელი დაადო იაკობის თავზე და თქვა:
15 კურთხეულ ხარ შენ, სიმართლის უფალო და საუკუნეთა ღმერთო, და გაკურთხოს შენ კაცთა ყველა თაობაზე მეტად. მოგცეს შენ, ძეო ჩემო, სიმართლის გზა და გამოუცხადოს სიმართლე შენს შთამომავლობას.
16 და გამრავლოს შენი ძენი შენს სიცოცხლეში და აღიზარდონ წელიწადის თვეების რაოდენობის მიხედვით. და გამრავლდნენ და გამრავლდნენ მათი ძენი ცის ვარსკვლავებზე მეტად და მათი რიცხვი ზღვის ქვიშაზე მეტი იყოს.
17 და მისცეს მათ ეს კარგი მიწა, როგორც თქვა, რომ მისცემდა მას აბრაამს და მის შთამომავლობას მის შემდეგ სამუდამოდ, და დაე, ჰქონდეთ ის სამუდამოდ საკუთრებად.
18 და ვიხილო შენთვის, შვილო ჩემო, კურთხეული შვილები ჩემს სიცოცხლეში და კურთხეული და წმინდა თესლი იყოს მთელი შენი შთამომავლობა.
19 და როგორც შენ ამხნევებდი დედის სულს მისი სიცოცხლის განმავლობაში, ასევე გაკურთხებს შენი მშობლის საშო; [ჩემი სიყვარული] და ჩემი მკერდი გაკურთხებენ

შენ და ჩემი პირი და ჩემი ენა ძლიერ გაქებენ შენ.
20 გამრავლდი და გავრცელდი დედამიწაზე და შენი თესლი იყოს სრულყოფილი ცისა და დედამიწის სიხარულით უკუნისამდე; და გაიხაროს შენი თესლი და მშვიდობის დიდ დღეს მშვიდობა ჰქონდეს.
21 და იყოს შენი სახელი და შენი შთამომავლობა უკუნისამდე, და იყოს მათი ღმერთი უზენაესი ღმერთი და დამკვიდრდეს მათთან სიმართლის ღმერთი და მათი მეშვეობით აშენდეს მისი საწმიდარი უკუნისამდე.
22 კურთხეული იყოს შენი კურთხევა და წყეულიმც იყოს ყოველი ხორციელი, რომელიც ცრუდ გწყევლის.
23 და აკოცა მას და უთხრა: „შეგიყვაროს სამყაროს უფალმა, როგორც შენი დედის გული და მისი სიყვარული ხარობს შენით და გაკურთხებს“. და შეწყვიტა კურთხევა.

თავი 26

1 და ამ კვირის მეშვიდე წელს დაუძახა ისაკმა ესავს, თავის უფროს ძეს, და უთხრა მას: „მე [2114 AM] მოვხუცდი, შვილო ჩემო, და აჰა, თვალები დამიბინდა და არ ვიცი ჩემი სიკვდილის დღე.
2 ახლა კი აიღე შენი სანადირო იარაღი, შენი კაპარჭი და მშვილდი, გადი მინდორში, ინადირე და დამიჭირე, შვილო, მომიმზადე გემრიელი საჭმელი, როგორიც ჩემს სულს უყვარს, და მომიტანე, რომ ვჭამო და გაკურთხოს ჩემმა სულმა სიკვდილის წინ.
3. რებეკამ გაიგონა, როგორ ელაპარაკებოდა ისააკი ესავს.
4 და გავიდა ესავი დილაადრიან მინდორში, რომ ენადირა, დაეჭირა და მამამისისთვის მიეტანა.
5 და დაუძახა რებეკამ იაკობს, თავის ძეს, და უთხრა: „აჰა, გავიგონე, როგორ ელაპარაკებოდა ისააკი, შენი მამა, შენს ძმას, ესავს: „მომძებნე და მომიმზადე გემრიელი საჭმელი და მომიტანე, რომ
6. სიკვდილის წინ შევჭამო და გაკურთხო უფლის წინაშე. ახლა კი, შვილო, ისმინე ჩემი ხმა, რასაც გიბრძანებ: წადი შენს ფარასთან და მომიყვანე ორი კარგი თხა; მოვამზადებ მათგან გემრიელ კერძს შენი მამისთვის, როგორც უყვარს; და მიუტანე შენს მამას, რომ შეჭამოს და გაკურთხოს უფლის წინაშე სიკვდილის წინ, რათა კურთხეული იყო.
7 და უთხრა იაკობმა რებეკას, თავის დედას: „დედა, არაფერს დავუკარგავ, რასაც მამაჩემი შეჭამს და რაც მას მოეწონება; მხოლოდ მეშინია, დედაჩემო, რომ ჩემს ხმას იცნოს და შემეხოს.
8. შენ იცი, რომ მე გლუვი ვარ და ესავი, ჩემი ძმა, თმიანია. მის თვალწინ ბოროტმოქმედი გამოვჩნდები და ისეთ საქმეს გავაკეთებ, რაც არ მიბრძანა. განრისხდება ჩემზე და წყევლას მოვაწევ ჩემს თავზე და არა კურთხევას.
9. უთხრა მას რებეკამ, მისმა დედამ: „ჩემზე იყოს შენი წყევლა, შვილო, მხოლოდ ჩემს ხმას მოუსმინე“.
10 და დაუჯერა იაკობმა რებეკას, თავისი დედის, ხმას, წავიდა და მოიყვანა ორი კარგი და მსუქანი თხა და მიუტანა დედას; და მოუმზადა დედამისმა მათგან გემრიელი საჭმელი, როგორც უყვარდა.
11 და აიღო რებეკამ ესავის, თავისი უფროსი ვაჟის, მშვენიერი სამოსელი, რომელიც მასთან იყო სახლში, და შემოსა იაკობი, თავისი უმცროსი ვაჟი, და თიკნების ტყავი გადააფარა მის ხელებსა და კისრის საშიშ ადგილებში.
12 და მისცა ხელში თავის ძეს, იაკობს, ხორცი და პური, რომელიც მოამზადა.
13. და შევიდა იაკობი მამასთან და უთხრა: „შენი ძე ვარ. ისე მოვიქეცი, როგორც მიბრძანე. ადექი, დაჯექი და ჭამე, მამაო, რაც დავიჭირე, რათა მაკურთხოს შენმა სულმა“.
14 და უთხრა ისაკმა თავის შვილს: „როგორ იპოვე ასე სწრაფად, შვილო?
15 „და თქვა იაკობმა: რადგან უფალმა, შენმა ღმერთმა, მაპოვნინა“.
16 და უთხრა მას ისაკმა: მომიახლოვდი, რომ შეგეხო, შვილო, იქნებ ჩემი ძე ესავი ხარ თუ არა?
17. და მიუახლოვდა იაკობი ისაკს, თავის მამას, და მან ხელი მოჰკიდა და თქვა: „ხმა იაკობის ხმაა, ხელები კი ესავის ხელებია“.
18 და ვერ იცნო იგი, რადგან ზეციდან იყო გამოვლენილი მისი აღქმის უნარის წასართმევად და ისაკმა ვერ იცნო იგი, რადგან მისი ხელები ბეწვიანი იყო, როგორც მისი ძმის, ესავის, ხელები, ამიტომ აკურთხა იგი.
19 და ჰკითხა: „შენ ხარ ჩემი ძე ესავი?“ მან თქვა: „შენი ძე ვარ“. და უთხრა: „მომაწოდე,

შვილო, რომ ვჭამო შენი დაჭერილიდან, რათა გაკურთხოს ჩემმა სულმა“.
20 და მიუტანა მას და ჭამა, მიუტანა ღვინო და დალია.
21 და უთხრა მას ისაკმა, მისმა მამამ: „მოდი ახლოს და მაკოცე, შვილო“.
22 და მიუახლოვდა და აკოცა მას. და შეიგრძნო მისი სამოსის სუნი, აკურთხა იგი და თქვა: „აჰა, ჩემი ძის სუნი სავსე მინდვრის სუნია, რომელიც უფალმა აკურთხა“.
23 და მოგცეს უფალმა ცის ნამი და მიწის ნამი, უხვად ხორბალი და ზეთი; გემსახურონ ხალხები და თაყვანი გცენ ხალხებმა.
24. იყავი შენი ძმების ბატონი და შენი დედის შვილები თაყვანს გცემენ. და ყველა კურთხევა, რომლითაც მაკურთხა უფალმა მე და აკურთხა აბრაამი, ჩემი მამა, შენ და შენს შთამომავლობას უკუნისამდე. წყეული იყოს შენი წყევლის მბრძანებელი და კურთხეული იყოს შენი კურთხევის მბრძანებელი.
25. როგორც კი დაასრულა ისაკმა თავისი ძის, იაკობის, კურთხევა და წავიდა იაკობი ისაკისგან, თავისი მამისგან, და დაიმალა. მისი ძმა, ესავი, კი ნადირობიდან დაბრუნდა.
26 მანაც მოამზადა გემრიელი საჭმელი და მიუტანა მამამისს და უთხრა: „ადექი მამაჩემს და ჭამე ჩემი ნანადირევი, რომ მაკურთხოს შენმა სულმა“.
27 და უთხრა მას ისაკმა, მისმა მამამ: „ვინ ხარ შენ?“ და უთხრა მას: „მე ვარ შენი პირმშო, შენი ძე ესავი. ისე მოვიქეცი, როგორც მიბრძანე“.
28 და ისაკი ძალიან გაოცდა და თქვა: „ვინ არის ის, ვინც ნადირობდა, დაიჭირა და მომიტანა? შენს მოსვლამდე ყველაფერი შევჭამე და ვაკურთხე იგი; და კურთხეული იყოს ის და მთელი მისი შთამომავლობა უკუნისამდე?“
29. და იყო, როგორც კი ესავმა გაიგონა თავისი მამის, ისააკის, სიტყვები, დიდი და მწარე ხმით შესძახა და უთხრა მამამისს: „მეც მაკურთხე, მამაო!“
30 და უთხრა მას: „მოვიდა შენი ძმა მზაკვრობით და წაიღო შენი კურთხევა“. და თქვა: „ახლა ვიცი, რატომ ჰქვია მას სახელი იაკობი. აჰა, ორჯერ მომიშორა: წამართვა პირმშოობა და ახლა წამართვა კურთხევა“.
31 და თქვა: „მამაო, ნუთუ კურთხევა არ დამიტოვებია ჩემთვის?“ და მიუგო ისააკმა და უთხრა ესავს: „აჰა, შენს ბატონად დავადგინე იგი და მისი ყველა ძმა მსახურად მივეცი; უხვად ხორბლით, ღვინით და ზეთით გავაძლიერე იგი. ახლა რა გიყო, შვილო?“
32 და უთხრა ესავმა ისაკს, თავის მამას: „მხოლოდ ერთი კურთხევა გაქვს, მამაო? მაკურთხე მეც, მამაო!“
33 და აიტაცა ესავმა ხმა და ატირდა. მიუგო ისაკმა და უთხრა მას: „აჰა, შორს იქნება შენი სამყოფელი მიწის ნამისგან და შორს იქნება შენი სამყოფელი ზემოდან ცის ნამისგან.
34. შენი მახვილით იცოცხლებ და შენს ძმას ემსახურები. როცა გადიდდები და მის უღელს კისრიდან ჩამოიხსნი, სასიკვდილო ცოდვას ჩაიდენ და შენი შთამომავლობა ცისქვეშეთიდან ამოიძირკვება.
35. ესავი ემუქრებოდა იაკობს იმ კურთხევის გამო, რომლითაც აკურთხა იგი მამამისმა და თქვა გულში: „მოვიდეს მამაჩემის გლოვის დღეები, რომ მოვკლა ჩემი ძმა იაკობი“.

თავი 27

1 და ესავის, მისი უფროსი ვაჟის, სიტყვები ეცნობა რებეკას სიზმარში; და გაგზავნა რებეკამ და დაუძახა იაკობს, თავის უმცროს ვაჟს.
2 და უთხრა მას: „აჰა, ესავი, შენი ძმა, შურს იძიებს შენზე, რათა მოგკლას.
3 ახლა კი, შვილო, ისმინე ჩემი ხმა, ადექი და გაიქეცი ლაბანთან, ჩემს ძმასთან, ხარანში, და დარჩი მასთან რამდენიმე დღე, სანამ შენი ძმის რისხვა არ დაცხრება და არ მოიშორებს შენგან თავის რისხვას და არ დაივიწყებს ყველაფერს, რაც გააკეთე; მაშინ გამოგიგზავნი და წამოგიყვან იქიდან.
4. და თქვა იაკობმა: „არ მეშინია; თუ მოკვლა მოუნდება, მოვკლავ მას“.
5. მაგრამ ქალმა უთხრა მას: ნუ დავკარგავ ჩემს ორ ვაჟს ერთ დღესაც.
6. უთხრა იაკობმა რებეკას, თავის დედას: აჰა, შენ იცი, რომ მამაჩემი მოხუცდა და ვერ ხედავს, რადგან თვალები დაბინდული აქვს. თუ მივატოვებ, ეს მის თვალში ბოროტება იქნება, რადგან მივატოვებ და წავალ შენგან. მამაჩემი განრისხდება და დამწყევლის. არ წავალ, როცა გამომიგზავნის, მაშინ წავალ.
7. და უთხრა რებეკამ იაკობს: „შევალ და ვეტყვი მას და გაგიშვებს“.
8. და შევიდა რებეკა და უთხრა ისაკს: „მეზიზღება სიცოცხლე ჩემი ხეთის ორი ასულის გამო, რომლებიც ესავმა მოიყვანა ცოლად. თუ იაკობი ამ ქვეყნის ასულთაგან

ასეთს მოიყვანს ცოლად, რაღა მექნება
სიცოცხლე? რადგან ქანაანის ასულები
ბოროტები არიან?"
9 და დაუძახა ისაკმა იაკობს, აკურთხა იგი,
შეაგონა და უთხრა: „ნუ მოიყვანე ცოლი
ქანაანის არცერთი ასულისგან;
10 ადექი და წადი შუამდინარეთში, ბეთუელის,
შენი დედის მამის სახლში, და მოიყვანე
იქიდან ცოლი ლაბანის, შენი დედის ძმის,
ასულთაგან.
11 და ყოვლისშემძლე ღმერთმა დაგლოცოს,
გაგიზარდოს და გაგამრავლოს, რომ ხალხთა
კრებულად იქცე და მოგცეს ჩემი მამის,
აბრაამის, კურთხევა შენ და შენს
შთამომავლობას შენს შემდეგ, რათა
დაიმკვიდრო შენი მდგმურობის ქვეყანა და
მთელი ქვეყანა, რომელიც ღმერთმა მისცა
აბრაამს. წადი, შვილო, მშვიდობით.
12. და გაგზავნა ისაკმა იაკობი და წავიდა ის
შუამდინარეთში, ლაბანთან, ბეთუელის
ძესთან, სირიელი რებეკას ძმასთან, იაკობის
დედისა.
13. და იყო, როცა იაკობი ადგა
შუამდინარეთში წასასვლელად, რომ შეწუხდა
რებეკას სული თავისი ძის გამო და ატირდა.
14 და უთხრა ისაკმა რებეკას: „დაო, ნუ იტირებ
ჩემი ძის, იაკობის გამო, რადგან მშვიდობით
მიდის და მშვიდობით დაბრუნდება.
15 უზენაესი ღმერთი დაიცავს მას
ყოველგვარი ბოროტებისგან და იქნება
მასთან, რადგან არ მიატოვებს მას მთელი
მისი სიცოცხლე.
16 რადგან ვიცი, რომ მისი გზები ყველაფერში
წარმატებული იქნება, სადაც არ უნდა
წავიდეს, სანამ ის მშვიდობით არ
დაბრუნდება ჩვენთან და ჩვენ მას
მშვიდობით არ ვიხილავთ.
17 ნუ გეშინია მის გამო, დაო, რადგან ის სწორ
გზაზეა და სრულქმნილი კაცია; ერთგულია და
არ დაიღუპება. ნუ იტირებ.
18. და ანუგეშა ისაკმა რებეკა მისი ძის,
იაკობის გამო და აკურთხა იგი.
19 და იაკობი წავიდა ფიცის ჭიდან ხარანში
წასასვლელად ორმოცდამეოთხე იუბილეს
მეორე კვირის პირველ წელს და მივიდა
ლუზში, მთაზე, ანუ ბეთელში, ამ კვირის
პირველი თვის ახალმთვარეობისას, [21:15]
და მივიდა იმ ადგილას საღამოს და იმ ღამეს
გზის დასავლეთით შეუხვია და იქ დაიძინა,
რადგან მზე ჩასულიყო.
20 და აიღო იმ ადგილის ერთი ქვა და ხის ქვეშ
თავთან დადო; მარტო მიდიოდა და ეძინა.
21 და ესიზმრა იმ ღამეს: აჰა, კიბე დგას
მიწაზე და მისი თავი ცას სწვდება; და აჰა,
უფლის ანგელოზები ადიან და ჩამოდიან
მასზე; და აჰა, უფალი დგას მასზე.
22 და ელაპარაკა იაკობს და უთხრა: „მე ვარ
უფალი, ღმერთი აბრაამისა, შენი მამისა, და
ღმერთი ისააკისა; მიწას, რომელზეც იძინებ,
შენ მოგცემ და შენს შთამომავლობას შენს
შემდეგ.
23 და იქნება შენი თესლი, როგორც მიწის
მტვერი, და გამრავლდები დასავლეთით და
აღმოსავლეთით, ჩრდილოეთით და
სამხრეთით; და შენში და შენს თესლში
იკურთხება ხალხთა ყველა ტომი.
24 და აჰა, მე შენთან ვიქნები და დაგიცავ,
სადაც არ უნდა წახვიდე, და მშვიდობით
დაგაბრუნებ ამ ქვეყანაში; რადგან არ
მიგატოვებ, სანამ ყველაფერს არ
შევასრულებ, რაც გითხარი.
25. და გაიღვიძა იაკობმა ძილისგან და თქვა:
„ჭეშმარიტად უფლის სახლია ეს ადგილი, მე
კი არ ვიცოდი". და შეშინდა და თქვა:
„საშინელია ეს ადგილი, რომელიც სხვა
არაფერია, თუ არა ღვთის სახლი და ეს არის
ზეცის კარიბჭე".
26. ადგა იაკობი დილით ადრე, აიღო ქვა,
რომელიც თავქვეშ ედო, აღმართა სვეტად
ნიშნად და ზეთი დაასხა მის თავზე. უწოდა იმ
ადგილს ბეთელი, ხოლო უწინ ამ ადგილს
ლუზი ერქვა.
27 და აღუთქვა იაკობმა აღთქმა უფალს და
თქვა: „თუ უფალი ჩემთან იქნება და
დამიფარავს ამ გზაზე, რომლითაც მივდივარ,
მომცემს პურს საჭმელად და სამოსელს
შესამოსლად, რათა მშვიდობით დავბრუნდე
მამაჩემის სახლში, მაშინ უფალი იქნება ჩემი
ღმერთი და ეს ქვა, რომელიც სვეტად
აღვმართე ამ ადგილას ნიშნად, უფლის სახლი
იქნება და ყველაფრისგან, რასაც მომცემ,
მეათედს შენ მოგცემ, ღმერთო ჩემო".

თავი 28

1 და წავიდა იგი თავისი მოგზაურობით და
მივიდა აღმოსავლეთის ქვეყანაში, ლაბანთან,
რებეკას ძმასთან, და იყო იგი მასთან და
ემსახურებოდა მას რახელისთვის, მისი
ასულისთვის, ერთი კვირა.

2 და მესამე კვირის პირველ წელს [21:22 AM] უთხრა მას: „მომეცი ჩემი ცოლი, რომლისთვისაც შვიდი წელი გემსახურე“. ლაბანმა კი უთხრა იაკობს: „მოგცემ შენს ცოლს“.
3 და გამართა ლაბანმა ნადიმი და წაიყვანა ლია, თავისი უფროსი ასული, და მისცა იაკობს ცოლად; და მისცა მას ზილფა, თავისი მხევალი, მხევლად; და იაკობმა არ იცოდა, რადგან ეგონა, რომ ის რახელი იყო.
4 და შევიდა მასთან და, აჰა, ეს იყო ლეა. განრისხდა იაკობი ლაბანზე და უთხრა: „რატომ მომექეცი ასე? განა რახელისთვის არ გემსახურებოდი და არა ლეასთვის? რატომ მომექეცი უსამართლოდ?“
5 წაიყვანე შენი ასული და მე წავალ, რადგან ბოროტება გამიკეთე. რადგან იაკობს რახელი ლეაზე მეტად უყვარდა, რადგან ლეას თვალები სუსტი ჰქონდა, მაგრამ აღნაგობა ძალიან ლამაზი იყო; რახელს კი ლამაზი თვალები და მშვენიერი და ძალიან ლამაზი აღნაგობა ჰქონდა.
6 და უთხრა ლაბანმა იაკობს: „ჩვენს ქვეყანაში ასე არ ხდება, რომ უმცროსი უფროსზე ადრე მივცეთ“. და არ არის სწორი ამის გაკეთება, რადგან ასეა დადგენილი და დაწერილი ზეციურ ფილებზე, რომ არავინ უნდა მისცეს უმცროსი უფროსზე ადრე; არამედ უფროსი ჯერ უნდა მისცეს და შემდეგ უმცროსი; და ვინც ასე მოიქცევა, მას ცოდვად ჩათვლიან ზეცაში და არავინ არის მართალი, ვინც ამას აკეთებს, რადგან ეს საქციელი ბოროტებაა უფლის წინაშე.
7 და უბრძანე ისრაელიანებს, რომ არ გააკეთონ ეს საქმე: არც უმცროსი აიღონ და არც მისცენ, სანამ უფროსს არ მისცემენ, რადგან ეს ძალიან ბოროტებაა.
8. და უთხრა ლაბანმა იაკობს: „გაიარე ამ დღესასწაულის შვიდი დღე და მოგცემ რახელს, რომ კიდევ შვიდი წელი მემსახურო და მწყემსავდე ჩემს ცხვარს, როგორც წინა კვირას მწყემსავდი“.
9. და როგორც კი გავიდა ლეას დღესასწაულის შვიდი დღე, მისცა ლაბანმა რახელი იაკობს, რომ კიდევ შვიდი წელი ემსახურა მისთვის. და მისცა რახელს ბილჰა, ზილფას და, მხევლად.
10 და კიდევ შვიდი წელი იმსახურა რახელისთვის, რადგან ლეა უსასყიდლოდ მიეცა მას.
11 და გაუხსნა უფალმა ლეას საშო, დაორსულდა ქალი და უშვა იაკობს ვაჟი. დაარქვა იაკობმა მას სახელად რეუბენი მეცხრე თვის მეთოთხმეტე დღეს, მესამე კვირის პირველ წელს. [2122 AM]
12. რახელის საშო კი დახშული იყო, რადგან დაინახა უფალმა, რომ ლია მოძულებული იყო, რახელი კი - უყვარდა.
13 და კვლავ შევიდა იაკობი ლეასთან, დაორსულდა ქალი და უშვა იაკობს მეორე ვაჟი; დაარქვა მას სახელად სიმონი მეათე თვის ოცდაერთ დღეს, ამ კვირის მესამე წელს. [21:24]
14 და კვლავ შევიდა იაკობი ლეასთან, დაორსულდა ქალი და უშვა მას მესამე ვაჟი; და უწოდა მას სახელად ლევი, ამ კვირის მეექვსე წელს, პირველი თვის ახალმთვარეობისას. [21:27]
15 და კვლავ შევიდა იაკობი მასთან, დაორსულდა ქალი და უშვა მას მეოთხე ვაჟი. დაარქვა მას სახელად იუდა, მესამე თვის მეთხუთმეტე დღეს, მეოთხე კვირის პირველ წელს. [2129 AM]
16. ამ ყველაფრის გამო რახელს შურდა ლეასი, რადგან არ უშვია. უთხრა იაკობს: მომეცი შვილები. იაკობმა კი უთხრა: „განა შენი მუცლის ნაყოფი დაგიკარგე? მიგატოვე?“
17 და როდესაც დაინახა რახელმა, რომ ლეამ იაკობს ოთხი ვაჟი გაუჩინა: რუბენი, სიმონი, ლევი და იუდა, უთხრა მას: „შედი ჩემს მხევალ ბილჰასთან, დაორსულდება და ვაჟს მიჩენს“. (და მისცა მას ცოლად ბილჰა, თავისი მხევალი).
18 და შევიდა იგი მასთან, დაორსულდა ქალი და უშვა მას ვაჟი, და უწოდა მას სახელად დანი, მეექვსე თვის მეცხრე დღეს, მესამე კვირის მეექვსე წელს. [2127 AM]
19 და კვლავ შევიდა იაკობი ბილჰასთან მეორედ. დაორსულდა ქალი და უშვა იაკობს კიდევ ერთი ვაჟი. რახელმა უწოდა მას სახელი ნაფთალი მეშვიდე თვის მეხუთე დღეს, მეოთხე კვირის მეორე წელს. [21:30 AM]
20. როდესაც ლეამ დაინახა, რომ უნაყოფო გახდა და აღარ ეყოლა შვილი, შურდა რახელის და მისცა იაკობს თავისი მხევალი ზილფა ცოლად. დაორსულდა და შვა ვაჟი. ლეამ უწოდა მას სახელად გადი, მერვე თვის მეთორმეტე დღეს, მეოთხე კვირის მესამე წელს. [21:31]
21 და დაბრუნდა იგი მასთან, დაორსულდა ქალი და უშვა მას მეორე ვაჟი. დაარქვა ლეამ

მას სახელად აშერი მეთერთმეტე თვის მეორე დღეს, მეოთხე კვირის მეხუთე წელს. [21:33 AM]
22 და შევიდა იაკობი ლეასთან და დაორსულდა ქალი და შვა ვაჟი და უწოდა მას სახელი ისაქარი მეხუთე თვის მეოთხე დღეს, მეოთხე კვირის მეოთხე წელს [21:32] და მისცა იგი ძიძას.
23 და დაბრუნდა იაკობი მასთან და დაორსულდა ქალი და შვა ორი (შვილი), ვაჟი და ასული. დაარქვა მან ძეს ზაბულონი, ხოლო ასულს - დინა, მეშვიდე თვის მეშვიდე წელს, მეოთხე კვირის მეექვსე წელს. [21:34 AM]
24 და წყალობა გამოუცხადა უფალმა რახელს და გაუხსნა მისი საშო, დაორსულდა და შვა ვაჟი, და უწოდა მას სახელი იოსები, მეოთხე თვის ახალმთვარეობისას, მეექვსე წელს, ამ მეოთხე კვირაში. [21:34 AM]
25. იოსების დაბადების დღეებში იაკობმა ლაბანს უთხრა: მომეცი ჩემი ცოლები და ვაჟები და წავიდე ჩემს მამასთან, ისაკთან, და ავიშენო სახლი, რადგან შევასრულე ის წლები, როცა გემსახურებოდი შენი ორი ასულისთვის და წავალ ჩემი მამის სახლში.
26. და უთხრა ლაბანმა იაკობს: „დარჩი ჩემთან შენი გასამრჯელოსთვის და ისევ დამწყემსე ჩემი ფარა და აიღე შენი გასამრჯელო“.
27 და შეთანხმდნენ ერთმანეთში, რომ მას მისცეს მისთვის გასამრჯელო შავი, ჭრელი და თეთრი დაბადებული ბატკნებისა და თიკნებისგან; ესენი უნდა ყოფილიყო მისი გასამრჯელო.
28. და ყველა ცხვარმა შვა ჭრელი, დასვრილი, შავი და სხვადასხვა ლაქებიანი ცხვრები. კვლავ შვა მათნაირი ცხვრები. ყველა ჭრელი იაკობის იყო, ხოლო უჭრელი - ლაბანისა.
29. და გამრავლდა იაკობის ქონება ძლიერ და შეეძინა ხარები, ცხვრები, ვირები, აქლემები, მონები და მხევლები.
30. შურდა ლაბანს და მის შვილებს იაკობის, და უკან წაართვა ლაბანმა მისი ცხვარი და ბოროტი განზრახვით შეხედა მას.

თავი 29

1. როგორც კი რახელმა იოსები შვა, ლაბანი წავიდა ცხვრის გასაპარსად, რადგან სამი დღის სავალზე იყვნენ მისგან.
2. და დაინახა იაკობმა, რომ ლაბანი ცხვრის გასაპარსად მიდიოდა, და დაუძახა იაკობმა ლია და რახელი და კეთილად უთხრა მათ, რომ მასთან ერთად წასულიყვნენ ქანაანის ქვეყანაში.
3. უამბო მათ, როგორ ნახა ყველაფერი სიზმარში, ყველაფერი, რაც უთხრა, რომ მამის სახლში უნდა დაბრუნებულიყო. უთხრეს: „ყველგან, სადაც კი წახვალ, ჩვენც წამოვალთ შენთან“.
4. და აკურთხა იაკობმა ისააკის ღმერთი, თავისი მამისა, და აბრაამის, თავისი მამის მამისა, და ადგა და შეჯდა თავის ცოლებსა და შვილებზე, და აიღო მთელი თავისი ქონება, გადალახა მდინარე და მივიდა გალაადის ქვეყანაში. და დაუმალა იაკობმა თავისი განზრახვა ლაბანს და არ უთხრა მას.
5 მეოთხე კვირის მეშვიდე წელს იაკობი გალაადისკენ შებრუნდა, პირველი თვის ოცდამეერთე წელს. [21:35] ლაბანი დაედევნა მას და დაეწია იაკობს გალაადის მთაზე მესამე თვის მეცამეტე წელს.
6. და არ დაუშვა უფალმა, რომ იაკობისთვის ზიანი მიეყენებინა, რადგან ის ღამით სიზმარში გამოეცხადა. და ელაპარაკა ლაბანი იაკობს.
7. და იმ დღის მეთხუთმეტე დღეს იაკობმა ნადიმი გაუმართა ლაბანს და ყველა მასთან ერთად მოსულს. და შეჰფიცა იაკობმა ლაბანს იმ დღეს და ლაბანმაც იაკობს, რომ ბოროტი განზრახვით არავინ გადაკვეთდა გალაადის მთას მეორე მხარეს.
8 და იქ მან გააკეთა გროვა მოწმობისთვის; ამიტომაც ეწოდა ამ ადგილს სახელი: „მოწმეთა გროვა“ ამ გროვის მიხედვით.
9 მაგრამ ადრე გალაადის მიწას რეფაიმის მიწას უწოდებდნენ, რადგან ეს რეფაიმის მიწა იყო და რეფაიმები იქ დაიბადნენ, გოლიათები, რომელთა სიმაღლე ათი, ცხრა, რვა და შვიდი წყრთა იყო.
10. მათი სამკვიდრო ამონის ძეთა ქვეყნიდან ჰერმონის მთამდე იყო. მათი სამეფოს სატახტოები იყო კარნაიმი, აშთაროთი, ედრეი, მისური და ბეონი.
11 და გაანადგურა ისინი უფალმა მათი ბოროტი საქმეების გამო, რადგან ისინი ძალიან ბოროტები იყვნენ და ამორეველები დასახლდნენ მათ ადგილას, ბოროტები და ცოდვილები; დღეს არ არსებობს ხალხი, რომელმაც სრულად ჩაიდინა ყველა თავისი ცოდვა და აღარ ეყოლებათ მათ დღეგრძელობა დედამიწაზე.

12. და გაუშვა იაკობმა ლაბანი და წავიდა ის შუამდინარეთში, აღმოსავლეთის ქვეყანაში. იაკობი კი გალაადის ქვეყანაში დაბრუნდა.
13. და გადაკვეთა იაბოკი მეცხრე თვეს, მეთერთმეტე დღეს. და იმ დღეს მივიდა მასთან ესავი, მისი ძმა, და შეურიგდა მას და წავიდა მისგან სეირის ქვეყანაში. იაკობი კი კარვებში ცხოვრობდა.
14 და ამ იუბილეს მეხუთე კვირის პირველ წელს [21:36 AM] მან გადალახა იორდანე და დასახლდა იორდანეს გაღმა და მწყემსავდა თავის ცხვარს გორაკის ზღვიდან ბეთშანამდე, დოთანამდე და აკრაბიმის ტყემდე.
15 და გაუგზავნა მამამისს, ისაკს, მთელი თავისი ქონება: ტანსაცმელი, საჭმელი, ხორცი, სასმელი, რძე, კარაქი, ყველი და ხეობის ფინიკი.
16 და ასევე, წელიწადში ოთხჯერ, დედამის რებეკას, თვეების განმავლობაში, ხვნასა და მკის პერიოდს შორის, შემოდგომასა და წვიმას (სეზონს) შორის და ზამთარსა და გაზაფხულს შორის, აბრაამის კოშკში.
17. რადგან ისააკი დაბრუნდა ფიცის ჭიდან და ავიდა თავისი მამის, აბრაამის, კოშკში და ცხოვრობდა იქ, განცალკევებით თავისი ძის, ესავისგან.
18. რადგან იმ დღეებში, როცა იაკობი შუამდინარეთში წავიდა, ესავმა ცოლად მოიყვანა მაჰალათი, ისმაელის ასული, და შეკრიბა მამამისისა და ცოლების მთელი ფარა, ავიდა და სეყირის მთაზე დასახლდა, ხოლო მამამისი, ისაკი, ფიცის ჭასთან მარტო დატოვა.
19 და ავიდა ისააკი ფიცის ჭიდან და დასახლდა აბრაამის, მამამისის, კოშკში, ხებრონის მთებზე.
20. და უგზავნიდა იაკობი ყველაფერს, რასაც დროდადრო უგზავნიდა მამამისს და დედას, ყველაფერს, რაც სჭირდებოდათ; და აკურთხეს იაკობი მთელი გულითა და მთელი სულით.

თავი 30

1 და მეექვსე კვირის პირველ წელს [21:43 AM] მშვიდობით ავიდა სალემში, შექემის აღმოსავლეთით, მეოთხე თვეში.
2. და წაიყვანეს იქ დინა, იაკობის ასული, შექემის, ხამორის ძის, ხიველის, ქვეყნის მთავრის, სახლში. დაწვა იგი მასთან და შებილწა იგი. და იყო იგი პატარა გოგონა, თორმეტი წლის.
3. და სთხოვა მამამისს და მის ძმებს, რომ ცოლად მიეცათ იგი. განრისხდნენ იაკობი და მისი ვაჟები შექემელების გამო, რადგან შეურაცხყვეს დინა, მათი და, და ბოროტად ელაპარაკებოდნენ მათ, ცდუნებოდნენ და ატყუებდნენ.
4. მოულოდნელად მივიდნენ სიმონი და ლევი შექემში და განაჩენი აღასრულეს შექემელებზე. ყველა, ვინც იქ იპოვეს, დახოცეს. არც ერთი არ დაუტოვებიათ ცოცხალი. ყველა წამებით დახოცეს, რადგან შეურაცხყვეს მათი და, დინა.
5. ამიერიდან აღარ შებილწულიყო ისრაელის ასული, რადგან ზეცაში განკითხვაა მათთვის დანიშნული, რომ მახვილით გაანადგურონ შექემელების ყველა კაცი, რადგან სირცხვილი ჩაიდინეს ისრაელში.
6. და უფალმა ისინი იაკობის ძეთა ხელში ჩაუგდო, რათა მახვილით გაენადგურებინათ და განკითხვა აღესრულებინათ მათთვის, რათა ისრაელში აღარ მომხდარიყო ასე, რომ ისრაელის ქალწული შებილწულიყო.
7 თუ ვინმე მოისურვებს ისრაელში თავისი ასულის ან დას მიცემას წარმართთა შთამომავლისთვის, ის აუცილებლად უნდა მოკვდეს და ქვებით უნდა ჩაქოლონ, რადგან სირცხვილი ჩაიდინა ისრაელში; ქალს კი ცეცხლში დაწვავენ, რადგან შეურაცხყო თავისი მამის სახლის სახელი და მოიკვეთოს ისრაელიდან.
8 და არ იყოს მრუში ქალი და არც უწმინდურება ისრაელში დედამიწის თაობების მთელ დღეებში, რადგან ისრაელი წმინდაა უფლისთვის და ყველა კაცი, ვინც მას შებილწავს, აუცილებლად მოკვდება; ქვებით უნდა ჩაქოლონ.
9 რადგან ასეა დადგენილი და დაწერილი ზეციურ ფილებზე ისრაელის მთელი შთამომავლობის შესახებ: ვინც შებილწავს მას, აუცილებლად მოკვდება და ქვებით ჩაქოლული იქნება.
10. ამ რჯულს დღეების რაოდენობა არ აქვს, არც პატიება და არც გამოსყიდვა. კაცი, რომელმაც თავისი ასული შეურაცხყო, მთელი ისრაელის შუაგულში უნდა მოიკვეთოს, რადგან თავისი შთამომავლობა მოლოქს მისცა და ბოროტად მოიქცა მის შესაურაცხყოფად.

11. შენ კი, მოსე, უბრძანე ისრაელიანებს და შეაგონე ისინი, რომ არ მისცენ თავიანთი ასულები წარმართებს და არ მოიყვანონ თავიანთ ვაჟებად წარმართთა ასულთაგან არცერთი, რადგან ეს საძაგელია უფლის წინაშე.
12. ამიტომაც ჩაგიწერე რჯულის სიტყვებით შექემელთა ყველა საქმე, რაც ჩაიდინეს დინას წინააღმდეგ, და როგორ თქვეს იაკობის ძეთ: არ მივცემთ ჩვენს ასულს წინადაუცვეთელ კაცს, რადგან ეს ჩვენთვის შეურაცხყოფა იყო.
13 და ეს შეურაცხყოფაა ისრაელისთვის, ცოცხლებისთვის და მათთვის, ვინც წარმართთა ასულებს ირთავს, რადგან ეს უწმინდური და საძაგელია ისრაელისთვის.
14. და ისრაელი ვერ გათავისუფლდება ამ უწმინდურებისაგან, თუ ცოლად ეყოლება წარმართთა ასულთაგანი, ან თუ თავისი რომელიმე ასული მიათხოვა წარმართთაგან კაცს.
15 რადგან იქნება ჭირი ჭირზე და წყევლა წყევლაზე, და ყველანაირი განკითხვა, ჭირი და წყევლა დაატყდება მას. თუ ამას გააკეთებს ან თვალს დაფარავს უწმინდურების ჩამდენთაგან, უფლის საწმიდრის შებილწულთაგან ან მისი წმინდა სახელის შებილწულთაგან, მაშინ მთელი ერი ერთად განისჯება ამ კაცის ყველა უწმინდურებისა და შებილწულებისთვის.
16 და არ იქნება მიკერძოება [და არ იქნება მიკერძოება] და არ იქნება მისგან ხილის, შესაწირავის, დასაწვავი შესაწირავის და ქონისგან მიღება, არც ტკბილი სურნელის მიღება მის მისაღებად. ასე მოიქცევა ისრაელში ყველა კაცი ან ქალი, ვინც შებილწავს საწმიდარს.
17 ამიტომ გიბრძანე და გითხარი: „დაუმოწმე ეს მოწმობა ისრაელს: ნახე, როგორ იყვნენ შექემელები და მათი ვაჟები, როგორ ჩაუგდეს ხელში იაკობის ორ ვაჟს და წამებით დახოცეს ისინი; ეს მათ სიმართლედ ჩაეთვალათ და სიმართლედ ჩაუწერიათ“.
18. ლევის შთამომავლობა აირჩიეს მღვდლობისთვის და ლევიანებისთვის, რათა ისინიც ჩვენსავით განუწყვეტლივ ემსახურათ უფლის წინაშე და ლევი და მისი ძენი უკუნისამდე კურთხეულნი იყვნენ, რადგან ის მოშურნე იყო სიმართლის, განკითხვისა და შურისძიების აღსასრულებლად ყველა ისრაელის წინააღმდეგ ამხედრებულის მიმართ.
19 ამიტომ, ზეციურ დაფებზე მისი კეთილგანწყობის მოწმობად აწერენ კურთხევასა და სიმართლეს ყოველთა ღმერთის წინაშე:
20 და ჩვენ გვახსოვს სიმართლე, რომელიც ამ კაცმა აღასრულა თავისი სიცოცხლის განმავლობაში, წლის ყველა პერიოდში; ათას თაობამდე ჩაიწერება ეს და ეს მას და მის შთამომავლებს მის შემდეგ გადაეცემა, და ის ზეციურ ფილებზეა ჩაწერილი, როგორც მეგობარი და მართალი კაცი.
21 ეს ყველაფერი შენთვის დავწერე და გიბრძანე, უთხრა ისრაელის ძეებს, რომ არ ჩაიდინონ ცოდვა, არ დაარღვიონ წეს-ჩვეულებები და არ დაარღვიონ მათთვის დადგენილი აღთქმა, არამედ შეასრულონ იგი და მეგობრებად ჩაითვალონ.
22 მაგრამ თუ ისინი ყველანაირად შესცდებიან და უწმინდურებას ჩაიდენენ, ისინი ციურ ფილებზე მოწინააღმდეგეებად ჩაიწერებიან და სიცოცხლის წიგნიდან ამოიკვეთებიან, ჩაწერილნი იქნებიან განადგურებულთა წიგნში და მათთან ერთად, ვინც დედამიწიდან აღმოიფხვრება.
23. იმ დღეს, როცა იაკობის ძეებმა მოკლეს შექემი, ზეცაში ჩაიწერა წერილი მათ სასარგებლოდ, რომ მათ აღასრულეს სიმართლე, ჭეშმარიტება და შურისძიება ცოდვილთა მიმართ და ეს დაიწერა კურთხევისთვის.
24. და გამოიყვანეს დინა, მათი და, შექემის სახლიდან და წაასხეს ყველაფერი, რაც შექემში იყო: მათი ცხვარი, მათი ხარები, მათი ვირები, მათი მთელი ქონება და მათი ფარა, და ყველაფერი მიიყვანეს იაკობთან, მათ მამასთან.
25 და შეურაცხყო ისინი, რადგან მახვილით გაანადგურეს ქალაქი, რადგან ეშინოდა იმ ქვეყნის მკვიდრთა, ქანაანელებისა და ფერიზელების.
26. უფლის შიში მოიცვა შექემის გარშემო მდებარე ყველა ქალაქმა და არ ადგნენ იაკობის ძეების დასადევნად, რადგან შიში დაეცათ მათზე.

თავი 31

1. თვის ახალმთვარეობისას იაკობმა თავისი სახლის ყველა მკვიდრს უთხრა: „განიწმიდეთ,

გამოიცვალეთ სამოსელი და ავდგეთ და ავიდეთ ბეთელში, სადაც აღთქმა დავუდე მას იმ დღეს, როცა გავექეცი ჩემი ძმის, ესავის, სახეს, რადგან ის ჩემთან იყო და მშვიდობით მომიყვანა ამ ქვეყანაში. მოიშორეთ უცხო ღმერთები, რომლებიც თქვენს შორის არიან.“
2. მიატოვეს უცხო ღმერთები, ყურებში ჩარგული და კისერზე შემოხვეული კერპები, რომლებიც რახელმა მოიპარა ლაბანისგან, თავისი მამისგან, და მთლიანად მისცა იაკობს. მან დაწვა და დაამსხვრია ისინი, გაანადგურა და მუხის ქვეშ დამალა, შექემის ქვეყანაში.
3 და ავიდა იგი ბეთელში მეშვიდე თვის ახალმთვარეობისას. და ააშენა სამსხვერპლო იმ ადგილას, სადაც ეძინა, და აღმართა იქ სვეტი. და შეუთვალა მამამისს, ისაკს, მისულიყო მასთან მის მსხვერპლზე, და დედამისს, რებეკას.
4. და თქვა ისაკმა: მოვიდეს ჩემი ძე იაკობი და ვნახო იგი, სანამ მოვკვდები.
5. და წავიდა იაკობი მამამისთან, ისაკთან და დედამის რებეკასთან, მამამისის, აბრაამის სახლში; და თან წაიყვანა თავისი ორი ვაჟი, ლევი და იუდა; და მივიდა მამამისთან, ისაკთან და დედამის რებეკასთან.
6 და გამოვიდა რებეკა კოშკიდან მის წინ, რათა ეკოცნა იაკობისთვის და ჩაეხუტებინა იგი; რადგან გამოცოცხლდა მისი სული, როცა გაიგონა: „აჰა, მოდის შენი ძე იაკობი!“ და აკოცა მას.
7 და დაინახა მან მისი ორი ვაჟი, იცნო ისინი და უთხრა მას: „ესენი არიან შენი ვაჟები, შვილო?“ და მოეხვია მათ, აკოცა, აკურთხა და თქვა: „თქვენში განდიდდება აბრაამის თესლი და თქვენ კურთხეულად იქნებით ქვეყანაზე“.
8. და შევიდა იაკობი ისაკთან, თავის მამასთან, იმ ოთახში, სადაც იწვა, და მისი ორი ვაჟი მასთან ერთად იყო. მოჰკიდა ხელი მამამისს, დაიხარა და აკოცა. და მოეჭიდა ისააკი იაკობს, თავის ძეს, კისერზე და ატირდა მის კისერზე.
9 და გაუჩინარდა სიბნელე ისააკს თვალთაგან და დაინახა იაკობის ორი ვაჟი, ლევი და იუდა, და თქვა: „ესენი არიან შენი ვაჟები, შვილო? რადგან შენნაირები არიან?“
10 და უთხრა მას, რომ ისინი ნამდვილად მისი შვილები იყვნენ: „და შენ ჭეშმარიტად ნახე, რომ ისინი ნამდვილად ჩემი შვილები არიან“.
11 და მივიდნენ მასთან, ის კი შებრუნდა, აკოცა და ორივეს ერთად მოეხვია.
12 და წინასწარმეტყველების სული ჩავიდა მის პირში და მან ლევი მარჯვენა ხელით აიღო და იუდა მარცხნივ.
13 და ჯერ ლევისკენ მიბრუნდა, ჯერ მისი კურთხევა დაიწყო და უთხრა: ყოველთა ღმერთმა, უფალმა უკუნითი უკუნისამდე, დაგლოცოთ შენ და შენი შვილები უკუნითი უკუნისამდე.
14. და მოგცეს უფალმა შენ და შენს შთამომავლობას სიდიადე და დიდი დიდება, და მოგცეთ შენ და შენი შთამომავლობა, ყოველი ხორციელიდან, მასთან მიახლოების საშუალება მის საკურთხეველში, როგორც წინამძღოლთა ანგელოზები და წმინდანები. ისევე, როგორც ისინი, შენი შვილების შთამომავლობაც დიდებით, სიდიადითა და სიწმინდით იქნება განდიდებული და განადიდოს ისინი უკუნისამდე.
15 და იქნებიან ისინი მსაჯულნი, მთავრები და იაკობის ძეთა მთელი თესლის წინამძღოლები; ისინი სიმართლით ილაპარაკებენ უფლის სიტყვას და სიმართლით განსჯიან მის ყველა სამართალს. და აუწყებენ ჩემს გზებს იაკობს და ჩემს ბილიკებს ისრაელს. უფლის კურთხევა მიეცემათ მათ პირში, რათა აკურთხონ საყვარელი ძის მთელი თესლი.
16 შენმა დედამ ლევი დაარქვა შენს სახელს და სამართლიანად დაარქვა შენს სახელს; უფალს შეუერთდები და იაკობის ყველა ძის თანამგზავრი იქნები; მისი სუფრა შენი იყოს და შენ და შენმა ძეებმა ჭამეთ მისგან; სავსე იყოს შენი სუფრა თაობიდან თაობამდე და შენი საჭმელი არ მოაკლდეს უკუნისამდე.
17 და ყველა შენი მოძულე შენს წინაშე დაემხოს და ყველა შენი მოწინააღმდეგე აღმოიფხვრას და დაიღუპოს; კურთხეული იყოს შენი კურთხევი და წყეული იყოს ყოველი ერი, რომელიც შენ დაგწყევლის.
18 იუდას კი უთხრა: „მოგცეთ უფალმა ძალა და ძლევამოსილება, რომ გათელოთ ყველა თქვენი მოძულე; იაკობის ძეთა მთავრად იქნებით შენ და შენი ერთ-ერთი ძე; გავრცელდეს შენი სახელი და შენი ძეების სახელი ყველა ქვეყანასა და კუთხეში; მაშინ შეშინდებიან შენი სახის წინაშე წარმართები და შეძრწუნდებიან ყველა ხალხი“.
19 შენში იქნება იაკობის შემწეობა და შენში იქნება ისრაელის ხსნა.
20 და როცა შენი სიმართლის დიდების ტახტზე დაჯდები, დიდი მშვიდობა იქნება

საყვარელი შენი ძეების მთელი
შთამომავლობისთვის. კურთხეული იყოს შენი
კურთხევა და ყველა შენი მოძულე, შენი
დამჩაგრული და შენი წყევლის მიმდევარი
აღმოიფხვრება და განადგურდება
დედამიწიდან და დაწყევლილი იქნება.
21 და კვლავ აკოცა მას, მოეხვია და ძლიერ
გაიხარა, რადგან ჭეშმარიტად იხილა თავისი
ძის, იაკობის, ვაჟები.
22 და გამოვიდა იგი მის ფეხთა შორისიდან,
დაემხო და თაყვანი სცა მას. აკურთხა ისინი
და განისვენა იქ ისაკთან, მამამისთან ერთად
იმ ღამეს. სიხარულით ჭამეს და სვეს.
23 და დააძინა იაკობის ორი ძე, ერთი მის
მარჯვნივ და მეორე მის მარცხნივ, და ეს მას
სიმართლედ ჩაეთვალა.
24 და უამბო იაკობმა ღამით მამამისს
ყველაფერი, თუ როგორ გამოავლინა უფალმა
მის მიმართ დიდი წყალობა, როგორ შეუწყო
ხელი ყველა მის გზაზე და როგორ დაიცვა იგი
ყოველგვარი ბოროტებისგან.
25 და აკურთხა ისაკმა თავისი მამის,
აბრაამის, ღმერთი, რომელმაც არ მოაკლო
თავისი წყალობა და თავისი სიმართლე
თავისი მსახურის, ისააკის, შვილებს.
26. დილით იაკობმა უამბო მამამისს, ისაკს,
აღთქმა, რომელიც უფლის წინაშე დადო, და
ხილვა, რომელიც იხილა, რომ ააგო
სამსხვერპლო და რომ ყველაფერი მზად იყო
უფლის წინაშე შესაწირავისთვის, როგორც
აღთქმა დადო, და რომ მოვიდა, რომ ვირზე
შესვა იგი.
27 და უთხრა ისაკმა იაკობს, თავის ძეს: „ვერ
წამოვალ შენთან ერთად, რადგან მოვხუცდი
და გზას ვეღარ ვუძლებ. წადი, შვილო,
მშვიდობით, რადგან დღეს ას სამოცდახუთი
წლის ვარ და ვეღარ შემიძლია სიარული.
შესვი დედაშენი სახედარზე და წამოდი
შენთან ერთად.
28 და ვიცი, შვილო, რომ შენ ჩემი გულისთვის
მოხვედი და კურთხეული იყოს ეს დღე, როცა
ცოცხალი მნახე და მეც გნახე, შვილო.
29 წარმატებულად გექნება და შეასრულე
შენი აღთქმა, რომელიც დადე; ნუ გადადებ
შენს აღთქმას, რადგან აღთქმისთვის პასუხს
მოგთხოვენ; ახლა კი იჩქარე მის
შესრულებაში და სიამოვნებით იქნება ის,
ვინც ყველაფერი შექმნა და ვისაც აღუთქვი
ეს აღთქმა.
30 და უთხრა რებეკას: „წადი შენს ძესთან,
იაკობთან ერთად“. რებეკა წავიდა თავის
ძესთან, იაკობთან და დებორასთან ერთად,
და მივიდნენ ბეთელში.
31 და გაიხსენა იაკობმა ლოცვა, რომლითაც
აკურთხა მამამისმა იგი და მისი ორი ვაჟი,
ლევი და იუდა, და გაიხარა და აკურთხა
თავისი მამების, აბრაამის და ისაკის ღმერთი.
32 და მან თქვა: „ახლა ვიცი, რომ მე და ჩემს
შვილებსაც გვაქვს მარადიული იმედი ყველას
ღმერთის წინაშე“; და ასეა ეს დადგენილი
ორივეს შესახებ; და ისინი ამას ზეციურ
ფილებზე მარადიულ მოწმობად წერენ, თუ
როგორ აკურთხა ისინი ისაკმა.

თავი 32

1 და დარჩა ის ღამე ბეთელში და ლევიმ
სიზმარი ნახა, რომ უზენაესი ღმერთის
მღვდლად აკურთხეს და დაადგინეს იგი, ის
და მისი შვილები სამუდამოდ; და გაიღვიძა
ძილისგან და აკურთხა უფალი.
2 და ადგა იაკობი დილით ადრე, ამ თვის
მეთოთხმეტე დღეს, და მისცა მეათედი
ყველაფრისა, ვინც მასთან ერთად მოვიდა,
როგორც კაცისა, ასევე პირუტყვისა, როგორც
ოქროსა და ყველა ჭურჭლისა და სამოსლისა,
და მისცა მეათედი ყველაფრისა.
3. იმ დღეებში დაორსულდა რახელი, თავისი
ძე ბენიამინზე. და აღრიცხა იაკობმა თავისი
ვაჟები, მისგან მოყოლებული, და ლევი დაეცა
უფლის წილში. მამამისმა შემოსა იგი
სამღვდელო სამოსში და შეავსო მისი ხელები.
4 ამ თვის მეთხუთმეტე დღეს მან
სამსხვერპლოზე მიიტანა თოთხმეტი ხარი,
ოცდარვა ვერძი, ორმოცდაცხრამეტი ცხვარი,
შვიდი ბატკანი და ოცდაერთი თხა, როგორც
სრულადდასაწველი შესაწირავად
სამსხვერპლოზე, სასიამოვნო სურნელად
ღვთის წინაშე.
5 ეს იყო მისი შესაწირავი იმ აღთქმის
შესაბამისად, რომელიც მან დადო, რომ
მეათედს გასცემდა ხილის შესაწირავთან და
საღვრე შესაწირავთან ერთად.
6 და როდესაც ცეცხლი შთანთქა, მან
საკმეველი აკმია ცეცხლზე და სამადლობელ
შესაწირავად ორი ხარი, ოთხი ვერძი და ოთხი
ცხვარი, ოთხი ვაცი, ორი წლის ცხვარი და ორი
თხა; და ასე იქცეოდა ყოველდღე შვიდი დღის
განმავლობაში.
7 და ის, მისი ყველა ვაჟი და მისი ხალხი
შვიდი დღის განმავლობაში სიხარულით
ჭამდნენ ამას იქ, აკურთხებდნენ და

მადლობას უხდიდნენ უფალს, რომელმაც იხსნა იგი ყველა მისი გასაჭირიდან და მისცა აღთქმა.
8 და მან მეათედი გასცა ყველა სუფთა ცხოველიდან და შესწირა დასაწვავი მსხვერპლი, ხოლო უწმინდური ცხოველები არ მისცა ლევის, თავის ძეს, და მისცა მას ყველა ადამიანის სული.
9. ლევიმ ბეთელში მღვდლობა შეასრულა მამამისის, იაკობის წინაშე, თავის ათ ძმაზე წინ და იქ იყო მღვდელი. იაკობმა აღთქმა დადო და კვლავ შესწირა მეათედი უფლისთვის და განწმინდა იგი, რათა მისთვის წმინდა ყოფილიყო.
10 და ამ მიზეზით, ზეციურ ფილებზე დადგენილია მეათედის აღების კანონი, რათა წლიდან წლამდე უფლის წინაშე ჭამონ იმ ადგილას, სადაც მისი სახელის დასამკვიდრებლად არის არჩეული და ამ კანონს დღეების მარადიული შეზღუდვა არ აქვს.
11 ეს დადგენილება დაწერილია იმისთვის, რომ წლიდან წლამდე შესრულდეს მეორე მეათედის უფლის წინაშე შეწირვით იმ ადგილას, სადაც ის იქნა შერჩეული და ამ წლიდან მომდევნო წლამდე არაფერი დარჩეს მისგან.
12 რადგან თესლი შეჭამება წლის ნაყოფის მოსავლის აღებამდე, ღვინო - ღვინის დღეებამდე და ზეთი - თავისი დროის დღეებამდე.
13 და ყველაფერი, რაც მისგან დარჩება და დაძველდება, შებილწულად ჩაითვალოს; ცეცხლში დაიწვას, რადგან უწმინდურია.
14 და ასე ჭამონ ისინი ერთად საწმინდარში და არ დაუშვან მისი დაძველება.
15 ხარებისა და ცხვრების ყველა მეათედი წმიდა იქნება უფლისთვის და მისი მღვდლებისაა, რომლებსაც ისინი წლიდან წლამდე მის წინაშე შეჭამენ, რადგან ასეა დადგენილი და ამოტვიფრული მეათედთან დაკავშირებით ზეციურ ფილებზე.
16. მომდევნო ღამეს, ამ თვის ოცდამეორე დღეს, იაკობმა გადაწყვიტა, აეშენებინა ეს ადგილი, კედლით შემოერტყა ეზო, განწმინდა და სამუდამოდ წმინდა გაეხადა თავისთვის და მის შემდეგ მისი შვილებისთვის.
17. გამოეცხადა მას უფალი ღამით, აკურთხა იგი და უთხრა: აღარ გერქვას სახელი იაკობი, არამედ ისრაელს დაარქმევენ შენს სახელს.
18 და კვლავ უთხრა მას: „მე ვარ უფალი, რომელმაც შექმნა ცა და მიწა, და გაგამრავლებ და გაგამრავლებ ძლიერ, და მეფეები გამოვლენ შენგან და განსჯიან ყველგან, სადაც კი კაცთა ძეთა ფეხი დაუდგამს.
19 და შენს შთამომავლობას მივცემ მთელ დედამიწას, რაც ცის ქვეშაა, და ისინი განსჯიან ყველა ერს მათი სურვილისამებრ, შემდეგ კი დაეუფლებიან მთელ დედამიწას და დაიმკვიდრებენ მას სამუდამოდ.
20 და დაასრულა მასთან საუბარი და ამაღლდა მისგან. იაკობი კი იყურებოდა, სანამ ზეცად არ ამაღლდა.
21 და იხილა მან ღამის ხილვაში: აჰა, ანგელოზი ჩამოვიდა ციდან შვიდი ფილით ხელში და მისცა ისინი იაკობს. წაიკითხა ისინი და იცოდა ყველაფერი, რაც იქ იყო დაწერილი, რაც მას და მის შვილებს დაემართებოდათ საუკუნეების განმავლობაში.
22 და აჩვენა მას ყველაფერი, რაც დაფებზე იყო დაწერილი, და უთხრა: „ნუ ააშენებ ამ ადგილს და ნუ გახდი მას სამუდამო საწმინდარად და ნუ იცხოვრებ აქ, რადგან ეს არ არის ადგილი. წადი შენი მამის, აბრაამის, სახლში და იცხოვრე შენი მამის, ისააკთან, შენი მამის სიკვდილამდე.
23 რადგან ეგვიპტეში მშვიდობით მოკვდები და ამ ქვეყანაში პატივით დაიმარხები შენი მამების საფლავში, აბრაამთან და ისაკთან ერთად.
24 ნუ გეშინია, რადგან როგორც ნახე და წაიკითხე, ისე იქნება ყველაფერი; და ყველაფერი ისე ჩაიწერე, როგორც ნახე და წაიკითხე.
25 იაკობმა თქვა: „უფალო, როგორ გავიხსენო ყველაფერი, რაც წავიკითხე და ვნახე?“ მან კი უთხრა: „ყველაფერს გაგახსენებ“.
26 და ადგა მისგან და გაიღვიძა ძილისგან და გაიხსენა ყველაფერი, რაც წაიკითხა და იხილა, და ჩაიწერა ყველა სიტყვა, რაც წაიკითხა და იხილა.
27 და იქ კიდევ ერთი დღე აღნიშნა და იმ დღეს მსხვერპლი შესწირა, როგორც წინა დღეებში სწირავდა, და უწოდა მას სახელი „დამატება“, რადგან ეს დღე დაემატა და წინა დღეებს „დღესასწაული“ უწოდა.
28 და ასე გამოჩნდა, რომ ეს უნდა მომხდარიყო და ეს დაწერილია ზეციურ დაფებზე; ამიტომაც გამოეცხადა მას, რომ

უნდა აღენიშნა ეს და დაემატებინა
დღესასწაულის შვიდი დღისთვის.
29 და ეწოდა მას სახელად „შემატება“,
რადგან ის ჩაწერილი იყო დღესასწაულის
დღეებში, წელიწადის დღეების რაოდენობის
მიხედვით.
30. ამ თვის ოცდამესამე დღეს ღამით
გარდაიცვალა დებორა რებეკას ძიძა და
დამარხეს იგი ქალაქის ქვეშ, მდინარის მუხის
ქვეშ. უწოდა ამ ადგილს სახელი: დებორას
მდინარე, ხოლო მუხას - დებორას გლოვის
მუხა.
31 და წავიდა რებეკა და დაბრუნდა თავის
სახლში, ისაკთან, მამამისთან. და გაუგზავნა
იაკობმა მისი ხელით ვერძები, ცხვრები და
თხები, რათა მოემზადებინა საჭმელი მისი
მამისთვის, როგორც მას სურდა.
32 და დედამისს გაჰყვა, სანამ კაბრატანის
მიწაზე არ მივიდა და იქ დასახლდა.
33 და შვა რახელმა ღამით ვაჟი და უწოდა მას
სახელად „ჩემი მწუხარების ძე“, რადგან
იტანჯებოდა მისი მშობიარობისას. მამამისმა
კი უწოდა მას სახელი ბენიამინი ამ იუბილეს
მეექვსე კვირის პირველ დღეს, მერვე თვის
მეთერთმეტე დღეს. [21:43 AM]
34 და მოკვდა იქ რახელი და დამარხეს
ეფრათის ქვეყანაში, ანუ ბეთლემში. და
აღმართა იაკობმა სვეტი რახელის საფლავზე,
გზაზე, მისი საფლავის ზემოთ.

თავი 33

1. და წავიდა იაკობი და დასახლდა
მაგდალადრეფის სამხრეთით. და წავიდა
ისაკთან, თავის მამასთან, ისაკთან, ის და
მისი ცოლი, მეათე თვის ახალმთვარეობისას.
2. და დაინახა რეუბენმა ბილჰა, რახელის
მხევალი, მისი მამის ხარჭა, რომელიც
წყალში ბანაობდა საიდუმლო ადგილას და
შეუყვარდა იგი.
3 და დაიმალა ღამით და შევიდა ბილჰას
სახლში და იპოვა იგი მარტო მძინარე, თავის
სახლში, საწოლზე.
4 და დაწვა იგი მასთან. გაიღვიძა ქალმა და
დაინახა, რომ აჰა, რუბენი იწვა მასთან ერთად
საწოლში. ქალმა გახადა თავისი სამოსის
კიდე, შეიპყრო იგი და შეჰკივლა. აღმოაჩინა,
რომ ეს იყო რუბენი.
5. შერცხვა მის გამო, ხელი გაუშვა და გაიქცა.
6 და ძლიერ გლოვობდა ეს ამბავი და
არავისთვის უთქვამს.
7. და დაბრუნდა იაკობი და მოძებნა იგი.
უთხრა მას ქალმა: „არ ვარ სუფთა შენთვის,
რადგან შევიწროდი შენს წინაშე; რადგან
შემაწმინდა რეუბენმა და ღამით ჩემთან
დაწვა. მე კი მეძინა და არ გავხსენი, სანამ არ
გამიხსნა კაბა და არ დაიძინე ჩემთან.“
8. და ძლიერ განრისხდა იაკობი რეუბენზე,
რადგან დაწვა იგი ბილჰასთან, რადგან
მამამისის კალთა გაიხადა.
9. და აღარ მიუახლოვდა იაკობი მას, რადგან
რუბენმა შეურაცხყო იგი. და თუ ვინმე
მამამისის კალთას გახდის, მისი საქმე
ძალიან ბოროტია, რადგან საძაგელია უფლის
წინაშე.
10. ამიტომაც არის დაწერილი და ზეციურ
ფილებზე დაწერილი, რომ კაცი არ უნდა
დაწვეს მამის ცოლთან და არ უნდა გახადოს
მამის კალთა, რადგან ეს უწმინდურია. ერთად
მოკვდებიან, კაცი, რომელიც დაწვება მამის
ცოლთან და ქალიც, რადგან უწმინდურება
ჩაიდინეს ამ ქვეყანაზე.
11 და არაფერი იქნება უწმინდური ჩვენი
ღმერთის წინაშე იმ ერში, რომელიც მან
თავისთვის აირჩია სამკვიდროდ.
12 და კვლავ მეორედ წერია: „წყეულიმც იყოს,
ვინც მამის ცოლთან დაწვება, რადგან მამის
სირცხვილი გამოაჩინა“. და უფლის ყველა
წმინდამ თქვა: „ასე იყოს, ასე იყოს“.
13 მოსე, უბრძანე ისრაელიანებს, დაიცვან ეს
სიტყვა, რადგან ეს სიკვდილით დასჯას
გულისხმობს; ეს უწმინდურია და არ არსებობს
სამუდამო გამოსყიდვა იმ კაცისთვის, ვინც ეს
ჩაიდინა, არამედ ის უნდა მოკვდეს და
მოკლულიყო, ქვებით ჩაქოლოს და ჩვენი
ღმერთის ერიდან მოიკვეთოს.
14 რადგან ისრაელში ამის გამკეთებელს არ
აქვს უფლება, დედამიწაზე ერთი დღეც კი
იცოცხლოს, რადგან ის საძაგელი და
უწმინდურია.
15 და ნუ იტყვიან: რეუბენს მიეცა სიცოცხლე
და პატიება მას შემდეგ, რაც დაწვა მამამისის
ხარჭასთან, და მასაც, მიუხედავად იმისა, რომ
ჰყავდა ქმარი, და მისი ქმარი, იაკობი, ჯერ
კიდევ ცოცხალი იყო.
16 რადგან იმ დრომდე არ იყო
გამოცხადებული ყველასთვის თავისი
სისრულით განჩინება, განკითხვა და კანონი,
არამედ შენს დღეებში (გამოცხადდა) როგორც
დროთა და დღეთა კანონი და მარადიული
კანონი მარადიული თაობებისთვის.

17. ამ რჯულისთვის დღეების დასასრული არ არსებობს და არც გამოსყიდვა, არამედ ორივე უნდა აღმოიფხვრას ერის შუაგულში; იმ დღეს, როცა ჩაიდინეს ეს, მოკლავენ მათ.
18 შენ კი, მოსე, ჩაწერე ეს ისრაელისთვის, რათა დაიცვან და ამ სიტყვების მიხედვით მოიქცნენ და არ ჩაიდინონ სასიკვდილო ცოდვა, რადგან მსაჯულია უფალი, ჩვენი ღმერთი, რომელიც არ აქცევს ყურადღებას მიპყრობილს და არ იღებს საჩუქარს.
19 და უთხარი მათ აღთქმის ეს სიტყვები, რათა მოისმინონ და დაიცვან, და ფრთხილად იყვნენ მათ მიმართ, რათა არ განადგურდნენ და არ მოიკვეთონ ქვეყნიდან, რადგან უწმინდურება, სიბილწე, შებილწულობა და შებილწულობაა ყველა, ვინც ამას სჩადის დედამიწაზე ჩვენი ღმერთის წინაშე.
20 და არ არსებობს უფრო დიდი ცოდვა, ვიდრე სიძვა, რომელსაც ისინი სჩადიან დედამიწაზე, რადგან ისრაელი წმინდა ერია უფლისთვის, თავისი ღმერთისთვის, მემკვიდრეობის ერი, სამღვდელო და სამეფო ერი და (მისი) საკუთარი საკუთრება; და ასეთი უწმინდურება არ გამოჩნდება წმინდა ერში.
21 და ამ მეექვსე კვირის მესამე წელს [21:45 AM] იაკობი და მისი ყველა ვაჟი წავიდნენ და დასახლდნენ აბრაამის სახლში, მისი მამის, ისააკის და მისი დედის, რებეკას მახლობლად.
22 და ესენი იყო იაკობის ძეების სახელები: პირმშო რეუბენი, სიმონი, ლევი, იუდა, ისაქარი, ზებულონი, ლეას ძეები; და რახელის ძეები: იოსები და ბენიამინი; და ბილჰას ძეები: დანი და ნაფთალი; და ზილფას ძეები: გადისა და აშერისა; და დინა, ლეას ასული, იაკობის ერთადერთი ასული.
23 და მივიდნენ და თაყვანი სცეს ისაკს და რებეკას, და როდესაც დაინახეს ისინი, აკურთხეს იაკობი და მისი ყველა ვაჟი. და ძლიერ გაიხარა ისააკი, რადგან დაინახა იაკობის, თავისი უმცროსი ვაჟის, ვაჟები და აკურთხა ისინი.

თავი 34

1 და ამ ორმოცდამეოთხე იუბილეს ამ კვირის მეექვსე წელს [2148 AM] იაკობმა გაგზავნა თავისი ვაჟები ცხვრის საძოვრად და მისი მსახურები მათთან ერთად შექემის საძოვრებზე.
2. შეიკრიბა მათ წინააღმდეგ ამორეველთა შვიდი მეფე, რათა მოეკლათ ისინი, ხეების ქვეშ იმალებოდნენ და მათი პირუტყვი დაეტაცებინათ.
3 იაკობი, ლევი, იუდა და იოსები სახლში იყვნენ ისაკთან, მათ მამასთან, რადგან მისი სული დამწუხრებული იყო და ვერ ტოვებდნენ მას. ბენიამინი კი ყველაზე უმცროსი იყო და ამიტომ მამასთან დარჩა.
4 მოვიდნენ თაფუს მეფეები, არესას მეფეები, სერაგანის მეფეები, სელოს მეფეები, გაასის მეფეები, ბეთორონის მეფეები, მაანისაკირის მეფეები და ყველა, ვინც ამ მთებში და ქანაანის ქვეყნის ტყეებში ცხოვრობს.
5. და აუწყეს ეს იაკობს და უთხრეს: აჰა, ამორეველთა მეფეებმა შემოარტყეს შენს შვილებს და გაძარცვეს მათი საქონელი.
6 და ადგა თავისი სახლიდან, ის, მისი სამი ვაჟი, მამამისის ყველა მსახური და მისი მსახურები, და წავიდა მათ წინააღმდეგ ექვსი ათასი მახვილისმტვირთველი კაცით.
7 და დახოცა ისინი შექემის საძოვრებზე და დაედევნა გაქცეულებს და მახვილით დახოცა ისინი; დახოცა არესა, ტაფუ, სარეგანი, სელო, ამანისაკირი და გაგასი და დაიბრუნა მისი ნახირი.
8 და სძლია მათ და დააკისრა ხარკი, რათა გადაეხადათ მისთვის ხარკი, მათი მიწის ხუთი მოსავალი. ააშენა რობელი და ტამნატარესი.
9 და მშვიდობით დაბრუნდა და ზავი დაამყარა მათთან და ისინი მისი მსახურები გახდნენ იმ დღემდე, სანამ ის და მისი ვაჟები ეგვიპტეში არ ჩავიდნენ.
10 და ამ კვირის მეშვიდე წელს [21:49 AM] მან გაგზავნა იოსები, რათა გაეგო თავისი ძმების კეთილდღეობის შესახებ თავისი სახლიდან შექემის ქვეყანაში და იპოვა ისინი დოთანის ქვეყანაში.
11 და ვერაგულად მოექცნენ მას და შეთქმულება მოუწყვეს მის წინააღმდეგ, მაგრამ გადაიფიქრეს და ისმაელიტ ვაჭრებს მიჰყიდეს, რომლებიც ეგვიპტეში ჩაიყვანეს და მიჰყიდეს ფოტიფარს, ფარაონის საჭურისს, მზარეულთა უფროსს, ელეუს ქალაქის მღვდელს.
12 და დაკლეს იაკობის ძეებმა თიკანი, ამოავლეს იოსების კვართი სისხლში და გაუგზავნეს იაკობს, თავიანთ მამას, მეშვიდე თვის მეათე დღეს.

13 და მთელი ღამე გლოვობდა, რადგან საღამოს მიუტანეს, და სიცხემ აუწია სიკვდილის გამო და თქვა: „ბოროტმა მხეცმა შეჭამა იოსები“. მისი სახლის ყველა წევრი მასთან ერთად გლოვობდა იმ დღეს და მთელი დღე მასთან ერთად გლოვობდა.
14 და ადგნენ მისი ვაჟები და ქალიშვილი მის სანუგეშებლად, მაგრამ მან არ ისურვა ნუგეში მიეღო თავისი ძის გამო.
15 და იმ დღეს გაიგო ბილჰამ, რომ იოსები მოკვდა და გარდაიცვალა გლოვით. ის კაფრატეფში ცხოვრობდა. მისი ასული დინაც მოკვდა იოსების სიკვდილის შემდეგ.
16. ერთ თვეში სამი გლოვა დაატყდა თავს ისრაელს. და დამარხეს ბილჰა რახელის საფლავის წინ და იქვე დამარხეს დინა, მისი ასული.
17 და ერთი წელი იგლოვებდა იოსებს და არ ჩერდებოდა, რადგან ამბობდა: „ჩავალ საფლავში ჩემი ძის გლოვით“.
18 ამიტომაც არის ისრაელის ძეებისთვის დადგენილი, რომ მეშვიდე თვის მეათე დღეს - იმ დღეს, როდესაც იაკობს, მის მამას, მიუვიდა ამბავი, რომელმაც იოსები დაატირა - რათა წელიწადში ერთხელ მეშვიდე თვის მეათე დღეს, თიკნით შეეწირათ თავიანთი ცოდვები, რადგან შეურაცხყვეს მამამისის სიყვარული მისი ძის, იოსების მიმართ.
19 და ეს დღე დადგენილია, რათა მათ იგლოვონ თავიანთი ცოდვების, ყველა დანაშაულისა და ყველა შეცდომის გამო, რათა წელიწადში ერთხელ განიწმინდონ თავი ამ დღეს.
20 იოსების სიკვდილის შემდეგ იაკობის ძეებმა ცოლები მოიყვანეს. რეუბენის ცოლის სახელია ადა; სიმონის ცოლის სახელია ადლბაა, ქანაანელი; ლევის ცოლის სახელია მელქა, არამის ასულთაგანი, თერახის ძეთა შთამომავლობისგან; იუდას ცოლის სახელია ბეთასუელი, ქანაანელი; ისაქარის ცოლის სახელია ჰეზაკა; ზაბულონის ცოლის სახელია ნიიმანი; დანის ცოლის სახელია ეგლა; ნაფთალის ცოლის სახელია რასუუ, შუამდინარეთიდან; გადის ცოლის სახელია მაკა; აშერის ცოლის სახელია იიონა; იოსების ცოლის სახელია ასენათი, ეგვიპტელი; ბენიამინის ცოლის სახელია იიასაკა.
21. და შეინანა სიმონმა და მეორე ცოლი მოიყვანა შუამდინარეთიდან, როგორც მისი ძმები.

თავი 35

1 ორმოცდამეხუთე იუბილეს პირველი კვირის პირველ წელს [2157 AM] რებეკამ მოიხმო თავისი ძე იაკობი და უბრძანა მას მამამისისა და ძმის გამო, რომ პატივი ეცა მათთვის მთელი თავისი სიცოცხლე.
2 და თქვა იაკობმა: „ყველაფერს ისე გავაკეთებ, როგორც მიბრძანე, რადგან ეს ჩემთვის დიდება და სიდიადე იქნება და სიმართლე იქნება უფლის წინაშე, რომ პატივი მივაგო მათ.
3 შენც იცი, დედა, ჩემი დაბადებიდან დღემდე, ყველა ჩემი საქმე და ყველაფერი, რაც გულშია, რომ ყოველთვის სიკეთეს ვფიქრობ ყველასთვის.
4 და როგორ არ უნდა გავაკეთო ეს, რაც მიბრძანე, რომ პატივი ვცე ჩემს მამას და ჩემს ძმას?
5. მითხარი, დედა, რა უკუღმართობა დაინახე ჩემში და მე მას განვეშორებ და შეწყალება მექნება.
6 და უთხრა მას: „შვილო, მთელი ჩემი დღეების განმავლობაში არ მინახავს შენში რაიმე უკუღმართი, არამედ მხოლოდ მართალი საქმეები. მაგრამ სიმართლეს გეტყვი, შვილო: წელს მოვკვდები და წელს ვერ გადავრჩები, რადგან სიზმარში ვნახე ჩემი სიკვდილის დღე, რომ ას ორმოცდათხუთმეტ წელს ვერ ვიცოცხლებ. და აჰა, შევასრულე ჩემი სიცოცხლის ყველა დღე, რაც უნდა ვიცხოვრო“.
7. და გაიცინა იაკობმა დედის სიტყვებზე, რადგან უთხრა დედამისმა, რომ მოკვდებოდა; და იჯდა მის წინ, ძალით ხელში, და არ იყო სუსტი თავისი ძალით, რადგან შედიოდა და გამოდიოდა, ხედავდა, კბილები ჰქონდა ძლიერი და არანაირი სნეულება არ შეხებია მას მთელი მისი სიცოცხლის დღეები.
8. და უთხრა მას იაკობმა: ნეტარ ვარ მე, დედაო, თუ ჩემი დღეები შენი სიცოცხლის დღეებს მიუახლოვდება და ჩემი ძალა შენი ძალასავით ჩემთან დარჩება; და არ მოკვდები, რადგან შენს სიკვდილზე ხუმრობ.
9 და შევიდა ისაკთან და უთხრა მას: „ერთ თხოვნას გეუბნები: დააფიცე ესავი, რომ არ შეურაცხყოფს იაკობს და არ დაედევნება მას მტრულად, რადგან შენ იცი ესავის ზრახვები, რომ ისინი სიყმაწვილიდანვე მცდარია და არ არის მასში სიკეთე, რადგან შენი სიკვდილის შემდეგ მისი მოკვლა სურს.

10. შენ იცი ყველაფერი, რაც გააკეთა მას შემდეგ, რაც იაკობი, მისი ძმა, ხარანში წავიდა დღემდე; როგორ მიგვატოვა მთელი გულით და ბოროტება მოგვექცა; შენი ფარა თავისთვის წაიღო და მთელი შენი ქონება წაიღო შენგან.
11 და როდესაც ჩვენ ვევედრებოდით და ვევედრებოდით მას ჩვენი საკუთრებისთვის, ის ისე იქცეოდა, როგორც შეგვიბრალებელი კაცი.
12 და ის შენზე მწარედ არის, რადგან აკურთხე იაკობი, შენი უმწიკვლო და მართალი ძე, რადგან მასში არ არის ბოროტება, არამედ მხოლოდ სიკეთე; და ხარანიდან დღემდე არაფერი წაგვართმევს ჩვენგან, რადგან ყველაფერს თავის დროზე გვაძლევს და მთელი გულით ხარობს, როცა მისგან ვიღებთ და გვაკურთხებს; და ხარანიდან დღემდე არ განგვშორებია და მუდამ ჩვენთან რჩება სახლში და პატივს გვცემს.
13 და უთხრა მას ისაკმა: „მეც ვიცი და ვხედავ იაკობის საქმეებს, რომელიც ჩვენთანაა, რომ მთელი გულით გვადიდებს; მაგრამ მე ესავი მიყვარდა იაკობზე მეტად, რადგან ის პირმშო იყო; ახლა კი იაკობი მიყვარს ესავზე მეტად, რადგან მან მრავალი ბოროტება ჩაიდინა და არ არის მასში სიმართლე, რადგან მისი ყველა გზა უსამართლობა და ძალადობაა, [და მის გარშემო სიმართლე არ არის].
14 და ახლა ჩემი გული შეშფოთებულია მისი ყველა საქმის გამო და არც ის და არც მისი შთამომავლობა არ გადარჩება, რადგან ისინი განადგურდებიან დედამიწიდან და აღმოიფხვრებიან ცისქვეშეთიდან, რადგან მიატოვა აბრაამის ღმერთი და გაჰყვა თავის ცოლებს, მათ უწმინდურებას და მათ ცოდვას, ის და მისი შვილები.
15 და შენ მითხარი, რომ დაიფიცოს, რომ არ მოკლავს თავის ძმას, იაკობს; თუნდაც დაიფიცოს, არ შეასრულებს ფიცს და არ ჩაიდენს სიკეთეს, არამედ მხოლოდ ბოროტებას.
16 მაგრამ თუ ის მოისურვებს თავისი ძმის, იაკობის, მოკვლას, მის ხელში ჩააგდებს, ის იაკობის ხელში ჩავარდება და ის ვერ გაექცევა მისი ხელიდან, [რადგან მის ხელში ჩავარდება].
17. ნუ გეშინია იაკობის გამო, რადგან დიდი და ძლიერია იაკობის მფარველი, უფრო პატივცემული და ქებულია, ვიდრე ესავის მფარველი.
18. და გაგზავნა რებეკამ და დაუძახა ესავს, და მივიდა მასთან და უთხრა მას: „შვილო, ერთი სათხოვარი მაქვს შენთან და აღუთქვი, შვილო, რომ შეასრულებ“.
19 და თქვა: „ყველაფერს შევასრულებ, რასაც მეტყვი და შენს ვედრებას არ ვუარყოფ“.
20 და უთხრა მას: „გთხოვ, სიკვდილის დღეს მიმიღო და დამმარხო სარას, შენი მამის დედის გვერდით; შენ და იაკობმა შეიყვარეთ ერთმანეთი და არცერთს არ სურდეთ ბოროტება ერთმანეთის მიმართ, არამედ მხოლოდ ორმხრივი სიყვარული; ასე წარმატებულები იქნებით, ჩემო შვილებო, და პატივსაცემი იქნებით ქვეყნის შუაგულში; არცერთი მტერი არ გაიხარებს თქვენზე და იქნებით კურთხევა და წყალობა ყველა თქვენი მოყვარულის თვალში“.
21 და თქვა: „ყველაფერს გავაკეთებ, რაც მითხარი და დაგმარხავ იმ დღეს, როცა მოკვდები სარას, მამაჩემის დედის გვერდით, როგორც გინდოდა, რომ მისი ძვლები შენს ძვლებთან ახლოს ყოფილიყო“.
22 და იაკობს, ჩემს ძმას, ყველა ხორციელზე მეტად შევიყვარებ, რადგან მთელ ქვეყანაზე მხოლოდ მისი გარდა ძმა არ მყავს; და დიდი ღვაწლი არ არის ჩემთვის, თუ მას შევიყვარებ, რადგან ის ჩემი ძმაა და ერთად დავთესეთ შენს სხეულში და ერთად გამოვედით შენი საშოდან; და თუ არ შევიყვარებ ჩემს ძმას, ვის შევიყვარებ?
23 და მე თვითონ შეგაგონებ იაკობს ჩემზე და ჩემს შვილებზე, რადგან ვიცი, რომ ის აუცილებლად იქნება მეფე ჩემზე და ჩემს შვილებზე, რადგან იმ დღეს, როცა მამაჩემმა აკურთხა იგი, მან ის უფრო მაღლა დააყენა, მე კი - უფრო დაბლა.
24 და გეფიცები შენ, რომ შევიყვარებ მას და არ ვისურვებ მის მიმართ ბოროტებას მთელი ჩემი სიცოცხლის განმავლობაში, არამედ მხოლოდ სიკეთეს.
25. და შეჰფიცა მას ყველა ამ საქმეზე. და დაუძახა იაკობს ესავის თვალწინ და მისცა მას ბრძანება, როგორც ესავის უთხრა.
26 და თქვა: „შევასრულებ შენს ნებას; მერწმუნე, რომ არც ჩემგან და არც ჩემი შვილებისგან ესავის წინააღმდეგ ბოროტება არ წამოვა და მე არაფრით ვიქნები პირველი, გარდა სიყვარულისა“.

27 და ჭამეს და სვეს ის და მისი ვაჟები იმ ღამეს და მოკვდა იგი სამი წლის ასაკში, ერთი კვირისა და ერთი წლის ასაკში, იმ ღამეს და დამარხეს იგი მისმა ორმა ვაჟმა, ესავმა და იაკობმა, ორმაგ გამოქვაბულში, სარას, მათი მამის დედის გვერდით.

თავი 36

1 და ამ კვირის მეექვსე წელს [2162 AM] ისაკმა მოიხმო თავისი ორი ვაჟი, ესავი და იაკობი, და მივიდნენ მასთან და უთხრა მათ: „შვილო ჩემო, მე მივდივარ ჩემი მამების გზით, საუკუნო სახლში, სადაც ჩემი მამები არიან.
2 ამიტომ დამმარხეთ აბრაამის, ჩემი მამის გვერდით, ორმაგ გამოქვაბულში, ხეთელი ეფრონის მინდორში, სადაც აბრაამმა იყიდა სამარხი დასამარხავად; იმ სამარხში, რომელიც მე ამოთხარე ჩემთვის, დამმარხეთ იქ.
3 და ამას გიბრძანებთ, ჩემო შვილებო, რომ სიმართლე და ჭეშმარიტება აღასრულოთ დედამიწაზე, რათა უფალმა თქვენზე მოახდინოს ყველაფერი, რაც უფალმა თქვა, რომ აბრაამს და მის შთამომავლობას გაუკეთებდა.
4 და გიყვარდეთ ერთმანეთი, ჩემო შვილებო, თქვენი ძმები, როგორც საკუთარი სულის მოყვარული ადამიანი, და თითოეულმა ეძიოს ის, რაც მას ძმისთვის სასარგებლოა და ერთად იმოქმედონ დედამიწაზე; და უყვარდეთ ერთმანეთი, როგორც საკუთარი სულები.
5 კერპებთან დაკავშირებით კი გიბრძანებთ და გაფრთხილებთ, რომ უარყოთ ისინი, გძულდეთ და არ გიყვარდეთ, რადგან ისინი სავსეა მოტყუებით მათთვის, ვინც მათ თაყვანს სცემს და მათთვის, ვინც მათ ეთაყვანება.
6 გაიხსენეთ, შვილებო, უფალი, თქვენი მამის, აბრაამის ღმერთი, და როგორ ვცემდი მას თაყვანს და ვემსახურებოდი მას სიმართლითა და სიხარულით, რათა გაგამრავლოთ და გამრავლოთ თქვენი თესლი, როგორც ცის ვარსკვლავები, და დაგადგინოთ დედამიწაზე, როგორც სიმართლის ნერგი, რომელიც არ მოიძირება თაობიდან თაობაში სამუდამოდ.
7 ახლა კი დიდ ფიცს დადებ, რადგან არ არსებობს ფიცი, რომელიც უფრო დიდი იქნება, ვიდრე ეს სახელით „დიდებული, პატივცემული, დიდი, ბრწყინვალე, საოცარი და ძლიერი“, რომელმაც შექმნა ცა და დედამიწა და ყველაფერი ერთად, რომ გეშინოდეთ მისი და თაყვანს სცემდეთ მას.
8 და რომ თითოეულმა შეიყვაროს თავისი ძმა სიყვარულითა და სიმართლით და აღარ ისურვოს ბოროტება თავისი ძმისთვის ამიერიდან სამუდამოდ, მთელი თქვენი სიცოცხლის დღეებში, რათა წარმატებულები იყოთ თქვენს ყველა საქმეში და არ დაიღუპოთ.
9 თუ რომელიმე თქვენგანი ბოროტებას განიზრახავს თავისი ძმისთვის, იცოდეთ, რომ ამიერიდან ყველა, ვინც ბოროტებას განიზრახავს თავისი ძმისთვის, მის ხელში ჩავარდება და ცოცხალთა ქვეყნიდან ამოიძირკვება, ხოლო მისი თესლი ცის ქვეშიდან განადგურდება.
10 მაგრამ მღელვარების, წყევლის, აღშფოთებისა და რისხვის დღეს, როგორც სოდომი დაწვა, ცეცხლოვანი შთამნთქმელი ცეცხლით, ისევე დაწვავს მის მიწას, მის ქალაქს და ყველაფერს, რაც მას ეკუთვნის, და წაიშლება ადამიანთა შვილთა დასჯის წიგნიდან და არ ჩაიწერება სიცოცხლის წიგნში, არამედ განადგურებისთვის განკუთვნილში, და წავა საუკუნო წყევლაში, რათა მათი განკითხვა ყოველთვის განახლდეს სიძულვილში, წყევლაში, რისხვაში, ტანჯვაში, რისხვაში, ჭირსა და ავადმყოფობაში, სამუდამოდ.
11 გეუბნებით და გიმოწმებთ, შვილებო, იმ სამსჯავროს მიხედვით, რომელიც ეწევა კაცს, რომელიც მოისურვებს თავისი ძმისთვის ზიანის მიყენებას.
12 და იმ დღეს მან მთელი თავისი ქონება ორს შორის გაყო და უფრო დიდი წილი პირმშოს მისცა, კოშკი და ყველაფერი, რაც მის გარშემო იყო, და ყველაფერი, რაც აბრაამს ჰქონდა ფიცის ჭასთან.
13 და თქვა: „ამ უფრო დიდ წილს პირმშოს მივცემ“.
14. და თქვა ესავმა: „მივყიდე იაკობს და მივეცი ჩემი პირმშოობა იაკობს; მიეცეს მას; და არც ერთი სიტყვა არ მაქვს სათქმელი, რადგან მისია“.
15. თქვა ისაკმა: კურთხევა იყოს თქვენზე, ჩემო შვილებო, და თქვენს შთამომავლობაზე დღეს, რადგან მომასვენებთ და გული არ მტკივა პირმშოობის გამო, რომ ბოროტება არ ჩაიდინოთ მის გამო.

16. აკურთხოს უზენაესმა ღმერთმა სიმართლის მოქმედი კაცი, ის და მისი შთამომავლობა უკუნისამდე.
17 და დაასრულა მან მათთვის ბრძანების მიცემა და კურთხევა, და ისინი ერთად ჭამდნენ და სვამდნენ მის წინაშე, და გაიხარა, რადგან მათ შორის ერთი აზრი იყო, და წავიდნენ მისგან, დაისვენეს იმ დღეს და დაიძინეს.
18. სიხარულით ეძინა ისააკი თავის საწოლში იმ დღეს; და საუკუნო ძილით დაიძინა და მოკვდა ას ოთხმოცი წლისა. ოცდახუთი კვირა და ხუთი წელი შეუსრულდა და დამარხეს იგი მისმა ორმა ძემ, ესავმა და იაკობმა.
19 და წავიდა ესავი ედომის ქვეყანაში, სეირის მთებში, და იქ დასახლდა.
20 და იაკობი ცხოვრობდა ხებრონის მთებში, მამამისის, აბრაამის, მდგმურობის ქვეყნის კოშკში და თაყვანს სცემდა უფალს მთელი გულით და ხილული მცნებების თანახმად, როგორც მან დაყო მისი თაობების დღეები.
21 და გარდაიცვალა მისი ცოლი ლია ორმოცდამეხუთე იუბილეს მეორე კვირის მეოთხე წელს [2167 AM] და დამარხა იგი ორმაგ გამოქვაბულში, მისი დედის, რებეკას გვერდით, სარას, საფლავის მარცხნივ, მისი მამის დედის.
22 და მივიდნენ მისი ყველა ვაჟი და მისი ვაჟები, რათა მასთან ერთად დასტიროდნენ მის ცოლს, ლეას და ანუგეშონ იგი მის გამო, რადგან გლოვობდა მას, რადგან ძლიერ უყვარდა იგი რახელის, მისი დის სიკვდილის შემდეგ.
23 რადგან ის სრულყოფილი და წრფელი იყო ყველა თავის გზაზე და პატივს სცემდა იაკობს; და მთელი იმ დღეების განმავლობაში, რაც მასთან ცხოვრობდა, არ გაუგია მისი პირიდან არც ერთი სასტიკი სიტყვა, რადგან ის იყო თვინიერი, მშვიდობიანი, წრფელი და პატიოსანი.
24 და გაიხსენა მისი ყველა საქმე, რაც მან სიცოცხლეში ჩაიდინა და ძლიერ გლოვობდა მას, რადგან უყვარდა იგი მთელი გულით და მთელი სულით.

თავი 37

1 და იმ დღეს, როდესაც გარდაიცვალა ისაკი, იაკობისა და ესავის მამა, [2162 AM], ესავის ძეებმა გაიგეს, რომ ისააკმა უფროსის წილი მისცა თავის უმცროს ძეს, იაკობს, და ძალიან განრისხდნენ.
2. და ედავებოდნენ ისინი მამას და ეუბნებოდნენ: რატომ მისცა შენმა მამამ იაკობს უფროსის წილი და რატომ არ მიგატოვა შენ, როცა შენ უფროსი ხარ და იაკობი - უმცროსი?
3 და უთხრა მათ: „რადგან ჩემი პირმშოობა იაკობს ოსპის მცირე ნაჭერში მივყიდე და იმ დღეს, როცა მამაჩემმა გამომგზავნა სანადიროდ, დასაჭერად და მისთვის რაღაცის მოსატანად, რომ ეჭამა და მეკურთხებინა, ეშმაკურად მოვიდა და მამაჩემს საჭმელი და სასმელი მოუტანა, მამაჩემმა კი აკურთხა და თავის ხელში ჩამაყენა.
4. ახლა ჩვენმა მამამ დაგვაფიცა, მე და ის, რომ არ ვიზრახავთ ბოროტებას ერთმანეთის წინააღმდეგ, არც მისი ძმის წინააღმდეგ და რომ სიყვარულითა და მშვიდობით ვიცხოვრებთ თითოეული თავის ძმასთან და არ გავუხრწნიოთ ჩვენი გზები.
5 და უთხრეს მას: „არ მოგისმენთ, რომ მასთან ზავი დადოთ, რადგან ჩვენი ძალა მის ძალაზე დიდია და ჩვენ მასზე ძლიერები ვართ; წავალთ მის წინააღმდეგ და მოვკლავთ მას და გავანადგურებთ მას და მის შვილებს. თუ არ წამოხვალ ჩვენთან ერთად, შენც ცუდად დაგიშავებთ.“
6 ახლა კი მოგვისმინეთ: გავგზავნოთ ხალხი არამში, ფილისტიმში, მოაბსა და ამონში, ავირჩიოთ ჩვენთვის რჩეული, ბრძოლის მოყვარული კაცები, წავიდეთ მის წინააღმდეგ და ვიბრძოლოთ მასთან, რათა გავანადგუროთ იგი ქვეყნიდან, სანამ გაძლიერდება.
7. მამამ უთხრა მათ: ნუ წახვალთ და ნუ შეებრძოლებით მას, თორემ მის წინაშე არ დაეცემით.
8 და უთხრეს მას: „ასეც ზუსტად ეს არის შენი მოქმედების წესი შენი ახალგაზრდობიდან დღემდე და შენ მის უღელს იდებ კისერს“.
9 ჩვენ არ მოვუსმენთ ამ სიტყვებს“. და გაგზავნეს არამში და ადურამში, მამამისის მეგობართან, და იქირავეს ათასი მეომარი, რჩეული მეომრები.
10. მოვიდნენ მათთან მოაბიდან და ამონის ძეებიდან დაქირავებულები, ათასი რჩეული კაცი, ფილისტიმიდან ათასი რჩეული მეომარი, ედომიდან და ხორიელებიდან ათასი რჩეული მეომარი და ქითიმიდან - ძლიერი მეომარი.

11 და უთხრეს მამას: წადი მათთან ერთად და
წაიყვანე, თორემ მოგკლავთ.
12 და აღივსო რისხვითა და აღშფოთებით,
როცა დაინახა, რომ მისი ვაჟები
აიძულებდნენ, წინ წასულიყო, რათა თავისი
ძმის, იაკობის წინააღმდეგ წაეყვანა.
13. მაგრამ შემდეგ გაიხსენა მთელი
ბოროტება, რაც გულში ჰქონდა დამალული
იაკობის, თავისი ძმის მიმართ; და არ
გაიხსენა ფიცი, რომელიც მამამისს და დედას
დაუფიცა, რომ მთელი თავისი სიცოცხლე
ბოროტებას არ განიზრახავდა იაკობის,
თავისი ძმის მიმართ.
14 და ამ ყველაფრის მიუხედავად, იაკობმა არ
იცოდა, რომ ისინი მის წინააღმდეგ
საბრძოლველად მოდიოდნენ და გლოვობდა
თავის ცოლს, ლეას, სანამ ისინი ოთხი ათასი
მეომრითა და რჩეული მეომრებით კოშკს
ძალიან ახლოს არ მიუახლოვდნენ.
15. ხებრონელებმა კაცი გაუგზავნეს და
შეუთვალეს: „აჰა, შენი ძმა შენს წინააღმდეგ
გამოვიდა საბრძოლველად, ოთხი ათასი
მახვილით შეიარაღებული, ფარებითა და
იარაღით ხელში“. რადგან იაკობი ესავზე
მეტად უყვარდათ. ასე უთხრეს მას, რადგან
იაკობი ესავზე უფრო გულუხვი და მოწყალე
კაცი იყო.
16 მაგრამ იაკობმა არ დაიჯერა, სანამ ისინი
კოშკთან ახლოს არ მივიდნენ.
17 და დახურა კოშკის კარიბჭე, დადგა
გალავანზე და უთხრა თავის ძმას, ესავს, და
უთხრა: „დიდებულია ნუგეში, რომლითაც
მოხვედი, რომ ნუგეში მცე ჩემი
გარდაცვლილი ცოლის გამო. ეს არის ფიცი,
რომელიც შეჰფიცე მამაშენს და დედაშენს,
სანამ ისინი გარდაიცვლებოდნენ? შენ
დაარღვიე ფიცი და როგორც კი შეჰფიცე
მამაშენს, დამნაშავედ ცნეს“.
18 და მიუგო ესავმა და უთხრა მას: „არც კაცთა
შვილებს და არც მიწის მხეცებს არ აქვთ
სიმართლის ფიცი, რომელიც სამარადისოდ
დადეს; არამედ ყოველდღე ბოროტებას
განიზრახავენ ერთმანეთის წინააღმდეგ და
როგორ მოკლან თითოეული თავისი
მოწინააღმდეგე და მტერი.
19. და მე და ჩემი შვილები სამუდამოდ
გძულვართ და ძმური კავშირი არ შეინიშნება
შენთან.
20 ისმინე ეს სიტყვები, რომლებსაც გეუბნები:
თუ ტახი ტყავს შეიცვლის და ბეწვს
მატყლივით რბილს გახდის, ან თუ თავზე
რქებს ამოსცლის, როგორც ირმის ან ცხვრის
რქები, მაშინ შენთან ძმობის კავშირს
დავიცავ, და თუ მკერდი დედას გამოეყო,
რადგან შენ ჩემი ძმა არ ყოფილხარ.
21 და თუ მგლები შერიგებულნი იქნებიან
ბატკნებთან, რათა არ შეჭამონ და არ
ძალადობდნენ მათზე, და თუ მათი გული
კეთილი იყოს მათ მიმართ, მაშინ მშვიდობა
იქნება ჩემს გულში შენს მიმართ.
22 და თუ ლომი ხარის მეგობარი გახდება და
მასთან მშვიდობას დაამყარებს, და თუ
მასთან ერთად ერთ უღელში იქნება შეკრული
და მასთან ერთად ხნავს, მაშინ მეც შენთან
მშვიდობას დავდებ.
23 და როცა ყორანი რაზასავით გათეთრდება,
მაშინ იცოდე, რომ შეგიყვარე და მშვიდობას
დაგიდებ, შენც ამოძირკვავ და შენი
შვილებიც ამოძირკვავენ და მშვიდობა არ
გექნება.
24 და როდესაც დაინახა იაკობმა, რომ
ბოროტად იყო განწყობილი მის მიმართ
გულითა და სულით, რომ მოკვლა სურდა, და
რომ ის ხტებოდა როგორც გარეული ღორი,
რომელიც თავს ესხმის შუბს, ურტყამს და
კლავს მას, მაგრამ არ შორდება მას,
25 შემდეგ მან თავის მსახურებსა და
მსახურებს უთხრა, რომ თავს დაესხნენ მას და
მის ყველა თანამგზავრს.

თავი 38

1. ამის შემდეგ იუდამ იაკობს, თავის მამას,
უთხრა: მოხარე მშვილდი, მამაო, გაუშვი
ისრები და დაამხო მტერი და მოკალი მტერი;
შენ გეყოს ძალა, რადგან ჩვენ არ მოვკლავთ
შენს ძმას, რადგან ის შენნაირია და
შენნაირია. მივაგოთ მას ეს პატივი.
2. მოხარა იაკობმა მშვილდი, გაუშვა ისარი და
მარჯვენა მკერდში დაჰკრა თავის ძმას, ესავს,
და მოკლა იგი.
3 კვლავ ისარი ისროლა და მარცხენა
მკერდში დაჰკრა არამეელ ადორანს, უკან
გადააგდო და მოკლა.
4 და შემდეგ გამოვიდნენ იაკობის ძენი, ისინი
და მათი მსახურები, დასხდნენ რაზმებად
კოშკის ოთხივე მხარეს.
5. წინ გავიდა იუდა, ნაფთალითი და
გადისთან ერთად, ორმოცდაათი მსახურით,
კოშკის სამხრეთით. ყველა, ვინც კი წინ
იპოვეს, დახოცეს და არც ერთი მათგანი არ
გადარჩენილა.

6 ლევი, დანი და აშერი ორმოცდაათი კაცით ერთად კოშკის აღმოსავლეთით გავიდნენ და მოაბელებისა და ამონელების მებრძოლები დაამარცხეს.
7 და გამოვიდნენ რეუბენი, ისაქარი და ზებულონი კოშკის ჩრდილოეთით ორმოცდაათი კაცით და დაამარცხეს ფილისტიმელთა მებრძოლები.
8 და სიმონი, ბენიამინი და ენოქი, რეუბენის ძე, გავიდნენ კოშკის დასავლეთით ორმოცდაათი კაცით და დახოცეს ედომელი და ხორელი ოთხასი კაცი, მამაცი მეომარი; ექვსასი გაიქცა; ესავის ოთხი ძეც გაიქცა მათთან ერთად და მამა მოკლული დატოვეს, როგორც ადურამის გორაკზე დაეცა.
9 და დაედევნენ მათ იაკობის ძენი სეირის მთებამდე. და დამარხა იაკობმა თავისი ძმა ადურამის ბორცვზე და დაბრუნდა თავის სახლში.
10. და იაკობის ძენი ესავის ძენი სეირის მთებში ძლიერად დაეჭიდნენ და კისერი მოიხარეს, რათა იაკობის ძეთ მორჩილნი გამხდარიყვნენ.
11 და გაუგზავნეს მამას (შეკითხვისთვის), დაეთანხმებინათ თუ მოეკლათ.
12. და შეუთვალა იაკობმა თავის შვილებს, რომ ზავი დაედოთ. და ზავი დადეს მათთან და მონობის უღელი დაადეს მათ, რათა ხარკი გადაეხადათ იაკობისთვის და მისი შვილებისთვის სამუდამოდ.
13 და ხარკს უხდიდნენ იაკობს იმ დღემდე, სანამ ის ეგვიპტეში არ ჩავიდა.
14 ედომის ძენი დღემდე ვერ გათავისუფლდნენ მონობის უღლისგან, რომელიც იაკობის თორმეტმა ძემ დააკისრა.
15 და ესენი არიან მეფეები, რომლებიც მეფობდნენ ედომში, სანამ ისრაელის ძეებზე ედომის ქვეყანაში დღემდე რომელიმე მეფე მეფობდა.
16. ედომში მეფობდა ბალაკი, ბეორის ძე, და მისი ქალაქის სახელი იყო დანაბა.
17 და მოკვდა ბალაკი და გამეფდა მის ნაცვლად იობაბი, ზარას ძე, ბოსერიდან.
18 მოკვდა იობაბი და მის ნაცვლად გამეფდა ასამი, თემანის ქვეყნიდან.
19 და მოკვდა ასამი და მის ნაცვლად გამეფდა ადათ, ბარადის ძე, რომელმაც მოაბის ველზე დაამარცხა მიდიანი, და მისი ქალაქის სახელი იყო ავითი.
20 და გარდაიცვალა 'ადათჰი და მის ნაცვლად გამეფდა სალმანი, 'ამასეკადან.
21 და მოკვდა სალმანი და მის ნაცვლად გამეფდა საული მდინარისპირა რააბოთიდან.
22 მოკვდა საული და მის ნაცვლად გამეფდა ბაელუნანი, აქბორის ძე.
23 და მოკვდა ბაელუნანი, აქბორის ძე, და გამეფდა მის ნაცვლად ადათ; მისი ცოლის სახელი იყო მაიტაბითი, მატარატის ასული, მეტაბეძაბის ასული.
24 ესენი არიან მეფეები, რომლებიც მეფობდნენ ედომის ქვეყანაში.

თავი 39

1. და დამკვიდრდა იაკობი ქანაანის ქვეყანაში, სადაც მამამისი მდგმურობდა. ეს არის იაკობის შთამომავლობა.
2. ჩვიდმეტი წლის იყო იოსები, როცა ეგვიპტის ქვეყანაში ჩაიყვანეს და იყიდა იგი ფოტიფარმა, ფარაონის საჭურისმა, მზარეულმა.
3 და დანიშნა იოსები მთელი თავისი სახლის ზედამხედველად და უფლის კურთხევა გადმოვიდა ეგვიპტელის სახლზე იოსების გამო და უფალმა ხელი შეუწყო მას ყველაფერში, რასაც აკეთებდა.
4 და ყველაფერი იოსებს ჩააბარა ეგვიპტელმა, რადგან დაინახა, რომ უფალი იყო მასთან და რომ უფალი ხელს უწყობდა მას ყველაფერში, რასაც აკეთებდა.
5 და იოსების გარეგნობა მშვენიერი იყო [და ძალიან ლამაზი იყო მისი გარეგნობა]. მისი ბატონის ცოლმა თვალები ასწია და დაინახა იოსები, შეუყვარდა იგი და სთხოვა, მასთან დაწოლილიყო.
6 მაგრამ მან სული არ გასწირა და გაიხსენა უფალი და სიტყვები, რომლებსაც მისი მამა, იაკობი, აბრაამის სიტყვებიდან კითხულობდა, რომ არცერთ კაცს არ უნდა ეზრუნა ქმართან; რომ მისთვის სიკვდილის სასჯელი ზეცაში უზენაესი ღმერთის წინაშეა დადგენილი და ცოდვა მასზე მუდმივად ჩაიწერება მარადიულ წიგნებში უფლის წინაშე.
7 და გაიხსენა იოსებმა ეს სიტყვები და უარი თქვა მასთან დაწოლაზე.
8 და ევედრებოდა მას ერთი წელი, მაგრამ უარი თქვა და არ მოუსმინა.
9 მაგრამ ქალმა ჩაეხუტა და მაგრად ჩაეხუტა სახლში, რათა მასთან დაწოლილიყო. სახლის კარები დახურა და მაგრად ჩაეხუტა. მან კი ტანსაცმელი ხელში დაუტოვა, კარი გატეხა და გარეთ გაიქცა.

10. და დაინახა ქალმა, რომ არ დაწვებოდა მასთან და ცილი დასწამა მას მისი ბატონის წინაშე: „შენმა ებრაელმა მსახურმა, რომელიც შენ გიყვარს, მთხოვა ჩემთან დაწოლა; და როგორც კი ხმა ამავიღე, გაიქცა და ტანსაცმელი ხელში დამრჩა, როცა მე დავიჭირე, და კარი შეაღო“.
11 და დაინახა ეგვიპტელმა იოსების სამოსელი და გატეხილი კარი, გაიგონა თავისი ცოლის სიტყვები და ჩააგდო იოსები საპყრობილეში, სადაც მეფეს დაპატიმრებული პატიმრები ჰყავდა.
12 და ის იქ იყო საპყრობილეში; და უფალმა აპოვნინა იოსები კეთილგანწყობით საპყრობილის მცველთა უფროსის წინაშე და თანაგრძნობით მის წინაშე, რადგან დაინახა იოსებმა, რომ უფალი იყო მასთან და რომ უფალი ხელს უწყობდა ყველაფერში, რასაც აკეთებდა.
13 და ყველაფერი მის ხელში ჩააბარა და ციხის მცველთა უფროსმა არაფერი იცოდა მის შესახებ, რადგან იოსები აკეთებდა ყველაფერს და უფალმა დაასრულა ეს.
14 და დარჩა იქ ორი წელი. იმ დღეებში განრისხდა ფარაონი, ეგვიპტის მეფე, თავის ორ საჭურისზე, მწნილის მთავარზე და მცხობელ მთავარზე, და ჩასვა ისინი საპყრობილეში, მზარეულის მთავარ სახლში, იმ ციხეში, სადაც იოსები იყო გამოკეტილი.
15 და ციხის მცველთა უფროსმა იოსები დანიშნა მათ სამსახურში; და ის მათ წინაშე მსახურობდა.
16 და ორივეს სიზმარი ესიზმრა, მწნილის მთავარმა და მცხობელმა, და უამბეს იოსებს.
17 და როგორც აუხსნა მათ, ისე დაემართათ მათ. ფარაონმა მწნილის უფროსი თავის თანამდებობაზე დააბრუნა და მცხობელი მოკლა, როგორც იოსებმა აუხსნა მათ.
18. მაგრამ მწვერვალმთავარმა იოსები საპყრობილეში დაივიწყა, თუმცა უთხრა, რა დაემართებოდა, და არ გაახსენდა ფარაონისთვის ეცნობებინა, როგორ უთხრა იოსებმა, რადგან დაავიწყდა.

თავი 40

1 იმ დღეებში ფარაონმა ერთ ღამეში ორი სიზმარი ნახა შიმშილობის შესახებ, რომელიც მთელ ქვეყანაში იქნებოდა. გაიღვიძა და დაიბარა ეგვიპტეში მყოფი ყველა სიზმრის მთარგმნელი და ჯადოქარი, და უამბო მათ თავისი ორი სიზმარი, მაგრამ მათ ვერ ახსნეს ისინი.
2 და მაშინ მთავარმა მწვერვალმძღოლმა გაიხსენა იოსები და მეფეს უამბო მასზე; გამოიყვანა იგი საპყრობილიდან და მან ორი სიზმარი ნახა მის წინაშე.
3 და უთხრა მან ფარაონს, რომ მისი ორი სიზმარი ერთი იყო და უთხრა მას: „დადგება შვიდი წელიწადი, რომელიც უხვობით იქნება მთელ ეგვიპტის ქვეყანაში და ამ შვიდი წლის შემდეგ ისეთი შიმშილობა, როგორიც არ ყოფილა მთელ ქვეყანაში“.
4. ახლა ფარაონმა ზედამხედველები დანიშნოს მთელ ეგვიპტის ქვეყანაში და შეაგროვონ საკვები ყველა ქალაქში უხვობის წლებში. იქნება საკვები შვიდი შიმშილობის წლისთვის და არ დაიღუპება ქვეყანა შიმშილით, რადგან ძალიან ძლიერი იქნება შიმშილი.
5. და აპოვნინა უფალმა იოსებს წყალობა და კეთილგანწყობა ფარაონის თვალში. და უთხრა ფარაონმა თავის მსახურებს: ვერ ვიპოვით ასეთ ბრძენ და გონიერ კაცს, როგორიც ეს კაცია, რადგან უფლის სულია მასთან.
6 და დანიშნა იგი მეორედ მთელ თავის სამეფოში და მისცა მას ძალაუფლება მთელ ეგვიპტეზე და ფარაონის მეორე ეტლში შესვა იგი.
7 და ჩააცვა იგი ბისუსის სამოსით, კისერზე ოქროს ჯაჭვი გაუკეთა და (მაცნემ) გამოაცხადა მის წინაშე: „ელ ელ ვა აბირერ!“ და ბეჭედი გაუკეთა ხელზე და დანიშნა იგი მთელი თავისი სახლის მმართველად, განადიდა იგი და უთხრა: „მხოლოდ ტახტზე ვიქნები შენზე დიდი“.
8. იოსები მეფობდა მთელ ეგვიპტის ქვეყანაზე და უყვარდათ იგი ფარაონის ყველა მთავარი, მისი ყველა მსახური და ყველა, ვინც მეფის საქმეს აკეთებდა, რადგან ის წრფელად დადიოდა, რადგან არ იყო ამპარტავანი და ქედმაღლური, არ იყო მიკერძოებული და არ იღებდა საჩუქრებს, არამედ წრფელად განსჯიდა ქვეყნის მთელ ხალხს.
9 და ეგვიპტის ქვეყანა მშვიდობიანი იყო ფარაონის წინაშე იოსების გამო, რადგან უფალი იყო მასთან და მისცა მას წყალობა და კეთილგანწყობა მთელი მისი თაობის განმავლობაში ყველა მისი მცოდნისა და მისი შესახებ მოსმენილის წინაშე. და ფარაონის

სამეფო კარგად იყო მოწყობილი და არ იყო
მასში სატანა და არც ბოროტი კაცი.
10. მეფემ იოსებს სეფანტიფანე უწოდა და
ცოლად მისცა იოსებს პოტიფარის ასული,
რომელიც ჰელიოპოლისელი მღვდლის,
მზარეულის, ასული იყო.
11 და იმ დღეს, როცა იოსები ფარაონის
წინაშე წარსდგა, ოცდაათი წლის იყო.
12 და იმ წელს მოკვდა ისააკი. და იყო,
როგორც იოსებმა თქვა თავისი ორი სიზმრის
ახსნაში, როგორც მან თქვა, შვიდი წელიწადი
იყო უხვობის მთელ ეგვიპტის ქვეყანაში და
ეგვიპტის ქვეყანამ უხვად მოიტანა მოსავალი,
ერთი საწყაო (თვრამეტი ასეული) ათას
რვაასი საწყაო.
13 და იოსებმა შეაგროვა საჭმელი ყველა
ქალაქში, სანამ ისინი მარცვლეულით არ
გაძღნენ, სანამ მათი სიმრავლის გამო აღარ
შეეძლოთ მისი დათვლა და გაზომვა.

თავი 41

1 ორმოცდამეხუთე იუბილეზე, მეორე კვირაში,
(და) მეორე წელს, [2165 AM] იუდამ თავის
პირმშოდ ერი მოიყვანა ცოლად, არამის
ასულთაგან, სახელად თამარი.
2. მაგრამ სძულდა იგი და არ დაწვა მასთან,
რადგან მისი დედა ქანაანის ასულთაგანი იყო.
სურდა, დედის ნათესავთაგან ცოლი მოეყვანა,
მაგრამ იუდამ, მისმა მამამ, არ ნება დართო.
3. ხოლო ეს ერი, იუდას პირმშო, ბოროტი იყო
და მოკლა იგი უფალმა.
4. უთხრა იუდამ ონანს, თავის ძმას: შედი შენი
ძმის ცოლთან და შეასრულე მის მიმართ ძმის
მოვალეობა და აღუდგინე თესლი შენს ძმას.
5 და იცოდა ონანმა, რომ თესლი მისი კი არა,
მხოლოდ მისი ძმის იქნებოდა, ამიტომ
შევიდა ძმის ცოლის სახლში და თესლი
მიწაზე დაღვარა. ბოროტად ჩაითვალა უფლის
თვალში და მოკლა იგი.
6. უთხრა იუდამ თამარს, თავის რძალს: დარჩი
ქვრივად შენი მამის სახლში, სანამ არ
გაიზრდება ჩემი ძე შელახი და შემდეგ
მოგცემ მას ცოლად.
7 და გაიზარდა იგი, მაგრამ ბედსუელმა,
იუდას ცოლმა, არ მისცა ნება თავის ძეს,
შელაჰს, გაჰყოლოდა ცოლად. და
გარდაიცვალა ბედსუელი, იუდას ცოლი, ამ
კვირის მეხუთე წელს.
8 მეექვსე წელს იუდა ტიმნაში ცხვრის
გასაპარსად წავიდა. [2169 AM] უთხრეს
თამარს: „აჰა, შენი სიმამრი ტიმნაში ადის
ცხვრის გასაპარსად“.
9 გაიხადა ქვრივის სამოსელი, ფარდა
დაიხურა, შეიმკო და დაჯდა კარიბჭესთან,
თიმნას გზის პირას.
10 და როცა იუდა მიდიოდა, იპოვა იგი და
მეძავად იფიქრა, ამიტომ უთხრა:
„შემომიშველე შენთან“. უთხრა მას ქალმა,
შემოდი! და შევიდა.
11 და უთხრა მას ქალმა: „მომეცი ჩემი
გასამრჯელო“. მან კი უთხრა: „ხელში არაფერი
მიჭირავს, გარდა ბეჭდისა, რომელიც თითზე
მიჭირავს, ყელსაბამისა და კვერთხისა,
რომელიც ხელში მიჭირავს“.
12 და უთხრა მას ქალმა: „მომეცი ისინი, სანამ
გასამრჯელოს არ გამომიგზავნი“. მან კი
უთხრა: „თხას გამოგიგზავნი“. მისცა ისინი და
შევიდა მასთან, და დაორსულდა მისგან.
13 და წავიდა იუდა თავის ცხვართან და
ცხვარიც წავიდა თავისი მამის სახლში.
14. გაგზავნა იუდამ თხა თავისი ადულამელი
მწყემსის ხელით, მაგრამ ვერ იპოვა იგი.
ჰკითხა იქაურ ხალხს: „სად არის აქ
მეძავი?“ უთხრეს: „ჩვენთან არ არის მეძავი“.
15 და დაბრუნდა და შეატყობინა მას და
უთხრა, რომ ვერ იპოვა იგი: „ვკითხე იქაურ
ხალხს და მითხრეს: „აქ მეძავი არ არის“.
16 და თქვა: „დაე, შეინახოს, რომ დაცინვის
მიზეზი არ გავხდეთ“. სამი თვის შემდეგ
გაირკვა, რომ ორსულად იყო და უთხრეს
იუდას: „აჰა, შენი რძალი, თამარი, სიძვით
დაორსულდა“.
17 და წავიდა იუდა მამამისის სახლში და
უთხრა მამამისს და ძმებს: გამოიყვანეთ იგი
და დაწვეს, რადგან უწმინდურება ჩაიდინა
ისრაელში.
18. და როცა გამოიყვანეს დასაწვავად,
გაუგზავნა სიმამრს ბეჭედი, ყელსაბამი და
კვერთხი და უთხრა: „განიკითხე, ვისია ესენი,
რადგან მისგან ვარ დაორსულებული“.
19 და აღიარა იუდამ და თქვა: „თამარი ჩემზე
მართალია“.
20 ამიტომ ნუ დაწვავენ მას. ამიტომაც არ
მისცეს იგი შელას და ის აღარც მიუახლოვდა
მას.
21 ამის შემდეგ, ამ მეორე კვირის მეშვიდე
წელს, მან ორი ვაჟი შვა, ფერეცი [2170 AM] და
ზერა.
22 და დასრულდა შვიდი ნაყოფიერი წელი,
რომლის შესახებაც იოსებმა ფარაონს უთხრა.

23 და აღიარა იუდამ, რომ ბოროტი იყო
თავისი საქციელი, რადგან თავის რძალთან
დაწვა და ეს საძულველად მიაჩნდა თავის
თვალში; და აღიარა, რომ შესცოდა და გზას
აცდა, რადგან გახიდა თავისი ვაჟის კალთა
და დაიწყო გლოვა და ვედრება უფლის წინაშე
თავისი შეცოდების გამო.
24 და სიზმარში ვუთხარით, რომ ეს
პატიებული იყო, რადგან გულმოდგინედ
ევედრებოდა, გლოვობდა და აღარ ჩაიდინა.
25 და მან მიიღო პატიება, რადგან მიატოვა
თავისი ცოდვა და უმეცრება, რადგან დიდად
შესცოდა ჩვენი ღმერთის წინაშე; და ყველა,
ვინც ასე იქცევა, ყველა, ვინც დედამთილთან
დაწვება, ცეცხლში დაწვას, რომ იქ დაიწვას,
რადგან უწმინდურება და შებილწულობაა
მათზე, ცეცხლში დაწვან ისინი.
26 და უბრძანე ისრაელიანებს, რომ არ იყოს
მათ შორის უწმინდურება, რადგან ყველა,
ვინც თავის რძალთან ან დედამთილთან
დაწვება, უწმინდურებას სჩადის; ცეცხლში
დაწვან კაცი, რომელიც მასთან დაწვა, და
ქალიც, და დააბრუნებს რისხვასა და სასჯელს
ისრაელისგან.
27 იუდას კი ვუთხარით, რომ მისი ორი ვაჟი
მასთან არ დაწოლილა და ამიტომაც იყო მისი
შთამომავლობა მეორე თაობისთვის და არ
იქნებოდა ამოძირკვული.
28 რადგან ერთი თვალით წავიდა და სასჯელი
მოიძია, კერძოდ, აბრაამის განაჩენის
მიხედვით, რომელიც მან თავის შვილებს
დაუწესა, იუდამ ცეცხლში დაწვა სცადა.

თავი 42

1 ორმოცდამეხუთე იუბილეს მესამე კვირის
პირველ წელს შიმშილობა დაიწყო [2171 AM]
ქვეყანაში და წვიმა აღარ მოსულა
დედამიწაზე, რადგან არაფერი მოსულა.
2 და მიწა უნაყოფო გახდა, მაგრამ ეგვიპტის
ქვეყანაში იყო საზრდო, რადგან იოსებმა
შვიდი ნაყოფიერების წელს შეაგროვა მიწის
თესლი და შეინარჩუნა იგი.
3 და მივიდნენ ეგვიპტელები იოსებთან, რომ
საკვები მიეცა მათთვის. მან გახსნა
საწყობები, სადაც პირველი წლის
მარცვლეული იყო და ოქროდ მიჰყიდა
ქვეყნის ხალხს.
4 <ძალიან მძვინვარებდა შიმშილი ქანაანის
ქვეყანაში> და გაიგო იაკობმა, რომ ეგვიპტეში
საჭმელი იყო და გაგზავნა თავისი ათი ვაჟი,
რათა ეგვიპტეში საჭმელი მოეპოვებინათ
მისთვის; ბენიამინი კი არ გაგზავნა და
<იაკობის ათი ვაჟი> ჩავიდა <ეგვიპტეში> მათ
შორის, ვინც იქ წავიდნენ.
5 იოსებმა იცნო ისინი, მათ კი ვერ იცნეს იგი;
ელაპარაკა მათ, ჰკითხა და უთხრა: „ხომ არ
ხართ ჯაშუშები და ხომ არ მოხვედით ქვეყნის
მისადგომების დასათვალიერებლად?“ და
საპყრობილეში ჩასვა ისინი.
6 ამის შემდეგ მან კვლავ გაათავისუფლა
ისინი და მარტო დააკავა სიმეონი და მისი
ცხრა ძმა გაგზავნა.
7 და აავსო მათი ტომრები მარცვლეულით და
ტომრებში ჩაუდო მათი ოქრო, და ვერ
იცოდნენ.
8 და უბრძანა მათ, მოეყვანათ მათი უმცროსი
ძმა, რადგან უთხრეს, რომ მათი მამა
ცოცხალი იყო და მათი უმცროსი ძმა.
9 და ავედით ისინი ეგვიპტის ქვეყნიდან და
მივიდნენ ქანაანის ქვეყანაში; და უამბეს
თავიანთ მამას ყველაფერი, რაც დამართეს
და როგორ მკაცრად უთხრა მათ ქვეყნის
მბრძანებელმა და როგორ შეიპყრო სიმონი,
სანამ ბენიამინს არ მოიყვანდნენ.
10. თქვა იაკობმა: „შვილები დამიკარგეთ!
აღარ არის იოსები და აღარც სიმონი;
ბენიამინსაც წაიყვანთ. თქვენი ბოროტება
ჩემზე დადგა“.
11 „და თქვა: ჩემი შვილი არ წამოვა თქვენთან
ერთად, რათა არ დაავადდეს, რადგან მათ
დედას ორი ვაჟი შეეძინა და ერთი
გარდაიცვალა; ამასაც წამართმევთ. იქნებ
გზაში სიცხე შეეყარა, მწუხარებით
სიკვდილამდე დამაყვანინებთ სიბერეს“.
12 რადგან დაინახა, რომ ყველას ტომარაში
ედო ფული და ამიტომ შეეშინდა მისი
გაგზავნა.
13 და გაძლიერდა და გაძლიერდა შიმშილი
ქანაანის ქვეყანაში და ყველა ქვეყანაში,
გარდა ეგვიპტის ქვეყნისა, რადგან
ეგვიპტელთა მრავალ შვილს ჰქონდა
შენახული თესლი საკვებისთვის მას შემდეგ,
რაც დაინახეს იოსები, რომელიც აგროვებდა
თესლს, ინახავს მას საწყობებში და ინახავდა
შიმშილობის წლებისთვის.
14 და ეგვიპტის ხალხი შიმშილობის პირველ
წელს ამით იკვებებოდა.
15. როცა დაინახა ისრაელმა, რომ შიმშილი
ძალიან მძვინვარებდა ქვეყანაში და ხსნა არ
იყო, უთხრა თავის შვილებს: „დაბრუნდით და
მოგვიმარაგეთ საჭმელი, რომ არ დავიხოცოთ“.

16. და უთხრეს: „არ წავალთ; თუ ჩვენი უმცროსი ძმა არ წამოვა ჩვენთან ერთად, არ წავალთ“.
17. და დაინახა ისრაელმა, რომ თუ არ გაუშვებდა მას მათთან ერთად, ყველა დაიღუპებოდა შიმშილით.
18. თქვა რეუბენმა: „ხელში მომეცი და თუ არ დაგიბრუნებ, მისი სულის ნაცვლად ჩემი ორი ვაჟი მოკალი“.
19 და უთხრა მას: „არ წამოვა შენთან ერთად“. მიუახლოვდა იუდა და უთხრა: „გამომყევი და თუ არ დავაბრუნებ, მთელი სიცოცხლე შენს წინაშე დამნაშავე ვიქნები“.
20 და გაგზავნა იგი მათთან ერთად ამ კვირის მეორე წელს, თვის პირველ დღეს [2172] და მივიდნენ ეგვიპტის ქვეყანაში ყველასთან ერთად, ვინც კი წასულიყო, და (მათ ჰქონდათ) საჩუქრები: შტაქთი, ნუში, ტერებინთის კაკალი და სუფთა თაფლი.
21 და წავიდნენ და დადგნენ იოსების წინაშე. დაინახა მან ბენიამინი, თავისი ძმა. იცნო იგი და უთხრა მათ: ეს თქვენი უმცროსი ძმაა? უთხრეს: „ის არის“. და თქვა იოსებმა: „უფალი შეგიწყალოს, შვილო!“
22 და გაგზავნა იგი თავის სახლში და მოიყვანა მათთან სიმეონი, გაუმართა ნადიმი და მიართვეს მას ძღვენი, რომელიც ხელში ჰქონდათ მოტანილი.
23 და მის წინაშე ჭამეს და ყველას მისცა წილადი, მაგრამ ბენიამინის წილადი შვიდჯერ მეტი იყო, ვიდრე მათი თითოეულის.
24 და ჭამეს და სვეს, ადგნენ და თავიანთ ვირებთან დარჩნენ.
25. იოსებმა გეგმა შეადგინა, რათა გაეგო მათი აზრები იმის შესახებ, ჭარბობდა თუ არა მათ შორის მშვიდობის აზრი. მან უთხრა სახლის მოურავს: „აავსე ყველა მათი ტომარა საჭმლით და დაუბრუნე მათი ვერცხლი მათ ჭურჭელში; ჩემი სასმისი, ვერცხლის სასმისი, რომლითაც ვსვამ, ჩადე უმცროსის ტომარაში და გაუშვი ისინი“.

თავი 43

1 და ისე მოიქცა, როგორც იოსებმა უთხრა, და აავსო ყველა მათი ტომარა საჭმლით, ჩაუყარა ფული ტომრებში და თასი ბენიამინის ტომარაში ჩადო.
2 დილით ადრე წავიდნენ და როცა იქიდან წავიდნენ, იოსებმა უთხრა თავისი სახლის მოურავს: „დევნეთ, გაიქეცით და შეიპყარით და უთხარით: „კეთილის სანაცვლოდ ბოროტებით მომიგეთ; ვერცხლის სასმისი მომპარეთ, რომლითაც ჩემი ბატონი სვამს“. და დამიბრუნეთ მათი უმცროსი ძმა და სწრაფად მოიყვანეთ, სანამ ჩემს სამსჯავროზე გავალ“.
3 და გაიქცა მათ უკან და უთხრა მათ ამ სიტყვების მიხედვით.
4 და უთხრეს მას: „ღმერთმა დამიფაროს შენს მსახურებმა, რომ ეს გააკეთონ და შენი ბატონის სახლიდან რაიმე ჭურჭელი მოიპარონ, ასევე ის ფულიც, რომელიც პირველად ვიპოვეთ ჩვენს ტომრებში, ქანაანის ქვეყნიდან დავაბრუნეთ შენმა მსახურებმა“.
5. როგორ მოვიპაროთ ჭურჭელი? აჰა, ჩვენ და ჩვენი ტომრები ვეძებთ და სადაც არ უნდა იპოვო თასი ჩვენს შორის ვინმეს ტომარაში, მოკლა იგი; ჩვენ და ჩვენი ვირები კი შენს ბატონს ვემსახურებით.
6. და უთხრა მათ: „არა, ვისაც ვპოულობ, მხოლოდ მას ავიყვან მსახურად და თქვენ მშვიდობით დაბრუნდით თქვენს სახლში“.
7 და როდესაც ის მათ ჭურჭლებს ჩხრეკდა, უფროსიდან დაწყებული უმცროსით დამთავრებული, ბენიამინის ტომარაში იპოვა.
8 და შემოიხიეს სამოსელი, დატვირთეს ვირები და დაბრუნდნენ ქალაქში, მივიდნენ იოსების სახლში და ყველამ პირქვე თაყვანი სცა მის წინაშე.
9 და უთხრა მათ იოსებმა: „ბოროტება ჩაიდინეთ“. მათ კი თქვეს: „რა ვთქვათ და როგორ დავიცვათ თავი? ჩვენმა ბატონმა თავისი მსახურების დანაშაული გამოააშკარავა; აჰა, ჩვენ ჩვენი ბატონის მონები ვართ და ჩვენი ვირებიც.
10 და უთხრა მათ იოსებმა: „მეც მეშინია უფლისა; თქვენ კი წადით თქვენს სახლებში და თქვენი ძმა იყოს ჩემი მსახური, რადგან ბოროტება ჩაიდინეთ. არ იცით, რომ კაცი ისე ტკბება თავისი თასით, როგორც მე - ამ თასით? თქვენ კი მომპარეთ იგი.“
11 და თქვა იუდამ: „ბატონო ჩემო, გევედრები, შენს მსახურს ერთი სიტყვა უთხრას ჩემს ბატონს: ორი ძმა გაუჩინა შენი მსახურის დედამ ჩვენს მამას. ერთი წავიდა და დაიკარგა და აღარსად არის ნაპოვნი; მხოლოდ ის დარჩა დედისგან; შენს მსახურს, ჩვენს მამას, უყვარს იგი და მისი სიცოცხლეც ამ ყმაწვილის სიცოცხლესთანაა დაკავშირებული.

12. და როცა შენს მსახურთან, ჩვენს მამასთან, წავალთ და ყმაწვილი ჩვენთან არ იქნება, მოკვდება და მწუხარებით ჩავიყვანეთ ჩვენს მამას სიკვდილამდე.
13. ახლა კი მე, შენი მსახური, დავრჩე ყმაწვილის ნაცვლად, როგორც ჩემი ბატონის მონა, ყმაწვილი კი წავიდეს თავის ძმებთან ერთად, რადგან მე ვარ მისი თავდები შენი მსახურის, ჩვენი მამის ხელით. თუ არ დავაბრუნებ, შენი მსახური სამუდამოდ დაადანაშაულებს ჩვენს მამას.
14 და იოსებმა დაინახა, რომ ისინი ყველანი ერთნაირად კეთილგანწყობილნი იყვნენ ერთმანეთის მიმართ და ვერ შეიკავა თავი და უთხრა მათ, რომ ის იოსები იყო.
15 და ელაპარაკა მათ ებრაულად, კისერზე მოეხვია და ატირდა.
16 მაგრამ მათ ვერ იცნეს იგი და ატირდნენ. უთხრა მათ: „ნუ იტირებთ ჩემზე, არამედ იჩქარეთ და მომიყვანეთ მამაჩემი; და ნახავთ, რომ ჩემი პირია, რომელიც ლაპარაკობს და ჩემი ძმის, ბენიამინის, თვალები ხედავენ.“
17 რადგან, აჰა, ეს შიმშილობის მეორე წელია და კიდევ ხუთი წელია მოსავლის, ხეების ნაყოფისა და ხვნის გარეშე.
18. სწრაფად ჩამოდით თქვენ და თქვენი სახლეულნი, რათა შიმშილით არ დაიღუპოთ და თქვენი ქონების გამო არ იდარდოთ, რადგან უფალმა გამომგზავნა თქვენს წინ, რათა მრავალი ხალხის გადასარჩენად მომეწესრიგებინა საქმეები.
19. უთხარით მამაჩემს, რომ ჯერ კიდევ ცოცხალი ვარ და ხედავთ, რომ უფალმა დამადგინა ფარაონის მამად და მისი სახლისა და მთელი ეგვიპტის ქვეყნის მმართველად.
20 და უამბე მამაჩემს მთელი ჩემი დიდების შესახებ, მთელი ჩემი სიმდიდრისა და დიდების შესახებ, რაც უფალმა მომცა.
21 ფარაონის ბრძანებით მან მისცა მათ ეტლები და საგზაო საჭმელი, ასევე ყველას მისცა ჭრელი სამოსელი და ვერცხლი.
22. გაუგზავნა მათ მამას სამოსელი, ვერცხლი და ათი ვირი ხორბლის მზიდავად და გაგზავნა ისინი.
23 და წავიდნენ და უთხრეს მამას, რომ იოსები ცოცხალი იყო და ხორბალს უზომავდა დედამიწის ყველა ხალხში და რომ მთელი ეგვიპტის ქვეყნის მმართველი იყო.
24. მამამისმა არ დაიჯერა, რადგან გონება გაუბრწყინდა. მაგრამ როდესაც დაინახა იოსების მიერ გამოგზავნილი ურმები, მისი სული გაცოცხლდა და თქვა: „საკმარისია ჩემთვის, თუ იოსები ცოცხალია; ჩავალ და ვნახავ მას, სანამ მოვკვდები“.

თავი 44

1 და გაემართა ისრაელი ხარანიდან თავისი სახლიდან მესამე თვის ახალმთვარეობისას და წავიდა ფიცის ჭისკენ და ამ თვის მეშვიდე დღეს შესწირა მსხვერპლი თავისი მამის, ისააკის, ღმერთს.
2 და გაიხსენა იაკობმა ბეთელში ნანახი სიზმარი და შეეშინდა ეგვიპტეში ჩასვლის.
3. და როცა იოსებისთვის ცნობის გაგზავნას აპირებდა, რომ მასთან მისულიყო, მაგრამ არ ჩავიდოდა, შვიდი დღე დარჩა იქ, იქნებ ხილვა ენახა, დარჩენოდა თუ ჩასულიყო.
4 და მან პირველი ნაყოფის მოსავლის აღების დღესასწაული ძველი მარცვლეულით აღნიშნა, რადგან მთელ ქანაანის ქვეყანაში მუჭა თესლიც არ იყო, რადგან შიმშილობამ მოიცვა ყველა ცხოველი, პირუტყვი, ფრინველი და ადამიანიც კი.
5 მეთექვსმეტეს გამოეცხადა მას უფალი და უთხრა: „იაკობ, იაკობ!“ მან თქვა: „აჰა, მე!“ და უთხრა მას: „მე ვარ შენი მამების ღმერთი, აბრაამის და ისაკის ღმერთი; ნუ გეშინია ეგვიპტეში ჩასვლის, რადგან იქ გაქცევ დიდ ხალხად; შენთან ერთად ჩამოვალ და უკან აგიყვან; ამ ქვეყანაში დამარხავ და იოსები თვალებზე ხელს დაგიფარავს.
6 ნუ გეშინია, ჩადი ეგვიპტეში.
7 და ადგნენ მისი ვაჟები და მისი ვაჟების ვაჟები და შესვეს თავიანთი მამა და მათი ქონება ურმებზე.
8 და ადგა ისრაელი ფიცის ჭიდან ამ მესამე თვის მეთექვსმეტე დღეს და წავიდა ეგვიპტის ქვეყანაში.
9 და გაგზავნა ისრაელმა იუდა თავის წინ, მის ძესთან, იოსებთან, რათა დაეთვალიერებინა გოშენის ქვეყანა, რადგან იოსებმა უთხრა თავის ძმებს, რომ მოსულიყვნენ და დასახლებულიყვნენ იქ, რათა მის მახლობლად ყოფილიყვნენ.
10 და ეს იყო ეგვიპტის ქვეყანაში ყველაზე კარგი (მიწა) და მასთან ახლოს, ყველასთვის და პირუტყვისთვისაც.
11 და ესენი არიან იაკობის ძეების სახელები, რომლებიც თავიანთ მამასთან, იაკობთან ერთად, ეგვიპტეში შევიდნენ.

12. რეუბენი, ისრაელის პირმშო; ესენი არიან მისი ვაჟების სახელები: ენოქი, ფალუ, ხეცრონი და კარმი-ხუთი.
13 სიმონი და მისი ვაჟები; და ესენი არიან მისი ვაჟების სახელები: იემუელი, იამინი, ოჰადი, იაქინი, ცოხარი და შაული, ზეფათელი ქალის ვაჟი - შვიდი.
14 ლევი და მისი ვაჟები; ესენი არიან მისი ვაჟების სახელები: გერშონი, კეჰათი და მერარი-ფური.
15 იუდა და მისი ვაჟები; ესენი არიან მისი ვაჟების სახელები: შელა, ფერეცი და ზერახ-ფური.
16. ისაქარი და მისი ვაჟები; ესენი არიან მისი ვაჟების სახელები: თოლა, ფუა, იასუბი და შიმრონი - ხუთი.
17 ზებულონი და მისი ვაჟები; და ესენი არიან მისი ვაჟების სახელები: სერედი, ელონი და იეჰლიელ-ოთხი.
18. და ესენი არიან იაკობის ძენი და მათი ძენი, რომლებიც უშვა ლეამ იაკობს შუამდინარეთში - ექვსნი, და მათი ერთი და, დინა, და ლეას ძენი და მათი ძენი, რომლებიც წავიდნენ იაკობთან ერთად, თავიანთ მამასთან, ეგვიპტეში - ოცდაცხრა; და იაკობი, მათი მამა, მათთან ერთად იყო - ოცდაათი.
19 და ზილფას ძენი, ლეას მხევლისა, იაკობის ცოლისა, რომელმაც იაკობს უშვა გადი და აშური.
20 და ესენი არიან მათი ვაჟების სახელები, რომლებიც მასთან ერთად წავიდნენ ეგვიპტეში: გადის ვაჟები: ციფიონი, აგი, შუნი, ეცბონი, ერი, არელი და აროდი - რვა.
21 აშერის ძენი: იმნა, იშვა, იშვი, ბერია და სერა - მათი ექვსი და - ერთი.
22 სულ თოთხმეტი სული იყო, ლეას კი - ორმოცდაოთხი.
23 და რახელის, იაკობის ცოლის, ძენი: იოსები და ბენიამინი.
24. იოსებს ეგვიპტეში შეეძინათ მამამისის ეგვიპტეში ჩასვლამდე, ასენათმა, ელიოპოლისის მღვდლის, ფოტიფარის ასულმა, სამნი: მენაშე და ეფრემი.
25 ბენიამინის ძენი: ბელა, ბექერი, აშბელი, გერა, ნაამანი, ეხი, როში, მუპიმი, ჰუფიმი და არდ-თერთმეტი.
26. რახელის სულ თოთხმეტი სული იყო.
27. ბილჰას, რახელის, იაკობის ცოლის მხევლის, ძენი, რომელიც მან იაკობს უშვა, იყვნენ დანი და ნაფთალი.
28 და ესენი არიან მათი ვაჟების სახელები, რომლებიც მათთან ერთად წავიდნენ ეგვიპტეში. დანის ვაჟები იყვნენ: ხუშიმი, სამონი, ასუდი, იიაკა და სოლომონი - ექვსი.
29 და დაიხოცნენ ისინი იმ წელს, როცა ეგვიპტეში შევიდნენ და მხოლოდ დან ხუშიმი დარჩა.
30 და ესენი არიან ნაფთალის ძეების სახელები: იახიელი, გუნი, იეცერი, შალუმი და ივ.
31 და ივ, რომელიც შიმშილობის წლების შემდეგ დაიბადა, ეგვიპტეში გარდაიცვალა.
32 და რახელის სულ ოცდაექვსი სული იყო.
33. იაკობის სულ სამოცდაათი სული შევიდა ეგვიპტეში. ესენი არიან მისი შვილები და შვილთა შვილები, სულ სამოცდაათი. ხუთი მათგანი კი ეგვიპტეში იოსებამდე მოკვდა და შვილები არ ჰყოლიათ.
34. და მოკვდნენ იუდას ორი ვაჟი, ერი და ონანი, ქანაანის ქვეყანაში, და არ ჰყოლიათ შვილები. და დამარხეს ისრაელიანებმა დაღუპულები და სამოცდაათ წარმართ ხალხთა შორის ჩაითვალეს.

თავი 45

1 და შევიდა ისრაელი ეგვიპტის ქვეყანაში, გოშენის ქვეყანაში, მეოთხე [2172 AM] თვის ახალმთვარეობისას, ორმოცდამეხუთე იუბილეს მესამე კვირის მეორე წელს.
2. და წავიდა იოსები მამამისის, იაკობის შესახვედრად გოშენის ქვეყანაში, კისერზე მოეხვია მამამისს და ატირდა.
3 და უთხრა ისრაელმა იოსებს: „ახლა მოვკვდე, რადგან გნახე; ახლა კი კურთხეული იყოს უფალი, ისრაელის ღმერთი, აბრაამის ღმერთი და ისააკის ღმერთი, რომელმაც არ მოაკლო თავისი წყალობა და მადლი თავის მსახურ იაკობს.
4. საკმარისია ჩემთვის, რომ ვიხილე შენი სახე, სანამ ცოცხალი ვარ; ჭეშმარიტია ხილვა, რომელიც ბეთელში ვიხილე. კურთხეული იყოს უფალი, ჩემი ღმერთი, უკუნითი უკუნისამდე და კურთხეული იყოს მისი სახელი.
5. იოსებმა და მისმა ძმებმა ჭამეს პური მამის წინაშე და დალიეს ღვინო. იაკობი კი დიდი სიხარულით გაიხარა, რადგან დაინახა, რომ იოსები თავის ძმებთან ერთად ჭამდა და სვამდა მის წინაშე. აკურთხა ყველაფრის

შემოქმედი, რომელმაც შეინარჩუნა იგი და შეუნახა მისთვის მისი თორმეტი ვაჟი.
6. იოსებმა მამამისსა და ძმებს საჩუქრად მისცა გოშენის ქვეყანაში, რამსესსა და მთელ მის შემოგარენში ცხოვრების უფლება, სადაც ფარაონის წინაშე მეფობდა. ისრაელი და მისი ვაჟები გოშენის ქვეყანაში, ეგვიპტის ქვეყნის საუკეთესო ნაწილში ცხოვრობდნენ. ისრაელი ას ოცდაათი წლის იყო, როცა ეგვიპტეში ჩავიდა.
7 და ამარაგებდა იოსები თავის მამას, ძმებს და მათ ქონებას პურით, რამდენიც ეყოფოდათ შიმშილობის შვიდი წლის განმავლობაში.
8 და ეგვიპტის ქვეყანა შიმშილის გამო იტანჯებოდა და იოსებმა ფარაონს მთელი ეგვიპტის ქვეყანა საკვების სანაცვლოდ შეუძინა. მან ფარაონს ხალხი, მათი პირუტყვი და ყველაფერი დაუტოვა.
9 და დასრულდა შიმშილობის წლები და იოსებმა მისცა იმ ქვეყნის ხალხს თესლი და საჭმელი, რომ მერვე წელს დაეთესათ (მიწა), რადგან მდინარემ აავსო მთელი ეგვიპტის ქვეყანა.
10 რადგან შიმშილობის შვიდი წლის განმავლობაში ის არ იყო ადიდებული და მხოლოდ რამდენიმე ადგილი მორწყა მდინარის ნაპირებზე; ახლა კი ადიდებულმა მიწამ დათესა ეგვიპტელებმა და იმ წელს უხვად მოიტანა ხორბალი.
11 და ეს იყო [2178 AM]-ის პირველი წელი, ორმოცდამეხუთე იუბილეს მეოთხე კვირა.
12. იოსებმა მოსავლის მეხუთედი აიღო მეფისთვის და ოთხი დაუტოვა მათთვის საჭმელად და თესლისთვის. ეს წესად დაადგინა იოსებმა ეგვიპტის ქვეყანაში დღემდე.
13 და იცოცხლა ისრაელმა ეგვიპტის ქვეყანაში ჩვიდმეტი წელი და მისი სიცოცხლის ხანგრძლივობა სამი იუბილე იყო, ას ორმოცდაშვიდი წელი. გარდაიცვალა იგი ორმოცდამეხუთე იუბილეს მეხუთე კვირის მეოთხე [2188] წელს.
14 და აკურთხა ისრაელმა თავისი ვაჟები სიკვდილის წინ და უამბო მათ ყველაფერი, რაც დაატყდებოდათ თავს ეგვიპტის ქვეყანაში; და აუწყა მათ, რა მოხდებოდა მათ უკანასკნელ დღეებში; აკურთხა ისინი და მისცა იოსებს ორი წილი ქვეყანაში.
15 და განისვენა მან თავის მამებთან და დამარხეს იგი ორმაგ გამოქვაბულში, ქანაანის ქვეყანაში, აბრაამის, მისი მამის გვერდით, სამარხში, რომელიც მან თავისთვის ამოთხარა ორმაგ გამოქვაბულში, ხებრონის ქვეყანაში.
16 და მისცა მან ყველა თავისი წიგნი და მამამისის წიგნები ლევის, თავის ძეს, რათა შეენახა და განაახლოს ისინი თავისი შვილებისთვის დღემდე.

თავი 46

1 და იყო ასე, რომ იაკობის სიკვდილის შემდეგ ისრაელის ძენი გამრავლდნენ ეგვიპტის ქვეყანაში და დიდ ერად იქცნენ და ერთიანი გულით იყვნენ, ისე რომ ძმას უყვარდა ძმა და თითოეული ეხმარებოდა თავის ძმას. და ისინი უხვად გამრავლდნენ და ძლიერ გამრავლდნენ, ათი [2242 AM] კვირა წელი, იოსების სიცოცხლის მთელი დღეები.
2. იოსების სიცოცხლის მთელი დღეების განმავლობაში, მამამისის, იაკობის შემდეგ, არ იყო სატანა და არც ბოროტება, რადგან ყველა ეგვიპტელი პატივს სცემდა ისრაელიანებს იოსების სიცოცხლის მთელი დღეების განმავლობაში.
3 და მოკვდა იოსები ას ათი წლისა; ჩვიდმეტი წელი იცხოვრა ქანაანის ქვეყანაში; ათი წელი მსახური იყო, სამი წელი ციხეში; ოთხმოცი წელი კი მეფის ქვეშ იყო და მთელ ეგვიპტის ქვეყანას მეფობდა.
4 და მოკვდა იგი და ყველა მისი ძმა და მთელი ის თაობა.
5 და უბრძანა მან ისრაელიანებს სიკვდილის წინ, რომ ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოსვლისას თან წაეღოთ მისი ძვლები.
6 და დააფიცა ისინი თავისი ძვლების გამო, რადგან იცოდა, რომ ეგვიპტელები აღარ მოიყვანდნენ და აღარ დამარხავდნენ მას ქანაანის ქვეყანაში, რადგან მაკამარონი, ქანაანის მეფე, ასურეთის ქვეყანაში ყოფნისას, ველზე ებრძოდა ეგვიპტის მეფეს და იქ მოკლა იგი, შემდეგ კი ეგვიპტელებს ერმონის კარიბჭემდე დაედევნა.
7 მაგრამ მას არ შეეძლო შესვლა, რადგან ეგვიპტეში სხვა, ახალი მეფე გამეფდა და ის მასზე ძლიერი იყო. დაბრუნდა ქანაანის ქვეყანაში. ეგვიპტის კარიბჭეები დაიხურა და არავინ გავიდა და არავინ შესულა ეგვიპტეში.
8 და მოკვდა იოსები ორმოცდამეექვსე წლის იუბილეს, მეექვსე კვირას, მეორე წელს, და

დამარხეს იგი ეგვიპტის ქვეყანაში და [2242 AM] მის შემდეგ მოკვდა მისი ყველა ძმა.
9 და გავიდა ეგვიპტის მეფე ქანაანის მეფესთან საომრად [2263 AM] ორმოცდამეშვიდე იუბილეს, მეორე წლის მეორე კვირაში და ისრაელის ძეებმა გამოიტანეს იაკობის ძეების ყველა ძვალი, იოსების ძვლების გარდა, და დამარხეს ისინი მინდორში, მთაში არსებულ ორმაგ გამოქვაბულში.
10 და მათი უმეტესობა ეგვიპტეში დაბრუნდა, ხოლო მცირე ნაწილი ხებრონის მთებში დარჩა და შენი მამა ამრამი მათთან დარჩა.
11 და ქანაანის მეფემ ეგვიპტის მეფეზე გამარჯვება მოიპოვა და ეგვიპტის კარიბჭეები ჩაკეტა.
12 და ბოროტი განზრახვა განიზრახა ისრაელის ძეების წინააღმდეგ, რათა დაჩაგრა ისინი და უთხრა ეგვიპტის ძეებს: „აჰა, ისრაელის ძეთა ხალხი ჩვენზე მეტად გაიზარდა და გამრავლდა“.
13 მოდი, გონივრულად მოვექცეთ მათ, სანამ ძალიან გამრავლდებიან და მონებად დავვაქციოთ, სანამ ომი დაგვიდგება და სანამ ისინიც ჩვენს წინააღმდეგ იბრძოლებენ, თორემ ჩვენს მტრებს შეუერთდებიან და ჩვენი ქვეყნიდან გაიყვანენ, რადგან მათი გული და სახე ქანაანის ქვეყნისკენაა მიმართული.
14 და დანიშნა მათ ზედამხედველები, რათა მონობით დაეჩაგრათ ისინი; და ააშენეს ფარაონისთვის ძლიერი ქალაქები, ფითომი და რამსესი, და ააშენეს ყველა კედელი და ყველა სიმაგრე, რომელიც ეგვიპტის ქალაქებში იყო დაცემული.
15 და აიძულებდნენ მათ სამსახურში ყოფნას და რაც უფრო ბოროტად ექცეოდნენ მათ, მით უფრო მრავლდებოდნენ და მრავლდებოდნენ ისინი.
16 და ეგვიპტის ხალხმა ისრაელის ძენი შეურაცხყო.

თავი 47

1 და მეშვიდე კვირას, მეშვიდე წელს, ორმოცდამეშვიდე იუბილეს, შენი მამა წავიდა [2303 AM] ქანაანის ქვეყნიდან და შენ დაიბადე მეოთხე კვირას, მეექვსე წელს, [2330 AM] ორმოცდარვა იუბილეს; ეს იყო ისრაელის შვილებისთვის გასაჭირის დრო.
2 და ფარაონმა, ეგვიპტის მეფემ, ბრძანა მათ შესახებ, რომ ყველა დაბადებული მამრობითი სქესის ბავშვი მდინარეში ჩაეგდოთ.
3 და შვიდი თვის განმავლობაში ჩაყარეს ისინი შენს დაბადებამდე.
4. დედაშენი სამ თვეს გმალავდა და მის შესახებ უამბეს. კიდობანი გაგიკეთა, ფისითა და ასფალტით დაფარა, მდინარის ნაპირზე, ფილებში დადო და შვიდი დღე გააჩერა მასში. ღამით დედაშენი მოდიოდა და ძუძუს გწოვდა, დღისით კი შენი და, მირიამი, ჩიტებისგან გიცავდა.
5. იმ დღეებში თარმუთი, ფარაონის ასული, მოვიდა მდინარეში საბანაოდ და გაიგონა შენი ტირილის ხმა, უბრძანა თავის მხევლებს, გამოგიყვანონ და მათაც მოგიყვანეს.
6 და გამოგიყვანა კიდობნიდან და შეგიბრალა.
7 და უთხრა მას შენმა დამ: „წავიდე და ერთი ებრაელი ქალი დაგიძახო, რომ ძუძუთი კვებავდეს ამ ბავშვს?“
8 და უთხრა მას: „წადი“. წავიდა და დაუძახა შენს დედას, იოქებედს, მისცა მას გასამრჯელო და გიზრდიდა.
9 და შემდეგ, როცა წამოიზარდე, მიგიყვანეს ფარაონის ასულთან და მისი ვაჟი გახდი; შენმა მამამ, ამრამმა, წერა გასწავლა და სამი კვირის შემდეგ სამეფო კარზე მიგიყვანეს.
10 და სამი კვირა დაჰყავი სამეფო კარზე, სანამ [2351-] არ გამოხვედი სამეფო კარიდან და არ დაინახე, როგორ სცემდა ეგვიპტელი შენს მეგობარს, რომელიც [2372 AM] ისრაელიანთაგანი იყო, მოკალი და ქვიშაში დამალე.
11. მეორე დღეს კი შენ და ორი ისრაელის ძე ერთმანეთს შეეჭიდეთ და უთხარი ბოროტმოქმედს: რატომ მცემ შენს ძმას?
12 განრისხდა და განრისხდა იგი და თქვა: „ვინ დაგნიშნა ჩვენს მთავრად და მსაჯულად? ნუთუ გინდა ჩემი მოკვლა, როგორც გუშინ მოკალი ეგვიპტელი?“ შენ კი შეშინდი და გაიქეცი ამ სიტყვების გამო.

თავი 48

1 ორმოცდამეცხრე იუბილეს მესამე კვირის მეექვსე წელს წახვედი და ხუთი კვირა და ერთი წელი იცხოვრე მიდიანის ქვეყანაში. ორმოცდამეათე იუბილეს მეორე წელს, მეორე კვირაში, ეგვიპტეში დაბრუნდი.

2 შენ თვითონ იცი, რა გითხრა მან სინას მთაზე [24:10 AM] და რა სურდა შენთან უფლისწულ მასტემას, როცა ეგვიპტეში ბრუნდებოდი <გზად, როცა მას ღამის გასათევ ადგილას შეხვდი>.

3 განა მთელი თავისი ძალით არ ცდილობდა შენს მოკვლას და ეგვიპტელების შენი ხელიდან გათავისუფლებას, როცა დაინახა, რომ ეგვიპტელებზე განკითხვისა და შურისძიების აღსასრულებლად იყავი გამოგზავნილი?

4 და გიხსენი მისი ხელიდან და მოახდინე ნიშნები და სასწაულები, რომელთა მოსახდენადაც გამოგზავნილი იყავი ეგვიპტეში ფარაონის, მთელი მისი სახლის, მისი მსახურებისა და მისი ხალხის წინააღმდეგ.

5 და აღასრულა უფალმა დიდი შურისძიება მათზე ისრაელის გულისთვის და დახოცა ისინი სისხლით, ბაყაყებით, ტილებით, ბუზებითა და წყლულებით, რომლებიც წყლულებად იშლებოდა; მათი პირუტყვი კი სიკვდილით და სეტყვით, რომლითაც გაანადგურა ყველაფერი, რაც მათთვის გაიზარდა; კალიებით, რომლებმაც შთანთქეს სეტყვისა და სიბნელის ნარჩენები; და ადამიანებისა და ცხოველების პირმშოების სიკვდილით და მათი ყველა კერპის გამო შური იძია უფალმა და ცეცხლში დაწვა ისინი.

6 და ყველაფერი შენი ხელით იყო გამოგზავნილი, რათა გამოგეცხადებინა (ეს ყველაფერი), სანამ ისინი შესრულდებოდა; და ელაპარაკე ეგვიპტის მეფეს მისი ყველა მსახურისა და მისი ხალხის წინაშე.

7 და ყველაფერი შენი სიტყვისამებრ მოხდა; ათი დიდი და საშინელი განკითხვა დაატყდა თავს ეგვიპტის ქვეყანას, რათა შური იძიო მასზე ისრაელისთვის.

8. და ყველაფერი გააკეთა უფალმა ისრაელის გულისთვის და თავისი აღთქმის თანახმად, რომელიც აბრაამთან ჰქონდა დადებული, რათა შური ეძია მათზე, როგორც ძალით მონებად აქციეს.

9 და უფლისწული მასტემა შენს წინააღმდეგ წამოვიდა და ფარაონის ხელში ჩაგდებას ცდილობდა და ეგვიპტელ ჯადოქრებს ეხმარებოდა.

10 და ისინი ადგნენ და შენს წინაშე ჩაიდინეს ბოროტება, რომლის ჩადენის უფლებაც ჩვენ მივეცით მათ, მაგრამ წამლების ჩადენის უფლება არ მივეცით მათ ხელით.

11 და უფალმა დასცა ისინი ავთვისებიანი წყლულებით და ვეღარ შეძლეს დგომა, რადგან გავანადგურეთ ისინი ისე, რომ ვერც ერთი სასწაულის მოხდენა ვერ შეძლეს.

12 და ყველა ამ ნიშნისა და სასწაულის მიუხედავად, პრინცი მასტემა არ შერცხვა, რადგან გამბედაობა მოიკრიბა და ეგვიპტელებს შესძახა, რომ ეგვიპტელთა მთელი ძალით, მათი ეტლებით, ცხენებითა და ეგვიპტის ხალხების მთელი ლაშქრით დაედევნათ.

13 და დავდექი ეგვიპტელებსა და ისრაელს შორის და ვიხსენით ისრაელი მისი ხელიდან და მისი ხალხის ხელიდან და გაიყვანა ისინი უფალმა ზღვის შუაგულში, თითქოს ხმელეთი იყოს.

14 და ყველა ხალხი, რომელიც მან ისრაელის დასადევნად მიიყვანა, უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა, ჩაყარა ისინი ზღვის შუაგულში, უფსკრულში, ისრაელის ძეთა ქვეშ. როგორც ეგვიპტის ხალხმა ჩაყარა თავისი შვილები მდინარეში, შური იძია მათგან მილიონზე და ათასი ძლიერი და ენერგიული კაცი განადგურდა შენი ხალხის ერთი ძუძუთი ბავშვის გამო, რომელიც მდინარეში ჩაყარეს.

15 მეთოთხმეტე დღეს, მეთხუთმეტე დღეს, მეთექვსმეტე დღეს, მეჩვიდმეტე დღეს და მეთვრამეტე დღეს, პრინცი მასტემა შებოჭეს და ისრაელის ძეების უკან დააპატიმრეს, რათა მათთვის ბრალდება არ წაეყენებინა.

16 და მეცხრამეტე დღეს გავუშვით ისინი, რათა დახმარებოდნენ ეგვიპტელებს და დევნიდნენ ისრაელის შვილებს.

17 და გააქვავა მათი გული და გააჯიუტა ისინი; და განიზრახა უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა, რათა დაემარცხებინა ეგვიპტელები და ზღვაში ჩაეგდო ისინი.

18 მეთოთხმეტე დღეს კი შევკარით, რათა არ დაედანაშაულებინა ისრაელიანები იმ დღეს, როცა ისინი ეგვიპტელებს ჭურჭელსა და სამოსელს, ვერცხლის, ოქროსა და სპილენძის ჭურჭელს სთხოვდნენ, რათა ეგვიპტელები გაეძარცვათ იმ მონობის სანაცვლოდ, რომელშიც ისინი იძულებით ემსახურებოდნენ.

19 და არ გამოვიყვანეთ ისრაელიანები ეგვიპტიდან ხელცარიელი.

თავი 49

1. გაიხსენე მცნება, რომელიც უფალმა გიბრძანა პასექის შესახებ, რომ აღენიშნა იგი პირველი თვის მეთოთხმეტე დღეს, მის დროს, დაეკლა საღამომდე და ჭამა ღამით, მზის ჩასვლიდან მეთხუთმეტე თვის საღამოს.
2 რადგან ამ ღამეს — დღესასწაულისა და სიხარულის დასაწყისში — თქვენ ეგვიპტეში პასექს ჭამდით, როდესაც მასტემას ყველა ძალა გაშვებული იყო ეგვიპტის ქვეყანაში ყველა პირმშოს მოსაკლავად, ფარაონის პირმშოდან დაწყებული წისქვილში მყოფი ტყვე მხევლის პირმშოთი დამთავრებული და პირუტყვით დამთავრებული.
3 და ეს არის ნიშანი, რომელიც უფალმა მისცა მათ: ყოველ სახლში, რომლის კარზეც ერთი წლის ცხვრის სისხლი იხილეს, არ უნდა შესულიყვნენ დასაკლავად, არამედ უნდა გაევლოთ, რათა გადარჩენილიყო ყველა, ვინც სახლში იმყოფებოდა, რადგან სისხლის ნიშანი კარზე იყო.
4 და უფლის ძალმა ყველაფერი ისე აღასრულა, როგორც უფალმა უბრძანა მათ, და გაიარეს ისრაელიანთა ყველა ძესთან და არ დასტყდომიათ მათზე ჭირი, რომ არც ერთი სული არ გაენადგურებინათ, არც პირუტყვი, არც ადამიანი და არც ძაღლი.
5. ეგვიპტეში ჭირი ძალიან მძიმე იყო და არ იყო სახლი ეგვიპტეში, სადაც მკვდარი არ ყოფილიყო და ტირილი და გლოვა არ არსებობდა.
6 მთელი ისრაელი ჭამდა პასექის ცხვრის ხორცს, სვამდა ღვინოს, აქებდა, აკურთხებდა და მადლობას უხდიდა უფალს, მამა-პაპის ღმერთს, და მზად იყო ეგვიპტის უღლისა და ბოროტი მონობისგან გასათავისუფლებლად.
7 და გახსოვდეს ეს დღე შენი სიცოცხლის ყველა დღე და აღასრულე იგი წლიდან წლამდე, წელიწადში ერთხელ, მის დღეს, მისი მთელი კანონის შესაბამისად და ნუ გადადებ მას დღიდან დღემდე ან თვიდან თვემდე.
8 რადგან ეს არის საუკუნო წესდება და ამოტვიფრულია ზეციურ ფილებზე ისრაელის ყველა ძისთვის, რომ ყოველწლიურად, წელიწადში ერთხელ, ყველა თაობაში აღენიშნათ იგი; დღეების რაოდენობა შეუზღუდავია, რადგან ეს სამარადისოდ არის დადგენილი.
9 და კაცი, რომელიც უწმინდურებისგან თავისუფალია და არ მოვა მის აღსანიშნავად მის დღეს, რათა მიიტანოს სასურველი შესაწირავი უფლის წინაშე და ჭამოს და დალიოს უფლის წინაშე მისი დღესასწაულის დღეს, ის კაცი, რომელიც სუფთაა და ახლოსაა, მოიკვეთება; რადგან არ შესწირა უფლის შესაწირავი თავის დროზე, საკუთარ თავზე აიღებს დანაშაულს.
10 მოვიდნენ ისრაელიანები და აღნიშნონ პასექი მისი დანიშნული დღისთვის, პირველი თვის მეთოთხმეტე დღეს, საღამოებს შორის, დღის მესამედიდან ღამის მესამედამდე, რადგან დღის ორი ნაწილი სინათლეს ეთმობა და მესამედი - საღამოს.
11 ეს არის ის, რაც უფალმა გიბრძანა, რომ საღამოობით აღასრულო.
12 და მისი დაკვლა დაუშვებელია სინათლის ნებისმიერ პერიოდში, არამედ საღამოს მიმდებარე პერიოდში და მიეცით საშუალება, მიირთვან საღამოს, ღამის მესამედამდე, ხოლო რაც მისი ხორცი დარჩება ღამის მესამედიდან და შემდეგ, ცეცხლში დაწვან.
13 და არ უნდა მოხარშონ იგი წყალში და არ უნდა შეჭამონ უმად, არამედ ცეცხლზე უნდა შეწვან; გულმოდგინედ უნდა შეჭამონ იგი; თავით შიგნეულობით და ფეხებით ცეცხლზე უნდა შეწვან, ძვალი არ უნდა გადაუმტვრიონ, რადგან ისრაელიანთაგან არც ერთი ძვალი არ უნდა დაიმსხვრეს.
14 ამიტომ უბრძანა უფალმა ისრაელიანებს, რომ აღენიშნათ პასექი მის დადგენილ დღეს და არ გადაემტვრიათ მისი ძვალი, რადგან ეს დღესასწაულის დღეა და დადგენილ დღეს არ შეიძლება გადავიდეს დღიდან დღემდე და თვიდან თვეზე, არამედ დღესასწაულის დღეს აღენიშნათ იგი.
15. უბრძანე ისრაელიანებს, რომ ყოველ წელს, წელიწადში ერთხელ, დანიშნულ დღეს, აღნიშნონ პასექი თავიანთ დღეებში, რათა იყოს ის საამოდ უფლის წინაშე და არ დაატყდეს მათ თავს უბედურება, რომ მოკლას ან დაამარცხოს ის წელიწადს, როცა ისინი პასექს თავის დროზე აღნიშნავენ, მისი ბრძანების შესაბამისად.
16 და არ უნდა ჭამონ იგი უფლის საწმიდრის გარეთ, არამედ უფლის საწმიდრის წინ; და ისრაელის კრებულის მთელმა ხალხმა უნდა იზეიმოს იგი დანიშნულ დროს.
17 და ყველამ, ვინც ამ დღეს მოვა, ჭამოს იგი თქვენი ღმერთის საწმინდარში უფლის

წინაშე, ოცი წლიდან და ზემოთ, რადგან ასეა დაწერილი და დადგენილი, რომ მათ უნდა ჭამონ იგი უფლის საწმინდარში.
18. როცა ისრაელიანები შევლენ იმ ქვეყანაში, რომელიც მათ უნდა დაეპატრონონ, ქანაანის ქვეყანაში, და უფლის კარავს აღმართავენ ქვეყნის შუაგულში, თავიანთ ერთ-ერთ ტომში, სანამ უფლის საწმიდარი არ აშენდება ქვეყანაში, მოვიდნენ და აღნიშნონ პასექი უფლის კარავში და დაკლან იგი უფლის წინაშე წლიდან წლამდე.
19 და იმ დღეებში, როცა სახლი აშენდება უფლის სახელით მათი სამკვიდროს ქვეყანაში, ისინი წავლენ იქ და დაკლავენ პასექს საღამოს, მზის ჩასვლისას, დღის მესამე ნახევარში.
20 და მის სისხლს სამსხვერპლოს ზღურბლზე შესწირავენ და მის ქონს სამსხვერპლოზე დადებულ ცეცხლზე დადებენ და მის ხორცს ცეცხლზე შემწვარს შეჭამენ უფლის სახელით განწმენდილი სახლის ეზოში.
21 და არ შეუძლიათ პასექის აღნიშვნა თავიანთ ქალაქებში ან სხვაგან, გარდა უფლის კარვისა და მისი სახლისა, სადაც მისი სახელია დამკვიდრებული; და არ განუდგნენ უფალს.
22 მოსე, უბრძანე ისრაელიანებს, დაიცვან პასექის წესები, როგორც გითხრეს; გამოუცხადე მათ ყოველწლიურად, მისი დღეების მიხედვით, და უფუარობის დღესასწაული, რომ შვიდი დღე ჭამონ უფუარი პური და აღნიშნონ მისი დღესასწაული და ყოველდღე მიიტანონ შესაწირავი უფლის წინაშე სიხარულის შვიდი დღის განმავლობაში, თქვენი ღმერთის სამსხვერპლოზე.
23 რადგან ეგვიპტიდან გამოსვლისას სწრაფად აღნიშნეთ ეს დღესასწაული შურის უდაბნოში შესვლამდე; რადგან ზღვის პირას აღასრულეთ იგი.

თავი 50

1 და ამ რჯულის შემდეგ გაცნობე შაბათების დღეები სინას უდაბნოში, რომელიც ელიმსა და სინას შორისაა.
2. გაცნობე სინას მთაზე მდებარე ქვეყნის შაბათები და გაცნობე საიუბილეო წლები წლების შაბათებში. მაგრამ მისი წელი არ გაცნობე, სანამ არ შეხვალთ იმ ქვეყანაში, რომლის დასამკვიდრებლადაც აპირებთ წასვლას.
3 და მიწამ უნდა დაიცვას თავისი შაბათები, სანამ ისინი მასზე ცხოვრობენ და იცოდნენ საიუბილეო წელი.
4 ამიტომ დაგიწესე წელიწადი - კვირები, წლები და იუბილეები: ადამის დროიდან დღემდე [2410 AM] ორმოცდაცხრამეტი იუბილეა და ერთი კვირა და ორი წელი; და კიდევ ორმოცი წელია დარჩენილი [2450 AM] უფლის მცნებების შესასწავლად, სანამ ისინი ქანაანის ქვეყანაში არ გადავლენ და დასავლეთისკენ იორდანეს გადაკვეთენ.
5 და გაივლის იუბილეები, სანამ ისრაელი არ განიწმინდება ყოველგვარი დანაშაულისგან - სიძვისგან, უწმინდურებისაგან, შებილწულებისგან, ცოდვისა და დანაშაულისგან და არ იცხოვრებს მთელ ქვეყანაში ნდობით, აღარ იქნება სატანა და ბოროტი და ქვეყანა სუფთა იქნება იმ დროიდან სამუდამოდ.
6 და აჰა, მცნება შაბათების შესახებ - მე ჩავიწერე ისინი თქვენთვის - და მისი კანონების ყველა წესი.
7 ექვსი დღე იმუშავე, მეშვიდე დღე კი უფლის, შენი ღმერთის შაბათია. არანაირი საქმე არ გააკეთოთ ამ დღეს, თქვენ და თქვენმა ძეთ, თქვენმა მსახურებმა, თქვენმა მხევლებმა, მთელმა თქვენსმა პირუტყვმა და თქვენთან მყოფმა ხიზანმაც.
8 და კაცი, რომელიც ამ დღეს რაიმე საქმეს გააკეთებს, მოკვდება; ვინც იმ დღეს შეურაცხყოფს, ვინც ცოლთან დაწვება ან ვინც იტყვის, რომ რამეს გააკეთებს ამ დღეს, რომ იქიდან გაემგზავრება რაიმე ყიდვა-გაყიდვის მიზნით; და ვინც მეექვსე დღეს იქიდან წყალს ამოიღებს, რაც თავისთვის არ მოუმზადებია, და ვინც რაიმე ტვირთს აიღებს მისი კარვიდან ან სახლიდან გასატანად, მოკვდება.
9 შაბათ დღეს არანაირი საქმე არ გააკეთოთ, გარდა იმისა, რაც მეექვსე დღეს მოამზადეთ თქვენთვის, რათა ჭამოთ, სვათ, დაისვენოთ და დაიცვათ შაბათი ყოველგვარი საქმისგან იმ დღეს და აკურთხოთ უფალი, თქვენი ღმერთი, რომელმაც მოგცათ დღესასწაულის დღე და წმინდა დღე; და მთელი ისრაელის წმინდა სამეფოს დღე იყოს ეს დღე მათ დღეებში უკუნისამდე.
10 რადგან დიდი პატივია, რომელიც უფალმა მისცა ისრაელს, რომ ჭამონ, სვან და გაძღნენ ამ დღესასწაულზე და დაისვენონ

ყოველგვარი შრომისგან, რაც ადამიანთა
შრომას ეკუთვნის, გარდა გუნდრუკის დაწვისა
და უფლის წინაშე შესაწირავისა და
მსხვერპლის მიტანისა დღეებისა და
შაბათების განმავლობაში.
11 მხოლოდ ეს საქმე უნდა შესრულდეს
შაბათობით უფლის, შენი ღმერთის,
საწმიდარში, რათა მათ გამოსყიდვა
მოახდინონ ისრაელისთვის გამუდმებით,
დღითი დღე, უფლის წინაშე სასიამოვნო
მოსახსენებლად და რათა მან მიიღოს ისინი
ყოველდღე, როგორც ნაბრძანები გაქვს.
12 და ყოველი კაცი, ვინც ამ საქმეს აკეთებს,
ან მიდის მოგზაურობაში, ან ამუშავებს თავის
მიწას, იქნება ეს სახლში თუ სხვაგან, და ვინც
ცეცხლს აანთებს, ან რომელიმე პირუტყვზე
ამხედრდება, ან ზღვაში გემით მოგზაურობს,
და ვინც რამეს დაარტყამს ან მოკლავს, ან
დაკლავს პირუტყვს ან ფრინველს, ან ვინც
დაიჭერს ცხოველს, ფრინველს ან თევზს, ან
ვინც მარხულობს ან ომობს შაბათობით,
13. კაცი, რომელიც შაბათს ამ საქმეებიდან
რომელიმეს გააკეთებს, მოკვდება. ისრაელის
ძეთ იცავენ შაბათებს ქვეყნის შაბათების
მცნებების მიხედვით, როგორც ეს წერია
ფიქალებზე, რომლებიც მან მომცა ხელში,
რათა დამეწერა შენთვის დროთა წესები და
დროები მათი დღეების მიხედვით. ამით
სრულდება დღეების დაყოფის აღრიცხვა.